

C. 00 Nr. 02

Mag.
09. 1086
Lp

C A T A L O G

OVER

DET KONGELIGE

BILLEDGALLERI

P A A

CHRISTIANSBORG.

VED

JOHAN CONRAD SPENGLER.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I THIELES BOGTRYKKERI.

1827.

CATALOG

~~09.06~~

~~Mar 2~~

5

Bd. 1

PHARMACEUTICALS

PHARMACEUTICALS

PHARMACEUTICALS

PHARMACEUTICALS

3664

F o r e r i n d r i n g.

Ved Kongelig allernaadigst Resolution af 3die Febr. 1821 blev det befalet, at en scientifisk Fortegnelse eller catalogue raisonné over de Kongelige Kunstsamlinger skulde forfattes; Beskrivelsen over Malerierne blev mig i Særdeleshed overdraget. Ifølge dette mig allernaadigst betroede Hverv giennemgik jeg samligte i de Kongelige Samlinger og paa de Kongelige Slotte værende Malerier med Undtagelse af den historiske Portraitsamling paa Frederiksborg, til hvis Beskrivelse en egen Kommission har været nedsat. Af de övrige Malerier bleve de mærkeligere, omtrent 1300, beskrevne; 900 af disse udgiöre det nuværende Kongelige Galleri. De fölgende Blade skulle korteligen fremstille dettes Historie, samt angive de Grundsætninger, efter hvilke Beskrivelsen er forfattet.

Grundvolden til denne Samling lagde Kong Christian den Fierde, thi hvad fra de ældre Kongers Tid haves, er ubetydeligt. Hiin store Konge lod derimod en Deel Malerier forfærdige hos de bedste samtidige

italienske og nederlandske Malere, f. Ex. Salvator Rosa, Michel Angelo, Caravaggio, Gerhard Honthorst, Nicolaus Knupfer, Jacob Jordaens o. a. fl. De udmærkede Kunstnere Frants Cleyn og Carl van Mandern tog han i sin Tieneste.

Færre vare de Malerier, Kong Frederik den Tredie lod udføre. Imidlertid var denne lærde Konge ogsaa Kunsternes Ven. Han har selv sysselsat sig med Oliemaleriet, og man finder optegnet, at han har ladet kostbare Malerier kiøbe af udenlandske Kunstnere, f. Ex. af Luca Giordano og Ciro Ferri. Foruden Carl van Mandern levede de duelige Kunstnere Wolfgang Heimbach, Henrich Ditmar og Abraham Wugters under denne Konge.

I Christian den Femtes Regieringstid blev Kunstammeret færdigt, hvis Indretning Kong Frederik den Tredie havde befalet, og overdraget til Benedix Grotschilling at udføre. Af dets Værelser var en lang Sal bestemt til Malerier. Det var et vigtigt Fremskridt, at Malernes Arbeider, hvilke forhen blot havde været betragtede som Zirater for de Kongelige Værelser, nu kom til at udgiøre en særegen Samling, omendskiönt denne i sin Begyndelse hverken var talrig eller indeholdt udmærkede Stykker. Ikke meget sy-

nes at være bleven kiøbt under denne Konges Regiering; nogle Stykker af T. Gelton og J. Owens ville siden blive omtalte.

Mere bleve de Kongelige Samlinger forøgede under Kong Frederik den Fierde, der elskede de skionne Kunster, og paa sin Reise til Italien kiøbte og erholdt adskillige skionne Malerier, af hvilke de Vigtigste siden blive nævnte. De foregaaende Konger havde for det meste bestilt Arbeide hos samtidige Kunstnere; under denne Konge bleve ogsaa ældre Maleres Værker anskaffede.

Kong Christian den Siette lod meget male saavel af indenlandske som franske Kunstnere til Prydelse for sine Slotte. Det meste heraf brændte med Christiansborg. Af de under denne Konge levende Kunstnere ere nogle Stykker af Wahl, Krock og Tuscher optagne i denne Samling.

En langt vigtigere Forøgelse erholdt de kongelige Malerier under den kunstelskende Kong Frederik den Femte. En meget kyndig Malerihandler, Morell, der siden blev Kunstammerforvalter, kiøbte for kongelig Regning i Holland og Nederlandene flere hundrede Stykker. Han var desuden saa heldig paa Auctionen over Kardinal Valentis Galleri 1763 at

erholde mange herlige Stykker af de italienske Skoler. Denne Silvio Valenti Gonzaga, født 1690, der var pavelig Statssecretair under Benedict den 14de, og berømt som Kunsternes daværende største Beskytter i Rom, havde efterladt sig en stor Samling af de kostbareste Stykker, hvilke Arvingerne troede at udbringe til det Höieste, naar de sendte denne til Holland. Men den Gang havde man der ikke Smag for italienske Stykker, og den vigtigste Deel af Samlingen blev kjøbt for en meget maadelig Priis. Af disse Tid efter anden anskaffede Malerier, vare enkelte komne til Kunstammeret; de fleste vare blevne ophængte i Gemakkerne paa Christiansborg, Frederiksborg og Fredensborg, Kunstammerets egen Samling betragtedes meest som et Slags Magazin, af hvilket Stykker bleve udtagne naar de til Slottene maatte behöves. Men 1762 indrettedes paa Christiansborg Slot et pragtfuldt Gallerie; siden bleve der endnu trende Gemakker behængte med Malerier.

Vel truedes disse under Christiansborgs Slotsbrand 1794 med aldeles Ödelæggelse, da Ilden saa uventet hastigt greb om sig, og de fleste Malerier vare af betydelig Störrelse og for en stor Deel med Skruer stærkt fæstede i Panelet. Imidlertid indskræn-

kedes dog Tabet til et Par Stykker, og det lykkedes mine Anstrængelser at redde alle de Övrige. Nogle af disse bleve siden anvendte til at pryde en Sal i det Kongelige Palais paa Amalienborg; de fleste, som vare meget store, maatte hensættes af Mangel paa Plads.

Under Kong Christian den Syvende blev Kunstammerets Samling ikke ved Kiøb af nye Stykker betydeligen foröget; men Tilladelse blev mig meddeelt at udsöge Enkelte af de bedste Stykker paa de Kongelige Slotte Frederiksborg, Hirsholm, Rosenborg og Frederiksberg, og at forene disse med Kunstammeret, som nu mere hensigtsmæssigen blev ordnet.

Derimod er Antallet af de Kongelige Malerier under vor nu regierende allernaadigste Konge, hvis utrettelige Omsorg for Statens Vel ikke mindre omfatter Kunsternes Tarv end Videnskabernes Fremme, saare betydeligen tiltaget saavel ved enkelte Stykkers Anskaffelse, som ved at kiöbe tvende store Samlinger, Etatsraad West's og Etatsraad Bodendick's.

Det Kongelige Kunstammers Locale var saa indskrænket, at kun en Fierdepart af de kongelige Malerier der kunde sættes til Skue; en Hovedreparation forestod den Deel af Bygningen, som gjorde det nödvendigt at römme alle Værelserne, og det

Kongelige Bibliothek behövede höiligen hele Pladsen. Dette bevægede Hs. Excellence Overhofmarskalk Hauch, der er Kunsternes lige saa ivrige Ven, som han er Videnskabernes udmærkede Dyrker, til at andrage for Hs. Majestæt, om at indrette et midlertidigt Locale for de Kongelige Malerier paa det gienopbygte Christiansborg Slot. Det behagede Hs. Majestæt under 11te Juni 1824 allernaadigst at bifalde dette, og tillige at bestemme, at i det nye Gallerie skulde optages nogle af de fortrinligere paa de Kongelige Slotte værende Malerier. Ifølge denne Kongelige Befaling bleve Galleristykkerne samlede, og efterat de fornödne Foranstaltninger vare giorte til hurtigen at istandsætte de Værelser, der midlertidigen vare indrömmede, bleve de ophængte, ordnede efter de forskiellige Skoler. Begyndelsen skete i Efteraaret 1825 med italienske Mestere. De spanske Mestere, Spagnoletto, Murillos og Collantes, ere formedelst deres ringe Antal blevne anførte under den neapolitanske Skole, med hvilken deres Stil har meest Lighed. De danske Maleres Arbeider danne vel ikke nogen egentlig Skole, men de burde dog her udgiøre en særegen Afdeling. Nu levende Mesteres Arbeider ere ikke blevne optagne i selve Galleriet. En Deel af disse bevares

i et til Galleriet stødende Værelse. En Deel pryder det kongelige Palais paa Amalienborg, og afgiver et öiensynligt Beviis paa, hvor kraftigen vor allernaadigste Konge har opmuntret Kunstnerne under sin Regiering.

Foruden dette Gallerie findes endnu en Mængde Malerier paa de kongelige Slotte. Paa Frederiksborg Slot sees endnu foruden den store Portraitsamling en Deel ret gode Malerier. Samlingen paa Fredensborg udgør over 500 Stykker. Baade paa Frederiksborg Slot og paa Dronningens Palais paa Amalienborg ere Gemakkerne behængte med skönne Malerier.

Til at forfatte Beskrivelsen over Galleriet gaves adskillige Hielpemidler, hvilke dog for den större Deel af Samlingen vare af liden Betydning. Kunstkammerets Inventarier ere alle meget korte, de betegne kun Stykkets Gienstand med et Par Ord, angive ofte ingen Mester, og feile ikke sielden i deres Angivelse. End mindre Hielp give Slottenes ældre Inventarier, der ikke er forfattede af kunstforstandige Mænd. Over Samlingen paa Fredensborg høves et af vor beröimte Historiemaler, Professor Abildgaard, forfattet Catalog, der indeholder adskillige skarpsindige Bemærkninger, men er meget kort og ikke uden Feil i Bestemmel-

serne, saavel af Mesternes Navne som af de historiske Stykkers Indhold. Over den West'ske Samling har dets forrige Eier udgivet i Trykken et med ligesaa megen Smag som Belæsenhed skrevet Catalog, hvilket her, i hvad der angaaer de dertil forenede Stykker, er bleven fulgt. Dog ere Beskrivelserne blevne forkortede, og sammes Tone læmpet efter den, som i övrigt er bleven valgt. Enkelte Steder har jeg tilladt mig at yttre afvigende Mening, hvor jeg fandt det klart, at hin Forfatter havde feilet; flere Steder har jeg tvivlet, uden dog at tillade mig nogen Afvigelse fra det, som ved det trykte Catalog var bleven bekiendt og antaget. En Fortegnelse over den Bodendickske Malerisamling er udkommet efter at allerede dette Catalog var skrevet.

Omtrent af 450 Malere findes Arbeider i dette Galleri. Enhver der har noget Bekiendtskab til Malerkunstens Historie veed, hvor vanskeligt det ofte er at gienkiende den samme Mesters forskjellige Manerer, eller at adskille alle dem, der höre til samme Skole. Imidlertid smigrer jeg mig med, at have været heldig nok til i de fleste Tilfælde at finde det Rigtige. I det mindste har jeg efter Evne bestræbt mig derefter. Fortrolig med den Kongelige Samling

og veiledet ved min Faders Jagttagelser, der selv havde en stor Malerisamling og var en sielden Kunstkiender, var jeg paa en i Aarene 1787 til 1790 i Italien og flere Lande foretaget Kunstreise især opmærksom paa alt, hvad der kunde bidrage til at berigtige og foröge Kundskaben om Malerierne i de kongelige Samlinger; ligesom jeg og til dette Öiemeed benyttede tvende, 1800 og 1803 til Frankrig og Tydskland foretagne Reiser, samt Bekiendtskab med kunstforstandige Mænd.

Beskrivelsens Form har jeg troet at være bestemt ved Begrebet om en scientifick Fortegnelse over en stor offentlig Malerisamling. Skulde nemlig Beskrivelsen være scientifick, maatte Samlingens Orden ikke bero paa noget Tilfældigt, men paa noget, der var videnskabeligen bestemt. Derfor ere Malerne blevne ordnede efter Skolerne, og enhver Skole efter Tidsfølgen. Ved Stykkernes Ophængning kunde ikke denne Nöiagtighed følges. Vel ere Skolerne blevne adskilte, men i at bestemme de enkelte Stykkers Plads maatte tages Hensyn til deres Störrelse, den Belysning de krævede, og det Indtryk som Synet af den hele med Malerier beklædte Væg vilde göre. Et denne Beskrivelse vedföiet Grundris over Galle-

riets midlertidige Lokale giver en Oversigt over den Plads, som enhver Skole indtager i samme.

De mindre betydelige Stykker ere i Almindelighed kortere beskrevne; dog kunde ikke altid Beskrivelsens Udförlighed rette sig efter Stykkets Værd, efterdi det ene Æmne kan fordrø vidtlöftigere Forklaring end det andet. Da nemlig Cataloget er bestemt til deres Brug som besöge Galleriet, har jeg troet det vilde være disse kierkomment, om en kort historisk Fremstilling blev tilföiet af de Æmner, Kunstneren havde behandlet, hvor disse ei maatte forudsættes at være alle bekiendte, hvilket ogsaa pleier at finde Sted i de fleste nyere i Særdeleshed franske Beskrivelser af offentlige Samlinger. Behövede Æmnet ingen Forklaring, maatte dog Beskrivelsen selv blive saa udförlig, at den udhævede noget af Stykkets Eiendommelighed, saa at det Anförte ikke lettelligen blev anvendeligt uden paa dette ene Stykke. Derved blev Fortegnelsen tillige at ansee som et paalideligt Inventarium, og for Kunstelskeren vil det uden Tvivl være kierkomment, efter at have giennemvandret Galleriets Sale, at kunne ved Beskrivelsen tydeligen gienkalde sig de Stykker, der skienkede ham den störste Nydelse. Derimod at inllade sig i Undersögelser over

Mesternes forskjellige Manerer, eller sammenligne de her værende Stykker med deres andre Arbeider, vilde medføre en uhensigtsmæssig Vidtløftighed. Dog henhører det uden Tvivl til Begrebet om et raisonneret Catalog, at antyde Stykkernes Kunstværd, deres meest fremtrædende Fortrin eller Mangler. Dette er og korteligen skeet, og naar undertiden intet findes anført, er Aarsagen enten, at Stykket hører til en Mesters mindre betydelige Arbeider, eller og, at hvad der kunde siges derom, allerede i det Foregaaende var bleven anført. I adskillige nyere Cataloger over offentlige Samlinger har man tillige optaget Malernes Levnetsbeskrivelser, men derved er Cataloget bleven betydeligen forstørret, og dog ikkun det Bekiendte atter afstrykt. For imidlertid at tilføie, hvad der kunde være mangen Kunstelsker velkomment, uden synderligen at forøge Beskrivelsens Omfang, har jeg ved hver Maler anført korte Notiser om hans Levetid, Opholdsted og Lærer. Nogle den danske Kunsthistorie oplysende Tillæg har jeg et Par Steder tilføiet. Endnu maa jeg bemærke, at i Henseende til Beskrivelsens Form og Æmnernes historiske Forklaring har en kunstelskende Videnskabsmand velwilligen ydet mig Hielp.

J. C. Spengler.

Indhold.

Förste Afdeling.

36	<u>Den romerske Skole</u>	3
15	<u>Den florentinske Skole</u>	30
17	<u>Den neapolitanske Skole</u>	43
62	<u>Den lombardiske Skole</u>	57
30	<u>Den venetianske Skole</u>	97
173	<u>Den flamske Skole</u>	116

Anden Afdeling.

353	<u>Den hollandske Skole</u>	217
-----	-----------------------------------	-----

Tredie Afdeling.

23	<u>Den franske Skole</u>	429
79	<u>Den tydske Skole</u>	445
133	<u>Danske Mestere</u>	492

Kongeligt
BILLEDGALLERI.

Förste Afdeling.

Konigsberg

BILLED GALLERY

Konigsberg

Kongeligt
BILLEDGALLERI.

Förste Afdeling.

Königliche

BILLAGEN

Verzeichnis

DEN
ROMERSKE SKOLE.

PIETRO VANNUCCI

kaldet

PIETRO PERUGINO.

Født i Citta della Pieve 1446, død i Perugia 1524. Han var en Skolar af *Bonfigli* samt *Pietro della Francesca*, og blev *Raphaels* Lærer.

1. En hellig Familie.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ, rund, 43 T. i Diameter.

I Forgrunden til venstre Side ligger Jesusbarnet paa Jorden med Ryggen mod en Sæk; foran ham knæler tilbedende den hellige Jomfru og bag hende den lille Johannes. Længere henne sees Joseph sovende, med Albuen støttet paa en Sattel. I Baggrunden til venstre Side komme de hellige tre Konger ridende; til höire Side aabenbarer Engelen sig for Hyrderne.

Uagtet en vis Tørhed i Formerne, der hörer til hin Tidsalders Aand, har dette Billede baade Ynde og ædle Stillinger. Farvegivningen er god. Stykket er fra Cardinal Valentis Samling.

En Ubekjendt af den Romerske Skole.

2. Den hellige Familie.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ. 33 T. h., 32 $\frac{3}{4}$ T. br.

I en Ruin, paa et Gulv af brøget Marmor, staaer Foden af en Marmorkiste; paa den er lagt noget Halm, og derover Lagen og Pude; her ligger Jesusbarnet nøgent. Til venstre Side knæler Joseph med Hænderne over Kors. Maria, der nedknæler paa den anden Side i en mørk Kiøle, holder med begge Hænder i et Slør, hvormed Barnet har været bedækket. Bag ved sees tvende Hyrder, længere hen aabner Udsigten sig til et Landskab. I Forgrunden til höire Side kommer en lille Engel løbende for at tilbede.

Hovederne paa dette skiønne Stykke ere fulde af Character, Tegningen af Börnene er yderst correct. Marias Stilling, om den end synes tvungen, frembringer dog en heldig Slagskygge. Localfarverne ere beundringsværdige og Udførelsen omhyggelig. Dette Stykke har Kong Frederik den Fierde kiøbt for en betydelig Sum under sit Ophold i Rom, hvor det blev udgivet for en Raphael.

RAFFAELLO SANZIO,

kaldet

RAFFAELLO d'URBINO.

Født i Perugia paa en Langfredag 1483, død samme Dag i Rom 1520. Hans Fader lærte ham Kunstens Begyndelsesgrunde, og sendte ham derpaa i Skole hos *Pietro Perugino*.

3. De hellige tre Kongers Tilbedelse.

Paa Træ. 11½ T. h., 18¾ T. br.

De Vise fra Österland, som ved Messiaë Stjerne bragtes til at reise til Jerusalem, ere blevne holdte for at have været Konger, fordi Psalmistens Ord (Ps. 72, 10) "Konger af Tharsis skulle føre Skienk tilbage, Konger af Scheba og Seba skulle fremføre Gaver" anvendtes paa dem, og oplæstes paa deres Festdag. Man antog, de havde været tre i Tallet, fordi Evangelisten nævner tre Slags Foræringer, som de fremførte; og da Seba meentes at ligge i Afrika, ansaae de Fleste den ene af disse Konger for at have været sort. Forfatteren til den gyldne Legende, Jacobus de Voragine, veed endog at angive deres Navne paa tre Sprog, hvoraf de latinske, Caspar, Balthasar og Melchior, ere blevne almindelig bekiendte.

Disse tre Konger, hvoraf dog paa dette Stykke ingen er sort, nærme sig her Barnet Jesus, som sidder paa den hellige Moders Skiöd ved en Ruin. Den Ene af dem har lagt sin Krone paa Jorden, og tilbyder knælende den kostelige Rögelse. De tvende Andre sees staaende, ved Siden af dem deres Fölge til Hest og til Fods, blandt hvilket man synes at gienkiende Raphaels eget Billede. Joseph ytrer sin Forundring over Kongernes Ankomst. Bag ved Maria til höire Side bemærkes tre Hyrder, hvoraf den ene holder et Lam, de tvende tilkiendegive deres Ærefrygt.

Stillingerne i dette Stykke ere mangfoldige og sindrige. Hovederne ere behandlede med Fiinhed. Det Hele, zirligen udført, minder om Pietro Peruginos Stil. Stykket er fra Cardinal Valentis Samling. Et lignende Arbeide af Raphael, men udført Graat i Graat, findes i Sala Borgia i Vaticanen. (See Rumohrs Bemærkninger i Kunstblatt 1825 S. 345.)

4. Hyrdernes Tilbedelse.

Paa Papir klinet paa Træ. 14 $\frac{1}{4}$ T. h., 15 $\frac{3}{4}$ T. br.

Midt i en Stald knæler den hellige Moder og tager det straalende Jesusbarn op fra Vuggeklæderne, for at vise det frem til Hyrderne, hvoraf een knælende tilbyder en Kurv med Æg, en anden ytrer sin Ærbødighed ved at folde sine Hænder, den tredie ved at løfte til Hatten, medens den fjerde blæser, fuld af Glæde, paa sin Sækkepibe. Bag ved Maria staaer Joseph, og peger hen til Barnet. Paa venstre Side komme et Par andre Hyrder gaende til, hvoraf den ene holder en Hund, den anden bærer et Lam. Stykkets Belysning kommer, deels fra Barnet, deels fra den giennem Tagets Aabning skinnende Stjerne og frembringer et Klardunkelt af beundringsværdig Virkning. Rimeligviis er dette Stykke Originalen, hvorefter Raphaels Skolarer udførte Kartonen til det bekiendte hertil svarende Billede, som findes paa Vaticanens Tapeter (arazzi). Det er et af de ældste Stykker i den kongelige Samling, og er flere Gange stukket

i Kobber. (See Rumohr i Kunstblatt 1825 S. 345-346.)

5. Portrait af Raphaels Apotheker.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 16 $\frac{3}{4}$ T. h., 13 $\frac{3}{4}$ T. br.

Han er malet lige for, har et kort Skiæg, en graae Hue og en Kiole af samme Farve. Det er et Hoved af stor Sandhed, hvor Farverne mesterligen ere paasatte. Det har hört til Cardinal Valentis Samling og paa Bagsiden læses skreven med en gammel Haand: Speciale, che serviva Rafaele di Urbino. Raffaello di Urbino fecit.

Af Raphaels Skole.

6. En hellig Familie.

Halve Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 43 T. h., 34 T. br.

Den hellige Jomfru i en rød Kiole og et grönt Drapperi, löfter med begge Hænder et Flor i Veiret, hvormed Jesusbarnet synes at have været bedækket; det udstrækker sine Arme imod hende. Til höire Side staaer Joseph, lænende sig paa sin Stok.

Dette gamle kostelige Billede er en Gientagelse af det beröimte Stykke Hieronimus Lotterius forærede til Skatten i Loretto, og som i Begyndelsen af dette Aar-

hundrede bragtes til Paris, hvor man dog tvivlede om at det var malet af Raphael selv. Ovenanførte Stykke er ustridigen malet af en af Raphaels Skolarer.

LUCA PENNI.

En Broder til *il Fattore* og hans Meddiscipel hos *Raphael*. Han arbeidede med sin Svoger, *Perrin del Vaga*, i Genua, Lucca og Rom, gik derpaa til Engelland, tilsidst til Fontainebleau. Hans Födels- og Dödsaar ere ubekjendte.

7. Den hellige Margarethe.

Heel Figur, naturlig Störrelse.

Paa Træ. 71 T. h., 46 T. br., afrundet for oven;

Petrus de Natalibus fortæller, at den hellige Margarethe var en from femtenaars Pige i Antiochien, i hvem Præfecten Olybrius blev forelsket. Da hun ei vilde forsværge den christelige Tro, lod den samme Mand hende grueligen pine, og derpaa kaste i Fængsel. Hun bad til Gud at maatte skue Fienden, med hvem hun havde at stride. See da kom en gruelig Drage med opspilet Svælg imod hende, men hun korsede sig, og Dragen brast. Atter viste Diævelen sig som et Mandfolk, der tog hendes Haand; men hun greb ham i Haaret, kastede ham til Jorden, og traadte paa hans Hoved. Nogle Dage efter leed hun Martyrdöden med stor Standhaftighed.

Den fromme Martyrinde er her ifört en blaae Kiøle med et rödt Gevandt, hun seer op til Himlen,

fuld af Andagt, folder sine Hænder, og sætter rolig den lille Fod paa Hovedet af den store brune Dæmon, der spræller nedkastet paa Jorden. Ved Siden udaander en frygtelig Drage det sidste Pust. I en Frastand seer man hendes Martyrdöd, i Baggrunden et Landskab. Neden under staaer malet paa en Seddel MDXXIII. Den höie Aand i dette skiønne Billede er en Raphaels Discipel værdig.

Da den hellige Margaretha troedes at kunne hielpe Barselkoner, naar hun blev paakaldt, synes baade Stykkets ovale Form for oven, Aarstallets Angivelse, og Afbildningen af et vist Landhuus i Baggrunden, at give tilkiende: at det er en Votivtavle, foræret til en Kirke, efter en heldig Barselseng. Stykket har hört til Cardinal Valentis Samling.

GIULIO PIPPI,

kaldet

GIULIO ROMANO.

Födt i Rom 1492, död sammesteds 1546, den förste af *Raphael Urbino's* Disciple og siden hans Arving.

8. Den hellige Moder, Barnet Jesus og tvende Hellige.

Paa Træ. 51 T. h., 40½ T. br.

Den hellige Moder sidder med Jesusbarnet paa en ophöiet Stol. Ved dens Fod knæler til venstre Side

en Mand i en hvid Munkekappe, uden Tvivl den helige Abbed Bernhard af Clairvaux, med udrakte Arme og en Bispestav hvilende paa hans Skulder. Gudsmoderen böier sig hen imod ham, og presser sit ene Bryst, for at lade Melken spröite i hans Mund. BARNET Jesus paa hendes Skiöd tager den venstre Haand af en ung Qvinde, som i Nonnedragt, holdende en hvid Lilie i höire Arm, nedknæler paa Stolens Fodtrin, og sætter hende en Ring paa Fingeren. Ved Helgenens Födder bemærkes tvende Böger og Hovedet af en Diævel.

Stykket er malet i en stor Stil fuld af Kraft og Varme. Det har tilhört Cardinal Valenti. (See Rumohr i Kunstblatt 1825, S. 346.)

9. Bacchus og Ariadne.

Paa Lærred sat paa Træ. 10 T. h., 8 T. br.

Begge Figurer ere siddende og aldeles blotte. Bacchus har slynget sin venstre Arm om Ariadnes Hals, og holder med sin höire Haand et rödt Gevandt, der flagrer om begges Hoved. Ariadne sætter sin höit oplöftede höire Fod paa den mellem Bacchi Födder liggende Tigers Hoved. (West's Catalog over hans Samling af Malerier S. 212-213.)

10. Vertumnus og Pomona.

Sidestykke til det Foregaaende.

Paa Lærred sat paa Træ. 10 T. h., 8 T. br.

Vertumnus, der har et hörödt Gevandt over den höire Arm, sidder med Ryggen mod en Bygning. Han hæver sin Haand, for at modtage et Granatæble, som den foran ham knælende, aldeles blottede, Pomona, rækker ham. Foran begge staaer en Herme. Baade i dette og Sidestykket ere Stillingerne lidet anstændige. (West's Catalog S. 214-215.)

PIETRO BUONACORSI,

med Tilnavn

PERINO DEL VAGA.

Födt i Toscana 1500, död i Rom 1547. En Skolar af Raphael; hans Maneer er en Blanding af hans Lærers og den florentinske Skoles.

11. Den hellige Matthæus.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Træ. 64 T. h., 35½ T. br., trekantet for oven.

Evangelisten sidder; han er iklædt en brun Kior-tel med röde Ærmer, derover en guul Kappe. En Bog ligger paa hans Knæ. I den höire Haand holder han en Pen, i den venstre et Blækhorn. Hans mandige Ansigt med stærkt Haar og Skiæg ligner Büsterne

af Keiser Lucius Verus. Bag ved ham staaer en lille Engel, hvilken med den ene Haand peger ned til Bogen, med den anden op til Gud, der som Olding med Verdenskuglen i Haanden viser sig høit oppe.

Dette skionne Stykke, der bærer kiendeligt Præg af, at Raphael var del Vagas sidste Lærer, har uden Tvivl været et *ex voto* af den Mand, hvis Hoved og foldede Hænder sees nederst paa höire Side. At den Evangelist her forestilles, er Matthæus, sees af den hosstaaende menneskelige Figur. Man overførte nemlig de fire Dyr, hvilke Johannes saae foran Guds Throne (Aabenbaringen 4 Cap. 7 V.), paa de fire Evangelister, og Mennesket blev, ifølge den hellige Gregors Vidnesbyrd, Sindbilledet paa Matthæus, fordi hans Evangelium begynder med Jesu menneskelige Slægtregister. Den menneskelige Figur have siden adskillige Malere gjort til en Engels.

Stykket har hørt til Cardinal Valentis Samling.

GIROLAMO MUZIANO.

Födt i Egnen af Brescia 1528, död i Rom 1590 eller 1592. Efter at have studeret *Tintoretto* og andre store Mestere i Venedig, gik han meget ung til Rom, hvor han uddannede sig.

12. Den hellige Nadvere.

Paa Kobber. 9 T. h., 11½ T. br.

I et Værelse af antik Architectur sidder Christus i Midten for Bordet, omgivet med en Glorie under et

optrukket Gardin. Op til hans Bryst ligger hans elskede Discipel. Af de andre tale to og to med hverandre. Judas med Pungen i sin Haand böier sig frem mod Herren, idet denne rækker ham Brödet. Foran Bordet staaer en Steenvase med Flasker. Stillingerne ere afvexlede med megen Flid, Foldekastningen er god, Coloriten lidt broget. (West's Catalog S. 218.)

FEDERICO BAROCCIO.

Födt i Urbino 1528, död sammesteds 1612. En Skolar af *Baptista Franca*. Siden studerede han især *Raphael* og *Correggio*.

13. Mariæ Bebudelse.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 73 T. h., 56 $\frac{3}{4}$ T. br.

Den hellige Jomfru har en rød Kiøle og derover et blaåt Gevandt med en broderet Bremme. Bag ved hende staaer et Bord, paa dette et Blækhörn. Hun knæler ned paa en Skammel, idet hun med venstre Haand lægger sin Bönnebog fra sig paa Bordet. Foran hende knæler Engelen Gabriel med spraglede Vinger og en Liliestengel i venstre Haand. Giennem det aabne Vindue seer man en Deel af et Landskab.

Farverne ere endnu glimrende, uagtet Coloriten meget har tabt sig, deels fordi Kunstneren anvendte for megen Ultramarin til sin Carnation, deels fordi han brugte for meget Olie.

Stykket, som har hørt til Cardinal Valentis Samling, er af Mesteren selv stukket i Kobber.

DOMINICO FETI,

kaldet

MANTUANO.

Født i Rom 1589, død i Venedig 1624. Skolar af *Cigoli*.

14. En sovende Munk.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 19 T. h., 15 T. br., oval.

De lukte Öine og det Afspændte i Ansigtets Muskler vise, at Oldingen sover. Trækkene ved Munden og under Öinene antyde, at Sövnens er blid og uforstyrret af slemme Drömmen. En sort Kappe skiuler Armen, saa at intet tiltrækker Öiet, uden det Væsentlige, hvilket er udtrykt med megen Sandhed. (West's Catalog S. 219.)

PIETRO BERRETINO,

kaldet

PIETRO DA CORTONA.

Født i Cortona 1596, død i Rom 1669. Discipel af *Comodi*, og i Rom, hvor han opholdt sig fra sit 14 Aar, af *Ciarpi*.

15. Circe og Ulysses.

Paa Lærred. 19 T. h., 25 T. br.

Odysseen fortæller, at Ulysses landede ved en Öe, hvor Circe, Solens Datter, boede. Ulysses

satte nogle Folk i Land for at speide, disse bleve først godt modtagne af hende, men siden forvandlede til Dyr. Da Ulysses erfoer dette, vilde han selv begive sig til Circes Pallads; paa Veien mödte han Merkur, der advarede ham, og gav ham Urten Moly til Sikkerhed mod Trylleriet. Vi see her Ulysses med en rød Kappe om Skulderen og Spyd i Haanden at træde op til Circe, som sidder paa en Throne, og rækker ham Trylledrikken i en Skaal; men idet han modtager Skaalen, lægger den over hans Hoved svævende Merkur Urten Moly deri. Paa hver Side seer man een af Ulysses's Folk, hvis Hoved er ved Circes Göglerier forvandlet til et Svinehoved. I Baggrunden bemærkes nogle Soldater og giennem en Colonnade Træer og Bygninger. Det er en rig Composition udført i en god Stil med friske Farver.

16. Ulysses og Circe.

Sidestykke til Foregaaende.

Paa Lærred. 19 T. h., 25 T. br.

Ved et Bord, paa hvis Dug ligge tvende Krandse, sidde to Personer paa prægtige Stole; Mandfolket, i romersk Dragt, holder et gyldent Bæger omkranset med Blomster i Veiret. Fruentimmeret reiser sig, holder paa Mandens Haand, og betyder ham noget. Paa höire Side ere mandlige og qvindelige Tyende, hvis Adfærd tilkiendegiver Förundring. Scenen foregaaer

i en Porticus, prydet med Billedstötter, uden for en stor Bygning. Det synes, som at Kunstneren har villet her fremstille, som et Sidestykke til det Foregaaende, Ulysses's Afsked fra Circe. I det Ulysses hæver Skaalen for at drikke til Afsked, standser Circe ham pegende paa Brudekrandsene, hvilke ligge paa Bordet. Stykket staaer i Composition og Udførelse ved Siden af det Foregaaende.

ANDREA SACCHI,

kaldet

ANDREUCCIO.

Født i Rom 1599, død sammesteds 1661. Den første Undervisning i Kunsten erholdt han af sin Fader og blev siden *Albanos* fortrinligste Skolar.

17. Jesu Daab.

Paa Papir sat paa Træ. 18½ T. h., 14¾ T. br.

Johannes gyder af en Skaal Vand paa Frelseren. Den Helligaand svæver oven over i en Dues Skikkelse. Paa höire og venstre Side ere Tilskuere.

Denne Skizze er godt sammensat, og det Klar-
dunkles Virkning i Samme er af megen Kraft.

MICHEL ANGELO CERQUOZZI,
kaldet
DELLE BATAGLIE.

Födt 1602, död i Rom 1660. Skolar af *Jacob von Haase*, *Pietro Paolo Gobbi* og *Antoni Scalvatti*; tilsidst sögte han at efterligne *Peter de Laars* Maneer.

18. Bataillestykke.

Paa Lærred. 20 T. h., 26 T. br.

Ved Ruinerne af en Triumphbue kæmpe Christne og tyrkisk Cavalleri. Tyrkerne ere i Begreb med at flygte. Den christne Feltherre rider paa en hvid Hest foran sine Folk.

Saavel dette som det følgende Stykke have kraftige Farver men begge have lidt ved Forvaskning.

19. Bataillestykke.

Paa Lærred. 20 T. h., 26 T. br.

Sidestykke til det Foregaaende.

Man er i Begreb med at storme en Festning. Beleirerne vade over Gravene, sætte Stiger til den ydre Muur, og klavre op paa den. De Beleirede staae paa Muren, og stöde de Klavrende ned. Bag ved ere endnu höiere Volde. Foran holde Anförerne til Hest, og opmuntre deres Folk. Til venstre Side indhyller Kruttdampen i det Fierne en Deel Stridende. Det er en rig Composition, rask udfört.

GIAMBATISTA SALVI,

kaldet

SASSOFERRATO.

Födt 1605 i Sassoferrato, död i Rom 1685. Efter at have faaet den förste Underviisning af sin Fader *Tarquino*, uddannede han sig videre i Rom under *Dominichino*, *Guido* og *Albano*.

20. En bedende Maria.

Brystbilled, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 17 T. h., 14 T. br.

Et tyrkeblaat Slör, omgivet af en Glorie, indhyller den Andægtiges Hoved, og kaster en Skygge over Panden, Öinene og en Deel af den venstre Kind, hvilket altsaa sees blot i halvt Lys; medens det Övrige af Ansigtet, en Deel af Halsen og de sammenfoldede, til Bön oprakte Hænder ere fuldt belyste. Det Hele har noget Tiltrækkende, men Localfarverne falde lidt i det Haarde. (West's Catalog S. 224-225.)

GASPARO DUGHET,

i Almindelighed:

CASPAR POUSSIN.

Födt i Rom 1613, död sammesteds 1675. Han var Discipel og siden Svoger af *Nicolas Poussin*, hvorved han kom til at bære hans Navn.

21. Arcadisk Landskab.

Paa Lærred. 25 T. h., 29 T. br.

Forgrunden forestiller en Dal, i hvis Midte sees en antik Fontaine. Til Venstre ligge under høie Træer paa en Brink et Fruentimmer og en Vandringsmand, kun over Lenderne bedækket med et rødt Klædebon; en lignende Figur ligger lige over for dem. Ved Kilden ere tvende Fruentimmer sysselsatte med at hente Vand, en Tredie gaaer bort med en fyldt Krukke. Herfra hæver Landet sig gradviis, afvexlet ved Höider, Affald og Klöfter. Til Höire reiser sig paa anden Plan en Række antike Bygninger. I Baggrunden Bjerger. Luftperspectivet er her ligesaa udmærket som Linieperspectivet, og fremstiller en skiön Egn med megen Harmonie. (West's Catalog S. 227-228.)

22. Landskab.

Paa Lærred. 27 T. h., 32½ T. br.

I Forgrunden gaaer en Vei, paa begge Sider af denne sees Hyrder og enkelte Træer. Veien løber ned til en Søe, hvor tvende Personer roe i en Baad. Hiinsides Söen sees Skov, længere henne en By og bag ved denne hæve Biergene sig. Dette er ligesom det fölgende Landskab tænkt i en stor Stül og aandrigen udfört.

23. Landskab.

Paa Lærred. 27 T. h., 32½ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

I Forgrunden ligge nogle Hyrder mellem Buske nede i en Dal, i Nærheden af et Vandfald; høiere oppe er nok et Vandfald, der nedstyrter giennem Ruiner fra et Bierg, paa hvis Skraaning sees Bygninger og Skov. Ved dets Fod græsser en Faarehiord mellem Træer; i Baggrunden Bierge.

Dette og det foregaaende Stykke høre til de Malerier, som Kong Frederik den Tredie lod komme fra Italien.

GIOVANNI FRANCESCO ROMANELLI.

Født i Viterbo 1617, død sammesteds 1662. Discipel af *Pietro da Cortona*.

24. Dronning Christina bekrandset af Viisdommen.

Hele Figurer, $\frac{2}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 46 T. h., 37 T. br.

Det er bekiendt af Historien, at Dronning Christina af Sverrig, keed af Regieringens Byrder, afstod sin Trone 1654, antog den catholske Lære, og valgte

sit Ophold i Rom, hvor hun døde. Man seer her Christina, knælende ved Foden af en antik Throne, paa hvilken Viisdommen sidder, holdende en Landse i den ene Haand, medens hun med den anden vil sætte Viisdomskransen paa Hovedet af den Dronning, der havde Styrke nok til at nedlægge Krone og Scepter, hvilke tvende Genier siddende paa Trinnet nys have modtaget. Bag Christina staaer en Opvarterske og en Neger. Drapperierne ere maadelige og Tegningen ikke uden Feil, men en glimrende Colorit og en let Pensel anbefale Stykket. (West's Catalog S. 230-231.)

FILIPPO LAURI.

Født i Rom 1623, død sammesteds 1694, Skolar af hans Broder *Francesco* og *A. Caroselli*.

25. Bacchus og Ariadne.

Paa Kobber. 11½ T. h., 12½ T. br.

Bacchus blev som Viinstokkens Giver af Grækerne anset for tilligemed Ceres at være det ordnede Borgerlivs Stifter, og dyrkedes i hemmelige Fester, hvilke man höitideligholdt med vild Begeistring. Den græske Mythe lader ham finde og forelskes i den skiønne Ariadne, Cretenserkongen Minos's Datter, som med Theseus var flygtet til Naxos og der bleven forladt. Saavel de bacchiske Skarer som Ariadnes Möde med

Bacchus have afgivet Æmner, hvilke baade gamle og nyere Kunstnere hyppigen have behandlet.

Fra höire Side kommer her en bacchisk Skare, et Satyrbarn trækker et Dyrehorn i et Reeb efter sig, en af Faunerne er omvundet med Slinger, en Anden holder en Bukkefod i Haanden; Bacchantinderne slaa deres Cymbler sammen, og i Baggrunden sees mellem Træerne den ridende Silen. Foran denne Skare köorer Bacchus paa en med Leoparder forspændt Vogn; han er i Begreb med at springe af den, da han har faaet Öie paa Ariadne, som forskrækkes ved Gudens Komme. S sammensætningen er vel ordnet; Figurerne Farver ere varme og kraftige; men Luften harmonerer ei med Farverne.

26. Den bodfærdige Magdalena.

Heel Figur, $\frac{1}{4}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. $20\frac{1}{2}$ T. h., $34\frac{1}{2}$ T. br.

I Forgrunden af et eensomt Landskab ligger den angergivne Magdalena nögen, udstrakt paa en Matte, med et rödt Gevandt om Livet. Hendes gule Lokker hænge ned paa hendes Bryst; hun hviler sit Hoved paa den höire Arm stirrende mod Himlen. Ved Siden af hende sees Korset, et Dödninghoved og Salvekrukken. Længere henne skummer en Bæk forbi et höit Træ igien-nem Dalen. Figurens Tegning er behagelig, men Gevandtet er alt for tungt. Landskabet er haardt og udfört i en mörk Tone. (West's Catalog S. 231-232.)

CARLO MARATTA.

Födt i Camerano nær ved Ancona 1625, död blind i Rom 1713. Han arbeidede 19 Aar i *Andrea Sacchi's* Skole.

27. Hvilen i Ægypten.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $24\frac{3}{4}$ T. h., $18\frac{1}{2}$ T. br.

Den hellige Families Reise til Ægypten kort efter Jesu Födsel har været et af Malernes Yndlingsæmner. Man kalder disse Stykker enten Flugten til Ægypten, naar den hellige Moder tilligemed Barnet sidder paa Æslet, hvilket Joseph sædvanligen leder; eller Hvilen i Ægypten, naar Moderen med Barnet er nedstøget af Dyret og hviler sig i en landlig Egn.

Ved et Træ, giennem hvis Grene Cherubiner titte frem, og hvis Stamme smaae Engle omgive, sidder den hellige Moder, som med höire Haand paa Brystet böier sig, fuld af Ömhed, hen over Jesusbarnet paa sit Skiöd. Dette holder i den höire Haand et lidet Kors, og har med den venstre smilende grebet en Nagle, hvilken med andre Lidelsens Redskaber holdes frem i en Kurv af tvende knælende Engle. Bag ved staaer den gamle Joseph og støtter sig paa sin Stav, hensunken i Beundring over Barnet. I Baggrunden til Höire seer man en Engel at vande det Æsel, paa hvilket Moderen og Barnet have siddet. Fra Skyerne komme tvende Engle nedsvævende, den Ene vender sig

tilbage, idet han peger ned paa hvad der foregaaer paa Jorden.

Den saare heldige pyramidalske Composition og det liflige Farvespil forene sig her med det Ædle i Stillingerne og det skionne Udtryk i Ansigterne til at danne et indtagende Heelt.

28. Hyrdernes Tilbedelse.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $24\frac{3}{4}$ T. h., $18\frac{1}{2}$ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Maria udstrækker sine Arme om det Halmleie, hvori Jesusbarnet ligger. Fra det udgaaer en Glands, som de tilbedende Hyrder neppe kunne taale. Bag ved staaer Joseph; og fra Himlen nedsvæver en Skare af Smaaengle, som holde en Seddel, hvorpaa staaer skrevet: *gloria in excelsis Deo*.

Stykket er en heldig Efterligning af Correggios Nat i Dresden, og udmærker sig ved god Sammensætning, et yndigt Udtryk, friske og behagelige Farver.

29. Madonna med det sovende Barn.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 43 T. h., 33 T. br.

Siddende holder den hellige Moder med begge Hænder et Slør, hvormed hun vil bedække den so-

vende Jesus, der, liggende i en Seng, hviler op til hende. Giennemtrængt af moderlig Fölelse böier hun sit yndige Hoved ned over den Slumrende. Et graat Slör, heftet i hendes Haar, slynger sig til begge Sider ned om hendes Hals, over en lyseröd Tröie, bag hvilken hænger en blaa Kappe, kastet over hendes Skiöd. Jesus sover med den ene Haand under Kinden, den anden hvilende paa Pudren, og synes at have tabt en Rose. Contourerne ere mesterligen afrundede uden mærkelige Skygger. Paa en Pude under Barnets Arm læses paa et Baand: *Carolus Maratta pinx.* 1697. (West's Catalog S. 236-238.)

Af Carlo Marattas Skole.

30. Hyrdernes Tilbedelse.

Paa Lærred. 16 T. h., 43 T. br.

Barnet Jesus ligger paa Straa i Krybben; Maria, klædt i et blaat Gevandt, blotter det med himmelsk Glands omgivne Barn, og viser det til de tilbedende Hyrder. Ved höire Side sees Joseph, en Oxe og et Æsel. Stykket mangler ikke Effect, som frembringes ved den underfulde Belysning.

CIRO FERRI.

Födt i Rom 1634, död sammesteds 1689. Discipel af *Pietro Berettini*.

31. Saul og David.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 112 T. h., 115 T. br.

Saul sidder paa en Forhöining, omringet af sine Krigere; David har tilbudet sig at möde Goliath, og træder frem for ham. Kongen lader sin Rustning tage frem, og vil overlade ham denne; men den unge Hyrde viser Slingen i den ene Haand, og peger mod Himlen med den anden. I Baggrunden sees Krigere.

Dette er et af denne Kunstners skønneste Billeder, som i Tækkelighed og skön Behandling endog overgaaer hans Læremesters Værker. Höist rimeligen er dette Malerie bestilt af Kong Frederik den Tredie hos Kunstneren til Prydelse for Frederiksborg Slotskirke, hvor det har siddet.

ANDREA LUCATELLI.

Alt hvad der vides om denne Kunstner med Vished, er at han opholdt sig i Rom.

32. Landskab.

Paa Lærred. 32 T. h., 42 T. br.

Midt i en stor Tykning af frodige Træer, som udbrede til begge Sider deres stærke Toppe, falder en Cascade; neden for denne ere nogle Folk sysselsatte med at samle Siv i Floden. Paa Brinken til Venstre holder en Hyrde Samtale med en siddende Hyrdinde,

ved hvis Side staaer en Hund og fire Faar. Paa den anden Plan skimter man i det Mørke af Skoven en Straaehytte, hvor en Mand med sin Hund kommer til. Paa hiin Side af Skoven seer man henover Cascaden en By oplyst af Solen, hvis Straaler forgyldte den endnu fiernere Horizont.

Den glimrende Colorit og Fremstillingen af Solens Virkninger ere denne Mester særegne. (West's Catalog S. 241-242.)

33. Et arcadisk Landskab.

Paa Lærred. 30 T. h., 36 T. br.

Forbi nogle Træer gaaer Veien til en Flod; ved Veien sees nogle Hyrder, lidt derfra ligger en Mand ved et antændt Røgelsekar, höiere oppe fremtræder en gammel Sarcophag, bag ved hvilken en Klippe hæver sig i Veiret; ved den höiere Flodbred ere Træer, i Baggrunden Bierge.

I dette Landskab herske livlige Farver; det er udført med en kiek Pensel.

34. Bondelystighed.

Paa Lærred. 9 T. h., 12 T. br.

Et Par italienske Bønder dandse efter en Mandoline. En Dreng sidder i bare Skiorte paa et Æsel, og seer paa dem; andre Bønder staae hos, et Par ligge paa Jorden.

Det er et lidet Billede fuldt af Character med behagelige Farver.

AGOSTINO MASSUCCI.

Födt 1691, död i Rom 1758. En af de fortrinligste Skolärer af *Carlo Maratta*.

35. Mariæ Bebudelse.

Hele Figurer i naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 94 T. h., 66½ T. br.

Den hellige Jomfru, i en karmosinröd Kiortel med blaa Kappe og guult Slör, knæler foran en Bedestol; hun har vendt sig lidet til Siden, for at höre paa Engelen, som, ifört et blaat Klædebon med röde Ærmer og et derover kastet guult Gevandt, træder ind i Værelset med en Liliestengel i den venstre Haand. Med den höire Haand viser han op til den Helligaand, som i en Dues Skikkelse sees i en Glorie, omringet af Engle, hvoraf især tvende træde med Overkroppen frem af Skyerne, og nedpege paa Maria. En Arbeidskurv staaer foran paa en grøn Stol, og i Baggrunden sees en Seng af samme Farve.

Neden under er skrevet med store Bogstaver:

A. MASSUCCI, 1748.

Stykket er godt tegnet. Hovederne have ædle og meget yndige Træk; Farveblandingen er skiön og har et blændende Anströg. Det har hört til Cardinal Valentis Samling.

GIOVANNI PAOLO PANNINI.

Födt i Piacenza 1691, död i Rom 1764. Efter Nogle var han Discipel af *Lucatelli*, efter Andre af *Benedetto Lutti*.

36. Architectur.

Paa Lærred. 27 T. h., 23 T. br.

Foran bære nogle Colonner en halv nedfalden Hvælving, begroet med krybende Vexter. Giennem denne sees et Tempel med tilhørende Colonnade, som indslutter en Plads, hvorpaa staaer en smal Obelisk med et Relief paa Soklen og en colossal Steenvase. I Forgrunden sees adskillige Figurer i romersk Dragt, blandt hvilke en qvindelig, med en Bog under Armen, viser tvende Mænd, klædte som Philosopher, hen til Pýramiden. Stykket er udført med en let Pensel, og de smaa Figurer vel tegnede. (West's Catalog S. 259-260.)

DEN
FLORENTINSKE SKOLE.

LEONARDO DA VINCI.

Födt i Flækken Vinci i Toscana 1452, död i Fontainebleau 1519 i Kong Franz den Förstes Arme. Discipel af *Andrea Verrochio*.

37. Den hellige Catharina af Alexandrien.

Næsten halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Træ. 20 $\frac{3}{4}$ T. h., 17 $\frac{1}{4}$ T. br.

Den hellige Catharina var efter Legenden en Kongedatter, der levede i Alexandrien, vel erfaren i al verdslig Viisdom. Efterat hun af Kierlighed til Christum, hvem hun i et Syn havde seet, var bleven Christinde; vovede hun at irettesætte Tyrannen Maxentius for hans Grusomhed mod Christi Tienere, og bragte halvtredsindstyve Versligvise, der vare blevne opfordrede til at tviste med hende, til Taushed. Da Keiseren ei kunde faae hende til at offere til Afguderne, lod han göre fire store jernbeslagne Hiul, for at sönderslide hende, men Englene sloge dem i Stykker. Tilsidst blev hun halshugget.

Man seer hende her ligefor, Hovedet lidet böiet til Siden, med Seierens Palmegreen i den höire Haand og en Bog i den venstre. Hun bærer en neppe synlig Krone paa det let krusede Haar, hvoraf nogle tynde Lokker naae ned indtil Halsen. Bag ved bemærkes et Stykke af de sönderslagne Hjul.

Dette Billede indtager desmere, jo længere det beskues. Det fiint tegnede Ansigt, der bærer Sagtmodighedens Præg, er fuldt af Aand og Udtryk, og har en uefterlignelig Ynde. Halvtinterne ere saaledes sammensmeltede, at det synes, som det var saare lidet, der frembragte den herlige Virkning. Ogsaa Hænderne ere saare skiönne. Dette höist sieldne Stykke var fordum en Prydelse for Cardinal Valentis Galleri i Rom. (See Rumohr i Kunstblatt 1825 S. 346.)

Efter Leonardo da Vinci.

38. Christus og Maria.

Brystbilleder paa Elfenbeen. 2 T. 9 L. h., 2 T. br.

Christushovedet er omgivet med en gylden Straale, hans lysebrune Haar falder glat ned bag Öret, og hænger i Kröller paa Halsen. Viisdom og Höihed ere prægede i Ansigtets ædle Træk. Et kröllet Skiæg omfatter Hagen. Med den ene Haand holder han paa Jordkuglen, den anden oplöfter han som for at undervise. Marias Hoved, hvis övre Deel er bedækket med et blaat Slör, som hænger ned om Skuldrene, udtryk-

ker andægtig Hengivenhed. Begge Stykker ere udførte med en Kraft og en Føinhed, saare sieldne i Olie paa saa lidet et Rum.

Disse tvende Stykker synes at være malede enten af Francesco Melzo, der var Leonardos elskede Discipel og hans Arving, eller af Olivetaner-Munken Francesco Maria Callerati fra Mayland, der meget smukt copierte Leonardo i det Smaa. (West's Catalog S. 243-245.)

Efter Leonardo da Vinci.

39. En hellig Familie.

Hele Figurer, lidt under naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 55 T. h., 46 T. br.

Den hellige Jomfru sees siddende ligefor; med sin høire Haand holder hun paa den lille Johannes, der knæler med sammenlagte Hænder. Den venstre Haand løfter hun mod Barnet Jesus, der sidder paa Jorden, og synes at ville velsigne. En Engel ved hans Side peger hen til Johannes. I Baggrunden sees Klipper. Stykket er en gammel Copi efter et af Leonardo da Vincis berømteste Stykker, den af de Franske saakaldte *la vierge aux rochers*, udført af en af Mesterens fortrinligste Skolarer.

FILIPPO LIPPI,

kaldet

FILIPPINO.

Födt i Florenz 1460, död sammesteds 1505. Lærte hos sin Fader og *Sandro Botticelli*.

40. Laban tager Afskeed med Rachel.

Hele Figurer, halv naturlig Størrelse.

Paa Træ. 42 T. h., 47 T. br.

Den gamle Laban i en blaa Kiøle med en rød Kappe over og en rød Turban paa Hovedet velsigner Rachel, der, indhyllet i et blaat Gevandt, nærmer sig ham med nedslagne Öine og korsviis lagte Hænder; tvende Piger komme bag efter hende. Bag ved den Gamle staaer Jacob, som en Vandringsmand, med Faareskind over Kroppen og om Benene. Han holder sin Vandringsstav i Hænderne, hvortil et lidet Bimpel er bundet. Paa venstre Side sees foran Architectur, i Baggrunden en By; til höire Side öines i Baggrunden en Hiord. Paa en Piedestal staaer skrevet:

PHILIPPUS DE FLORENTIA.

MCCCCLXXXVII.

Dette gamle höist sieldne Stykke er udført med Omhyggelighed og godt bevaret. Det er kommet fra Cardinal Valentis Samling.

MICHEL ANGELO BUONARROTI.

Födt paa Slottet Caprese i Toscana 1474, död i Rom 1564.
Discipel af *Dominico Ghirlandajo*.

41. Leda og Svanen.

Hele Figurer, overnaturlig Størrelse.

Paa Lærred. 60½ T. h., 81½ T. br.

Den græske Mythe fortæller, at da Leda, en Gemalinde af den spartanske Kong Tyndarus, engang badede sig i Floden Eurotas, blev Jupiter forelsket i hende. For at kunne uden Mistanke nærme sig hende, lod han Venus forvandles til en Örn. Selv blev han en Svane, der for Örnen flygtede i Ledas Arme, og hvilede i hendes Favn.

Leda ligger her nøgen paa sit Leie, med den venstre Arm om Pudens, og modtager Svanens fyrige Kiærtegn med Velbehag. I Cardinal Valentis beröimte Samling, hvorfra dette Stykke nedstammer, tillagdes det Michel Angelo selv. Men vilde man drage Rigtigheden af denne Bestemmelse i Tvivl, kom man i Forlegenhed med at bestemme, hvilken af Mesterens Skolarer kunde have forfærdiget det. Det er bekiendt af Historien om dette ilde berygtede Stykke, at Michel Angelo malte det for Hertugen af Ferrara, men siden skienkede det til sin Skolar Minio, der tog det med sig til Frankerig, og solgte det til Kong Franz den Förste, som lod det hænge op i Fontainebleau. Stats-

secretair Des Noyers under Ludvig den Trettende fandt Stillingen for fri, og befalede, at Stykket skulde brændes. Nogle Forfattere ville paastaæ, at Befalingen ikke troligen er bleven efterkommet. For Frankerig var imidlertid Stykket tabt.

• **ANDREA VANNUCHI,**

kaldet

ANDREA DEL SARTO.

Født i Florenz 1488, død sammesteds 1530 af Pesten. Skolar af *Cosimo Roselli*. Han bekom Tilnavnet *del Sarto* fordi hans Fader var Skrædder.

42. Mandspportrait.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Silke sat paa Lærred. 22 T. h., 16½ T. br.

Man seer en ung Mand i sort Dragt, som har en sort Barret paa det brune Haar; Halsen er bar; han dreier Hovedet, og seer ud over den venstre Skulder. Dette fortrinlige Stykke, fuldt af Sandhed og Kraft, er malt paa krideret Silke, der var klistret paa Træ, men som, da det blev restaureret, overførtes paa Lærred.

43. Abraham og Isak.

Paa Lærred. 17 T. h., 13½ T. br.

Isak ligger paa Knæ med bagbundne Hænder og nedböiet Hoved, beredt til at modtage Stødet. Fade-

ren har i den høieste Spænding grebet med den ene Haand i Drengens Haar, og med den anden løftet Dolken, da den himmelske Stemme henriver hans Opmærksomhed. Bag ved brænder allerede Veddet paa Alteret imellem Klippestykker. Saavel det kraftige Udtryk, som Penselens Fühed göre Stykket ikke uværdigt at bære den beröimte Mesters Navn, hvem det er bleven tillagt; men det har lidt meget. (West's Catalog S. 247-248.)

ANGELO BRONZINO.

Födt 1502, död 1571. Han var en Discipel af *Jacob da Pontormo*.

44. En ung Dames Portrait.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 45½ T. h., 31½ T. br.

Hun staaer og lægger Hænderne over Kors. Om Halsen har hun en stor Fraise med brede Folder, paa Brystet en Guldkiede. Kiolen, der gaaer tæt op til Halsen, er af Sölvmoer med Guldbroderi og lila Foer. Dette Portrait, der er godt tegnet og fortræffeligen malt, forestiller sandsynligen en Prinsesse af det Mediceiske Huus. Valentin Daniel Preisler har stukket det i den sorte Kunst, og tillagt det Tizian.

FRANCESCO VANNI,

med Tilnavn

DA SIENA.

Födt i Siena 1565, död sammesteds 1610. Den förste Underviisning i Kunsten erholdt han af *Arcangelo Salimbeni*, men fulgte omsider *Federico Barocci's* Maneer.

45. Simon Magus's Fald.

Paa Kobber. 18 $\frac{1}{4}$ T. h., 14 $\frac{1}{4}$ T. br.

Efter Sagnet skal Simon Magus, der i Rom spottede over den hellige Peders Mirakler, have foregivet for Keiser Nero, at han paa en vis Dag vilde fare til Himmels. Ved Dæmonernes Hielp skal han have svunget sig op i Luften, indtil han pludseligen igien faldt ned og brak sit Been. Man bemærker överst paa venstre Side Keiser Nero paa en Altan, neden for sidde fire Senatorer paa en Tribune, hvilke tilligemed de ved deres Födder forsamlede Folk stirre op i Luften med Forbauselse, idet den hellige Peder, staaende med oplöftet Arm, og omringet af bedende Disciple, anraaber Gud om at give et Tegn. I Luften sees den onde Aand at flygte bort, og Simon at nedstyrte hovedkuld.

Denne godt sammensatte Skizze er udfört med blendende Farver, der tillige saaledes ere smeltede i hverandre, at det Hele ligner en Emaille. Billedet, udfört i det Store hænger i Peders Kirken i Rom og er Kunstnerens fortrinligste Arbeide.

EUXENIUS CAXESI.

Födt i Madrid 1577, hvor han døde 1642. Discipel af hans Fader *P. Caxes* fra Florenz.

46. De onde Engles Fald.

Paa Lærred. 28½ T. h., 15½ T. br.

En Deel af Diævlene ere nedstyrtede i Helvedes Ild, andre ere endnu ved at falde. Erkeengelen Michael staaer ovenfor i Skyerne; han har Sværdet i sin Haand, og viser Englene tilbage baade paa den höire og venstre Side. Det er en giennemtænkt Composition, rigtig tegnet, med en behagelig Kolorit. Mesterens Navn og 1605 staaer derpaa.

CESAR DANDINI.

Födt i Florenz omtrent 1595, död 1658, lærte hos *F. Curadi*, *Passignano* og *Allori*.

47. Et Fruentimmerportrait.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 37 T. h., 31½ T. br.

Dette Hoved, hvis Udtryk er sørgmodigt, synes at være et Portrait malt i en phantastisk Dragt. Den halve Barm er blottet tilligemed Skuldrene; paa Hovedet sees en hvid Turban, prydet med en sort Sultan. Hendes Gevandt er Leopardskind; i den venstre Haand

holder hun en Bue. I Baggrunden er udbredt et rødt Teppe. Billedet er betegnet med Aarstallet 1639.

CARLO DOLCI.

Født i Florenz 1616, død sammesteds 1686. Discipel af *Giacopo Vignali*.

48. Christus i Gethsemane.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 18 T. h., 14½ T. br.

Frelserens Aasyn viser en lidende Stemning, Bloddraaber komme frem paa den høie Pande, hvorfra de lyse Lokker adskilte bølge ned paa Siderne. Hans himmelsendte Blik røber Sindets Hengivenhed; den aabnede Mund fremfører Bønner til Gud. Ved Halsen seer man det Överste af hans røde Kiortel, over hvilket bemærkes et blaat Gevandt. Den berönte Kunstner har anvendt sin Pensels hele Tryllekraft paa at frembringe dette Ideal, hvor Höihed og Lidelse paa saa skiön en Maade ere forenede.

49. Madonna.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 18 T. h., 14½ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Et blaat Gevandt indhyller den hellige Moder, det gaer ud over Panden, bedækker Barmen og skiu-

ler Hænderne, hvilke synes at være sammenfoldede under Gevandtet som til Bøn. Den Hellige slaar Öinene ned; from Ydmyghed og vemodsfuld Bekymring ere prægede i de ædle Træk. Dette herlige Stykke vidner om, at Kunstneren fortiente at være berömt for sin Pensels Ynde.

ONORIO MARINARI.

Födt i Florenz 1627, död 1715. Discipel af *Carlo Dolci* og *Balthasar Franceschini*.

50. Den hellige Cæcilia.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 28 T. h., 21½ T. br.

Under Keiser Marcus Aurelius skal der have levet i Rom en fornemme Jomfru ved Navn Cecilia, der fra Barndommen af troede paa Christum. Hendes Forældre vilde, hun skulde ægte en Yngling, der hedte Valerian. Da Bryllupsdagen kom, iförte hun sig en Haardugs Særk under de gyldne Klæder, og medens Brudehuset gienlöd af Orgeler, sang hun i sit Hierte til Herren alene. I Brudekammeret betroede hun Valerian, at hun ei kunde have Omgang med nogen Mand, thi en Engel ledsagede hende stedse: ham kunde Valerian faae at see, naar han lod sig döbe. Denne adlöd, og da aabenbaredes Engelen for begge med tvende Blomsterkrandse i sin Haand, der vare

plukkede i Paradiset, den ene af røde Roser gav han til Cæcilia, den anden af hvide Lilier til Valerian. Begge lede kort efter Martyrdöden. Fordi Legenden sagde, at Cæcilia havde sunget til Herren paa sin Bryllupsdag, blev hun Skytshelgen for den aandelige Musik, og hendes Navnedag, den 22 November, blev Musikens Festdag.

Den hellige Martyrinde ledsager sit Orgelspil med Sang, idet hun vender Öinene mod Himlen. Om Hovedet har hun Krandsen af de røde Roser. Under den grønne guldbroderede Kaabe sees en lila Kiøle med blaae Ærmer. Det skønne Ansigt er fuldt af from Begeistring. Bag Stykket findes Kunstnerens Monogram og Aarstallet 1686. Det er udført med en fortræffelig Pensel, og kunde gierne gielde for et af de fortrinligste Arbejder af Carlo Dolci, Kunstnerens Lærer. Valget af de takkelige, om end ikke over Menneskeligheden ophöiede Former, give især dette indtagende Stykke sit Værd.

ANTONI FRANCHI.

Födt i Lucca 1634, död i Florenz 1709. Han var en Skolar af *Ferrucci*, *Bosselli* og *Paulini* og tilsidst af *Franceschini*.

51. Samson og Dalila.

Hele Figurer, naturlig Störrelse,

Paa Lærred. 61 T. h., 64 T. br.

Samson er indsovet paa Dalilas Skiöd, som med den ene Haand griber en af hans Haarlokker, med den

anden modtager Saxen, hvilken en Philister giver hende. En anden Bevæbnet peger hen til et Fad med Penge, som staaer paa et Bord. Stykket har Fortieneste fra Tegningens og Farvens Side, Foldningsmaaden er god, men Dalilas Figur har liden Interesse. Dette Stykke er et af de Malerier, hvilke Kong Frederik den Fierde lod male under sit Ophold i Florenz.

Den hellige Martinus lod ogsaa sit Ophold med Sang, idet han vander Örnens mod Himlen. Om Hovedet har man Kundskab af de røde Roser. Under den grønne guldbroderede Kaabe sees en lilla Kiøle med blaa Årmer. Det skønne Ansigt er fuldt af from Begjæring. Det Stykke findes Kunstnerens Monogram og Aarsallet 1686. Det er udført med en fortrinlig Færd, og kunde gjerne staae for et af de fortrinligste Arbejder af Carlo Dolci, Kunstnerens Lærere. Valgt af de lækkelige, om end ikke over Maaleskænheden opførte former, give især dette indtagende Stykke sit Værd.

ANTONI FRANCHI.

Født i Lucca 1654, død i Florenz 1702. Han var en Skolelærer i Livorno, Bologna og Ferrara og tilhørdt af Fransesens Orden.

St. Samson og Dalila.

Helt Tilføjer naturlig Tilføjer, som den er. Den er indført af Dalila Skib, som med den ene Haand griber en af hans Haarløkker, med den

---

DEN
NEAPOLITANSKE SKOLE.

GIUSEPPE RIBERA,
med Tilnavn:
IL SPAGNOLETTO.

Født i Gallipoli 1593, efter Andre i Xativa i Kongeriget Valenza 1589, død i Neapel 1656. Discipel af *Francesco Ribalta*, fulgte omsider *Caravaggio's* Maneer.

52. Kong Manasse, der gör Poenitentse.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 34 T. h., 26 T. br.

Da Manasse, Israels Konge, længe havde regieret ugudeligen, blev han fanget af Assyrerne, hvorpaa han omvendte sig og bad ydmygeligen til Gud. De graae Haar vise, at Manasse her er fremstillet i sine ældre Dage, hans himmelvendte Blik og sammenlagte Hænder tilkiendegive hans Andagt, og hans nøgne, kun om Lænderne med nogle Blade bedækkede, Legems Magerhed röber, hvorledes han har gjort streng Poenitentse. En overordentlig Kraft og fortræffelig

Carnation udmærke dette Stykke. Nedenunder læses: *Josefa Ribera Español F. 1630.*

53. Den hellige Hieronymus.

Knæstykke, lidt over naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 44½ T. h., 35½ T. br.

Den hellige Mand har et rødt Gevandt kastet om sig, dog seer man en Deel af den udtærede Krop. Den venstre lange magre Arm hviler paa en aaben Bog af det nye Testament, med den höire holder han en Pen. Et Dödningehoved og en Bog staae paa Bordet foran ham. Dette fortræffelige Stykke er meget brunet efter.

FRANCESCO COLLANTES.

Födt i Madrid 1599, död sammesteds 1656.

54. Den hellige Hieronymus.

Halv Figur, Legemsstørrelse.

Paa Lærred. 41 T. h., 35½ T. br.

Kirkefaderen Hieronymus, der levede i det fjerde Aarhundrede, og hvis mange Skrifter vi endnu have tilbage, var saavel ved Formaninger som ved Exempel Munkevæsnets ivrige Befordrer. Legendeskriverne fortælle meget om hans strenge Faste, og hvorledes han spegede sit Kiöd; derfor afbilde Malerne ham

yderst mager, og give ham stundom en Steen i Haanden, hvormed han slaer sig for Brystet. En Löve skal efter Legenden være kommen til ham haltende, formedelst en Torn i Foden. Hieronymus tog Tornen ud, hvorover Löven siden fulgte ham, spiste Græs, og lod sig bruge som Lastdyr.

Kirkefaderen sees her med et rödt Gevandt kastet over den halve Krop. I den ene Haand holder han fast paa et Crucifix, i den anden knuger han en Steen. Legemet bærer Præg af hans strenge Levemaade. Med glad Overraskelse vender han Hovedet mod en himmelsk Basune, hvis yderste Kant man seer. Ved den höire Side fremtræder Hovedet af Löven. Paa Bordet ligge Brillen, fordi han skriver selv, at hans Syn var svækket af Ælde, en indbunden Bog, fordi han havde forfattet saa mange Skrifter, og et Dödningehoved, fordi han stedse tænkte paa det Jordiskes For-gængelighed. Dette sieldne Maleri er udfört i en kraftig Stil; det er betegnet med Mesterens Navn.

BARTHOLOME STEPHAN MURILLO.

Födt i Pílas nær Sevilla 1613, död i Sevilla 1685. Han var Discipel af hans Onkel *Johan de Castillo* og af *Velasquez*.

55. Spansk Kiærligheds-Erklæring.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 34½ T. h., 29 T. br.

En Hyrde med blottet Overkrop böier sig for at drikke af et Vandrör, anbragt i en Klippe; Hyrdinden,

lige törstig, kommer til, og stöttende sig paa sin Hyrdestav holder hun sin Skaal under Röret. Et spansk Udtryk har uden Tvivl foranlediget denne Composition. En kraftig Natur, skiön Colorit og forstandig Lysfordeling udmærke Stykket. (West's Catalog S. 346.)

56. Jesus lærer at læse.

Paa Lærred. 20 T. h., 16 T. br.

Maria sidder paa en Stol, Barnet Jesus staaer foran hende; de holde en Bog imellem sig. Den lille Jesus er opmærksom paa hvad Moderen lærer ham, pegende sig frem i Bogen. Ved Siden læner Joseph sig med begge Hænder paa sin Stok, ligesom i Forundring over Barnets Fatteevne. I Skyerne komme tre Engle, henrykte af Glæde over denne Scene; ogsaa to Cherubshoveder lade sig tilsyne. Stykket har megen Natur, det Klardunkles Behandling viser Stykke i Coloriten. (West's Catalog S. 347.)

SALVATOR ROSA.

Födt i Renella tæt ved Neapel 1615, död i Rom 1673. Skolar af *Paolo Greco* og *Francazone*, saavelsom af *Joseph Ribera* og *Aniello Falcone*.

57. Jonas, der prædiker for Niniviterne.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 111 T. h., 81 T. br.

Propheten Jonas var sendt af Herren at prædike Omvendelse for Indbyggerne af den store Stad Ninive.

Han staaer her foran et Tempel; hans Arme ere udstrakte mod Folket; hans udtryksfulde Aasyn vidner om, at Talen angaaer Bod og Bedring. Dens Kraft spores paa dem, der omgive ham. Nogle i Baggrunden synes blot at beundre den begejstrede Taler: en ung hvidklædt Qvinde i Forgrunden udstrækker sine Arme, ligesom angstfuld for at forfeile sin Frelse. Bag ved staaer en Mand, hvis opløftede Hænder vise, at han er i Færd med at nedkaste sig paa Jorden, tvende Qvinder have alt ydmyget sig. Den gamle Konge ligger med Hovedet dybt nedböiet i Stövet, Scepteret har han kastet fra sig, og foldet Hænderne. Foran ham knæler en grønklædt Olding, hvis Stilling viser ængstlig Bön. En hosstaaende Mand i hvidt Gevandt synes især at tage Deel i Kongens Fölelser.

Stykket er betegnet med Kunstnerens Navn, og sikkerligen hans fortrinligste Værk; det hævder ham Rang som en stor Historiemaler. Ligesom Udtrykket er herligt, ere og Anordningen og det Klardunkle mesterlige. Omendskiöndt Farverne ere lagte stærkt paa, har Billedet dog lidt ved Fugtigheden af det Sted, hvor det forhen havde Plads. Det er af Kong Christian den Fierde blevet bestilt i Rom hos Kunstneren selv til Prydelse for Slotskirken i Frederiksborg, og er blevet oversendt med de tvende efterfølgende Stykker, for hvilke samtlige Kunstneren erholdt 8000 Rigsdaler, som hans Qvittering udviser, der bevares i Geheime-

archivet. Johan Martin Preisler har stukket det i Kobber.

58. Cadmus, Dragens Overvinder.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $35\frac{1}{2}$ T. h., 68 T. br.

Efter at Cadmus, Europas Broder, havde fældet en uhyre Drage, der havde opslugt hans Staldbrødre, raadte Minerva ham at saae Dragens Tænder. Han gjorde det, og en Skare staalklædte Mænd stege frem af Jorden, hvilke strax angrebe hinanden med Forbittrelse, indtil fem bleve tilovers, som hyldede Cadmus. Man seer her den fældede Drage. Sæden er udstrøet; Krigerne spire frem af Jorden; af Nogle sees blot Hovedet, Andre ere næsten oppe. Deres vilde Sind viser sig allerede i deres Aasyn, og de, som have Armene frie, hugge paa hinanden. Cadmus seer fra Siden udstrækkende sine Hænder mod Minerva, der fra Skyen nedpeger paa det, der gaer for sig, og synes at forklare ham dets Betydning, idet hun med den venstre Haand henpeger til en öde Egn, hvor Theben skulde blive anlagt. Til venstre sees Kunstnerens Underskrift.

Stykket er heldigen grupperet i denne Mesters kraftige Stil, og har den Sölvtone, som man saa meget agter i hans Arbejder.

59. En italiensk Söhavn.

Paa Lærred. 41 T. h., 91 T. br.

Paa venstre Side sees en Brygge, hvorpaa en Skildvagt uden for et Taarn og adskillige Mennesker med Varer. Tæt ved ligger et Krigsskib. Længere mod Höire sees Galeier og mindre Fartöier ved en Klippe, hvor en Aabning i Midten danner over Vandet en naturlig Hvælving, igiennem hvilken Kysten sees. En gammel Aqvaduct forbinder denne Klippe med en anden. Paa trende Klippespidsen sees Bygninger. I Baggrunden paa den ene Side Havet med Skibe, paa den anden en lang Kyststrækning. Dette herlige Landskab er mesterligen belyst af Solen, hvis Straaler fra Midten af giennembyrde de lette Skyer.

60. Et Landskab.

Paa Lærred. 18 T. h., 24 T. br.

Man seer Indløbet af en italiensk Havn ved Siden af en Fæstning. Tvende Fartöier ligge for Anker. I Forgrunden staae nogle Fiskere paa den udgaaende Strandbred, i Baggrunden ere Bierge. Omendskiönt Tonen er lidt kold, erkiender man dog her Mesterens kiekke Pensel.

61. Cadmus i Kamp med Dragen.

Paa Lærred. 17 T. h., 14 T. br.,

Cadmus med Hielm paa Hovedet, i Harnisk og med et rödt Gevandt, stytter Knæet paa et Klippe-

stykke, og holder Gift ned paa Hovedet af Dragen, der kryber frem af sin Hule; i höire Haand holder han sit Sværd. I Baggrunden ere Klipper.

62. Cadmus og den fældede Drage.

Paa Lærred. 17 T. h., 14 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Dragen ligger dræbt paa Jorden; Minerva taler fra Skyerne til Cadmus, som viser sin Bestyrtelse over det han hörte. Til venstre Side bemærkes nogle af hans dræbte Staldbrödre.

Disse tvende Stykker ere udförte i en behagelig Colorit, og med en for denne Mester usædvanlig feed Pensel.

LUCA GIORDANO,

almindeligen:

LUCA FA PRESTO.

Födt i Neapel 1632, död sammesteds 1705. Skolar af *Joseph Ribera* og *Pietro da Cortona*.

63. Cain og Abel.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 77½ T. h., 57 T. br.

Abel er alt segnet til Jorden af et Hug i Issen. Dödens Bleghed er udbredt over hans Aasyn. Han

opløfter sin Stemme til Broderen og idet han med höire Haand støtter sig mod Jorden, søger han med den venstre Haand forgiæves at afværge det Hug, hvormed Cains oplöftede Arm endnu truer ham. I dennes Aasyn viser sig mere Sorg end Vrede; det er, som om han maatte hugge igien, for at ende Synet af Abels Lidelser. I Baggrunden er Skov,

64. Adam og Eva begrædende Abels Död.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 77½ T. h., 57 T. br.

Sidestykke til det Forfgaaende.

Abels Liüg ligger paa Jorden, ved Siden det blodige Kiæbebeen, hvormed han blev myrdet. Eva sidder og vrider sine Hænder over ham, Adam træder til, udstrækker den höire Haand, og förer den venstre til Öiet, for at aftörre en Taare. Scenen foregaaer i en Skov, giennem hvis Aabning man seer langt borte den flygtende Cain.

Disse tvende Stykker höre til denne Mesters fortrinligste Arbejder. De ere godt tegnede, have baade herlig Holdning og Effekt, og ere malede med en behagelig Pensel i Guido Reni's Maneer. De ere begge komne fra Cardinal Valentis Samling.

65. Paris's Dom.

Hele Figurer i naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 72 T. h., 88 T. br.

Ifølge en græsk Digtermythe havde Tvistens Gudinde ved det Bilager, Peleus holdt med Thetis, kastet et Æble i Forsamlingen med Paaskrift: for den Skiønneste. De tre Gudinder, Juno, Minerva og Venus, vilde tilegne sig det, og valgte til Dommer den for sin Skiönhed bekiendte Hyrde paa Idæ Bierg, Paris, Priami Sön. De gamle Digtere lode Gudinderne lokke ham, ved hver at love ham sine Gaver. De gamle Kunstnere forestilte Gudinderne at nærme sig ham beklædte; de senere lade dem oftest vise sig blottede. Her har Kunstneren gaaet en Middelvei. Til höire Side sidder Paris paa en Steenforhöining i Hyrdedragt; foran ham sees de trende Gudinder i Begreb med at afklæde sig. Juno, der staaer ham nærmest, böier sig ned for at begynde. Venus er næsten færdig og Amor er just i Begreb med at tage Gevandtet bort, der endnu bedækker den nederste Deel af hendes Legeme. Minerva sidder i Forgrunden ved venstre Side, og er ved at løfte en Deel af sit Klædebon over Hovedet, idet hun fæster Öinene paa Paris. Stillingerne ere yndige og Hovederne smukke, omendskiönt det fattes dem paa Udtryk.

66. Sabinerindernes Rov.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 72 T. h., 88 T. br.

Sidestykke til det Foregaaende.

Efter et gammelt romersk Sagn skal Romulus, da han mærkede at Indbyggerne af hans nye Stat manglede Qvinder, og Nabofolkene ei vilde indgaae Ægteskaber med dem, have indbudet de nærmeste Stammer til at bivaane höitidelige Lege, og paa Festens Dag ladet sit unge Mandskab overfalde Tilskuerne for at röve de attraaede Qvinder. Fordi det sabinske Folk var det vigtigste af dem, hvis Qvinder bleve rövede, pleier man at kalde det Hele Sabinerindernes Rov. Luca Giordano, der ofte behandlede dette Æmne, har her blot valgt en enkelt Scene; man overskuer ikke Tummelen paa den hele Plads, men en Kamp imellem sex Par. I Forgrunden ligger en Sabinerinde paa Jorden, hun er i Begreb med at reise sig, men en Romer böier sig over hende, og griber hende med begge Armene. Lidt tilbage er en anden faldet, og seer med Skræk Forfølgeren tæt ved sig. Til höire Side har en Soldat alt löftet sin Pige op paa Armene, og bærer hende bort, trods hendes Modstand. Midt paa Stykket sees den brede Ryg af en Romer, der borthæver et skrigende Fruentimmer; et andet vil forgiæves hielpe, hun bliver selv i Öieblikket grebet

af en Mand. Bag ved dem ligger endnu en Pige, i rødt Gevandt, og hendes Forfølger böier sig over hende. Stillingerne ere i dette med megen Indsigt grupperede Stykke fulde af Liv.

FRANCESCO SOLIMENA,

kaldet

L'ABATE CICCIO.

Födt i Nocera dei Pagani 1657, död i Neapel 1747. Han studerede efter *Luca Giordano* og *il Cav. Calabrese*, tilsidst efter *Pietro da Cortona*.

67. Allegorie.

Paa Lærred. 23 T. h., 31 T. br.

I Midten af Stykket ligger en Gruppe af Mennesker paa en flad Steen. En Mand ligger död udstrakt, en anden synes at have Krampetrækninger. Et Barn dier sin Moder, som sørgende seer hen til en stor Verdenskugle, der staaer tæt ved hende. Paa denne snoer en Slange sig op. En Cybele læner sig paa den, og skuer op til en ved Verdenskuglen svævende qvindelig, nögen Figur, maaskee en Venus, der af sine Bryster lader Melk springe paa Kuglen; over hende vise sig Zephirer i Skyerne. Överst sidder Apol, en Ring med Dyrekredsens Billeder er anbragt over hans Isse. Paa höire Side nedflagre fra Skyerne en Mængde Genier, de bringe

Blomster og Frugter; Flora samler disse i sit Skiød, Ved hendes Side sidder Ceres med modne Ax i Haanden, Bacchus træder frem med Kande og Fad i Hænderne, ved hans Födder drikke, spise og spille glade Smaa børn. I Baggrunden et Landskab. Det Hele er maaskee en Allegori paa Menneskelivets Elendighed midt under Naturens Velsignelser. Stykket er udført med en kraftig Colorit, en blød og aandfuld Pensel.

SEBASTIANO CONCA.

Födt i Gaeta 1676, död i Neapel 1754. Discipel af *Solimena*.

68. Den hellige Sebastian.

Halv Figur, Legemsstørrelse.

Paa Lærred. 57 T. h., 26½ T. br.

Sebastian levede under Keiserne Diocletians og Maximinians Regiering, og var en anseelig Krigsmand. Han opmuntrede de forfulgte Kristne til frimodigen at gaae Martyrdöden imöde. Da Keiser Maximinian erfarede dette, lod han Sebastian binde ved en Pæl, og Soldaterne skyde til Maals efter ham, indtil hans hele Legeme blev besat med Pile. Legenden tilföier, at den hellige Mand dog ikke deraf döde, men at han, efter at være helbredet, bebreidede Keiseren sin Grusomhed, hvorpaa han

blev prygllet ihjel paa Hippodromen. Man har anseet ham som en Skytshelgen imod Pesten.

Den Hellige er forestilt som en ung kraftfuld Mand, hvis tvende Hænder ere fastbundne til et Træ. En Piil giennemborer hans venstre Skulder, han böier Hovedet ned til den samme Side, men i det Öienbrynene antyde Smerte, synes Mundens Smül at vidne om, at Öret lytter til hvad Englene forkynde, hvis tvende Hoveder vise sig ved Træet. Tegningen er kraftig, og Coloriten harmonisk.

DEN
LOMBARDISKE SKOLE.

ANDREA MANTEGNA.

Födt i Padua 1431, död i Mantua 1506. Fra en Hyrde-
dreng blev han Skolar af *Francesco Squarcione* der optog ham
i Barns Sted, og indsatte ham til sin Arving. Var han end
ikke, som Mange paastaae, Opfinder af Kobberstikkerkunsten,
saa var han dog dens Forbedrer.

69. Christus nys opstanden.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ. 30 T. h., 18 $\frac{1}{2}$ T. br.

Den af Graven nys Opstandne sees siddende paa
en Kiste af Porfyr; han fremviser sine Hænder, og
Ansigtet röber Smerte. Liigklædet indhyller endnu
den nedre Halvdeel af Legemet; tvende grædende
Engle ere ifærd med at borttage det fra Overkroppen.
I Baggrunden er et Landskab, hvor man seer Golga-
tha, et Marmorbrud og Byen Verona. Paa Sarco-
phagens Fod staaer med gyldne Bogstaver: *Andreas
Mantinia*.

Stykket er udført med en beundringsværdig Flid,
og Kiendere ville indrømme, at det er et af de fortrin-

ligste Oliemalerier af denne gamle og berømte Mester. Det udgjorde forhen en af Prydelserne i Cardinal Valentis Samling.

BENVENUTO TISIO,

kaldet

GAROFALO.

Født i Ferrara 1481, død sammesteds 1559, efter at have været blind i otte Aar. Han var først en Skolar af *Domenico Panetti*, *Boccacino Boccacci* og *Lorenzo Costa*, hvorpaa han studerede i to Aar i Rom under *Raphael*, der bar stor Ven- skab for ham.

70. De hellige tre Kongers Tilbedelse.

Paa Træ. 13 $\frac{3}{4}$ T. h., 9 $\frac{3}{4}$ T. br., rund for oven.

Den hellige Jomfru sidder med Jesusbarnet paa sit Skiød ved Indgangen af en Kirke, i hvis Dør sees tvende Personer. Joseph staaer ved hendes Side. Foran knæler den ene Konge med Hænderne korsvüs over hinanden, hans Turban ligger paa Jorden; bag ved ere de tvende Andre og et Par Ledsagere. I Bag- grunden ömes en Stad liggende paa et Bierg. Det Hele er meget omhyggeligen udfört og Drapperiernes Lokal-Farver ere meget friske.

ANTONIO ALLEGRI,

kaldet

ANTONIO DA CORREGGIO.

Født i Correggio 1494, død sammesteds 1534. Discipel af *Frari* og *Andrea Mantegna*.

71. En bodfærdig Magdalena.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 23 T. h., 18 T. br.

Legenden har gjort Maria Magdalena, af hvem Jesus havde uddrevet 7 onde Aander (Luc. 8, 2), og som nævnes ved hans Opstandelse (Math. 27, 56, 61. 28, 1), til een Person med Maria, Lazari Søster, og den Synderinde, der vædede Herrens Födder med sine Taarer og törrede dem med sit Haar (Luc. 7, 38). Den fortæller end videre, at hun har været en bemidlet Frue, men saa hengiven til sandselige Lyster, at hun havde faaet Tilnavnet Synderinden. Fordi hun viste det første Exempel efter Christi Komme paa Poenitentse, erholdt hun Syndsforladelse af Herren. Jöderne satte hende tilligemed Broderen paa et Skib, som drev for Bölgerne, hvilke førte det til Marseille, hvor hun ved Prædiken og Mirakler skal have omvendt Stadtholderen. Derpaa begav hun sig ud i den vildeste Örken paa et Sted, Englene havde beredt hende, hvor hun henlevede 30 Aar uden legemlig Föde, medens Englene dagligen löftede hende mod Skyerne i de syv canoniske Timer, for at höre paa Himmelboernes Sang.

Under en Grotte, som kaster sit grønne Skiær ned paa den klare Pande, sidder her den Angerfulde med sine Öine vendte mod Himlen. Hendes Aasyn er intet Ideal, men udtrykker Elskværdighed midt i

hendes Sorg. Örenringene og Perlerne om Armene vidne om, at hun endnu ikke har aflagt alle sine Smykker. Det hele Lys falder alene paa en Deel af Ansigtet, det höire Haanded og det Fremstaaende af den venstre Skulder og Arm; det övrige sees i halvt Lys. Den harmoniske Overgang fra store Masser af Lys til store Masser af Skygge og Kiödfarvernes S sammensmeltning, der saa meget udmærke denne store Kunstner, frembringe her den skiönneste Effect. Paa venstre Side af Halsen har Stykket lidt, og er bleven restaureret. (West's Catalog S. 278.)

72. Den hellige Catharinas Trolovelse.

Halve Figurer, Legemsstörrelse.

Paa Træ. 40 T. h., 38 T. br.

Legenden fortæller om Catharina, en deilig Kongedatter i Alexandrien, at hun ei vilde have nogen til Brudgom, der ei i Skiönhed, Visdom og Herkomst lignede hende selv. En Eremit lovede hende en langt herligere Brudgom, viste hans Afbildning i et Billede, der forestillede Jesusbarnet paa den hellige Moders Skiöd, og lovede, at hun, hvis hun bad, skulde faae ham at see. Da Catharina var efter holden Bön sovet ind om Natten, see, da aabenbaredes Christus i uudsigelig Skiönhed tilligemed Gudsmoderen, der lovede hende denne Brudgom, og da Catharina havde ladet sig döbe, da aabenbaredes Christus atter, og

trolovede sig hende med en himmelsk Ring. Siden skal hun have lidt Martyrdöden under Maxentius.

Her sidder den hellige Moder i et rødt Gevandt med Jesusbarnet nøgent paa sit Skiöd, foran dem staaer den hellige Catharina, hvis Haand Maria holder, idet den lille Jesus stikker Ringen paa hendes Finger. Bag ved til höire Side sees den hellige Sebastian, hvis Martyrdöd antydes i Baggrunden paa den venstre Side.

Dette ypperlige Stykke fremstiller ganske de samme Gienstande, som et af Correggio, der findes i den kongelige Samling i Paris, men det er ikke saa godt conserveret. Efter nogle Kienderes Mening er det malt af Correggios Discipel Girolamo Grassi, kaldet Girolamo da Carpi, eller ogsaa blot Girolomino.

FRANCESCO MAZZUOLI,

kaldet

IL PARMEGIANINO.

Födt i Parma 1503, död i Cassal maggiore 1540. Han dannede sig efter *Correggio* og *Raphael*.

73. Portrait af Laurentius Cybo.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Træ. 47 T. h., 39 T. br.

Cybo, der var Anförer för den pavelige Garde, og anseet för en af sin Tids skiönneste Mænd, er afbildet staaende, med Knebelsbart og et kort Skieg.

Hans Kiøle er karmosinrød. Paa Hovedet har han en rød Hat med hvide Fiedre. Den høire Haand lægger han paa Kaarden han har paa Siden, den venstre paa et Slagsværd, som en ung Page holder foran ham. Neden under staaer skrevet: *Laurentius Cybo Marchioness atqve comes Ferentillian.*

Det er i Anledning af dette Portrait at Vasari skriver, Part. 3. Vol 1. Pag. 239, at Mazzuoli havde ikke afbildet Lorenzo Cibo, men dannet ham af Kiød, som om han levede. Det har tilhørt Cardinal Valentis Samling.

74. Madonna med Citronen.

Halv Figur, stor Legemsstørrelse.

Paa Træ. 45 T. h., 34½ T. br.

Foran et rødt Gardin sidder Madonna med Barnet liggende paa sit Skiød. I den høire Haand holder hun en Citron, som den lille Jesus rækker efter; med den Venstre spiller hun med hans Fod, böiende sit Hoved ned over ham. Hendes Bryst er bedækket med en graa Kiortel, over hvilken er kastet en blaa Kappe. Drapperiet er frit og stort. Jesus, der holder en Frugt i den høire Haand, ligger udstrakt hvilende paa en Pude. I det Heles Tegning og Udtryk hersker en stor Stil, og Coloriten bærer kiendelig Præg af Correggios Tone. (West's Catalog S. 284-286.)

75. Den hellige Familie.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 28 T. h., 21 $\frac{3}{4}$ T. br.

I et Landskab sidder den hellige Jomfru. Barnet Jesus staaer foran hende, og vil til at kysse den lille Johannes, som folder sine Hænder. Moderen holder Jesus med sin høire Haand, den knælende Elisabeth griber ham under Armene. Man gienkiender i dette Stykke Mesteren, der var bleven besialet af Raphaels Aand, og som af Correggio havde lært at sammensmelte sine Farver.

GIROLAMO MAZZUOLI.

Han var enten Broder eller Fætter og Skolar af *Francesco Mazzuoli*.

76. Madonna med Jesus og Johannes.

Knæstykke, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 16 T. h., 12 T. br.

Den hellige Moder sees siddende fra Siden, hun holder med begge Hænder Jesusbarnet op, som modtager en Lilie, der rækkes ham af Johannes. Inderligheden i Moderens Aasyn, det blide Barnlige hos Jesus, den glade Hengivenhed hos Johannes ere her saare skiönt udtrykte i en Maneer, som ligner Parmegianinos. (West's Catalog. S. 287-289.)

SOFONISBA ANGUSCIOLA,

med Tilnavn:

LOMELLINA.

Födt i Cremona 1530, död i Genua 1620, efter flere Aars Blindhed. Hun modtog den förste Underviisning i Kunsten af *Bernardo Campi*, studerede siden under *Gatti*.

77. Madonna med Barnet.

Halv Figur, $\frac{3}{4}$ naturlig Störrelse.Paa Lærred. $21\frac{1}{2}$ T. h., 19 T. br.

Madonna, her ikke nogen idealsk Skiönhed, men et Portrait, seer ned med rolig Hengivenhed paa Barnet, der sover trygt paa hendes Skiöd, idet hun med begge Hænder holder Slöret op, som skal bedække dets Legeme. Stykket er udfört med en blöd Pensel og en livlig Colorit. (West's Catalog S. 290-291.)

GIULIO CESARE PROCACCINI.

Födt i Bologna 1548, död i Milano 1626. De förste Grunde i Kunsten erholdt han af sin Fader *Ercole*; han lagde sig först efter Billedhuggerkunsten, men forlod samme og studerede de fornemste italienske Malere, men i Særdeleshed *Correggio*.

78. Madonna med Barnet.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Træ. 34 T. h., $29\frac{1}{2}$ T. br.

Den hellige Moder holder Jesusbarnet paa sit Skiöd, og giver det at die. Barnet tager med den ene

Haand Gevandt bort, der bedækker Brystet, og holder et Æble i den anden. Med moderlig Ömhed skuer Madonna ned paa Barnet. Hun har over Hovedet et guult Slör og et blaat Gevandt over den röde Kiøle. En correct Tegning, varm Colorit og höi Stil udmærke dette Stykke, der er udfört med en övet og marvfuld Pensel.

LODOVICO CARRACCI.

Födt i Bologna 1555, död sammesteds 1619. Skolar af *Prosper Fontana*. Han var Hovedet for den *Carracciske* Skole.

79. St. Hieronymus's Henrykkelse.

Paa Lærred. 23 T. h., 19 T. br.

Den fromme Olding med et rödt Gevandt over Lenderne ligger i en Klippehule, og har været fordybet i Læsning. Idet han med venstre Arm hviler paa den opslagne Bog, vender han sig mod Basunengelen, som ledsaget af tvende andre nedsvæver imod ham. Klarheden, der udgaaer fra disse, bestraaler hans graae Haar. I Baggrunden bemærkes hans Löve. Helgenens Hoved er mesterligen behandlet, og den hele Tone er saare harmonisk. (*West's Catalog S. 292-295.*)

AGOSTINO CARRACCI.

Födt i Bologna 1558, död i Parma 1601. Discipel af *Prosper Fontana* og *Bartholomeo Passerotti*.

80. Christus paa Korset.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 33 T. h., $26\frac{1}{2}$ T. br.

Frelseren er naglet paa Korset; Tornekronen har frembragt Bloddraaber paa hans Pande, men Ansigtets Træk vidne om Sindets Fred; Blikket er vendt mod Himlen, og Munden synes at fremføre de sidste Ord. Ved den venstre Side af Korset staaer hans Moder med oprakte sammenfoldede Hænder, forstummet i Sorg; ved hende Johannes, udtrykkende mere òm Smerte end heftig Bedrøvelse. Paa den anden Side nedknæler Maria Magdalena med Tørklædet mod sit Ansigt, qvalt i Graad; bag hende staaer den anden Maria grædende med Hænderne over Brystet. Paa Forgrunden ligger et Dødninghoved og nogle Been. Over Horizonten er udbredt natlig Dunkelhed, giennem hvilken skimtes de romerske Stridsmænd og Egnen; men for at vise, at Mørket er et Under, ere baade Solen og Fuldmaanen giorte synlige. En herlig Harmonie og ypperlig Behandling af det Klardunkle er i denne Composition forenet med en mesterlig Tegning. (West's Catalog 298-300.)

81. En døende Lucretia.

Heel Figur, lidt under naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 44 T. h., $38\frac{1}{2}$ T. br.

Lucretia sidder nøgen paa sit Leie; med den høire Haand har hun giennemboret Brystet, med den venstre stytter hun sig paa Sengen.

Omendskiöndt Stykket ikke er uden Fortieneste, synes det dog at maatte henføres til denne Mesters tidligere Periode; det er kommen fra Cardinal Valentis Samling.

ANNIBALE CARRACCI.

Födt i Bologna 1560, död i Rom 1609. I Kunsten veiledte ham hans Fætter *Lodovico*. Han studerede desuden *Correggio*, *Titian* og *Raphael*.

82. Christi Daab.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 100 T. h., 58½ T. br.

Christus staaer i Jordanen med nedböiet Hoved og sammenlagte Hænder. Paa Strandbredden ligger Döberen paa sit ene Knæ, og holder en liden Skual over Frelserens Hoved; paa den anden Strandbred staae tvende Engle. I Skyerne sees Faderen indtil Brystet; han holder i den ene Haand Verdenskuglen, og oplöfter den anden, som til at velsigne. Det er et Altarbillede i hvis hele Behandling Mesterhaanden fremtræder; det har tilhört Cardinal Valenti.

83. Johannes den Döber.

Heel Figur, $\frac{1}{3}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 37 T. h., 21 T. br.

Johannes har et rödt Gevandt over sit Kameelhaars Klædebon, han holder det op med venstre Haand,

idet han med höire peger hen for sig. Hans Stav hviler paa hans Skulder. Han staaer i en Nische. Den rigtige Tegning og krafftfulde Colorit vidne om den store Mester. Det er stukket af V. D. Preisler.

84. Den vantro Thomas.

Paa Lærred. 17 T. h., 11 T. br.

Christus staaer med Korsets Fane i den venstre Arm, og holder den höire i Veiret, for at vise Thomas sin aabne Side, hvori denne knælende stikker tvende Fingre. Medlidende seer Christus ned paa ham, ligesom rört over hans Vantro. Forundring og Forbauselse vise sig i Aasyn og Gebærder af de fire Disciple, som ere Vidner til denne Scene. Sammensætningen er god, men Farverne ere meget mørknede efter. (West's Catalog S. 300.)

85. Hvilen i Ægypten.

Paa Lærred. 12 T. h., 15 T. br.

I Forgrunden af et Landskab sidder den hellige Moder med Barnet paa sit Skiöd; moderlig Omhu viser sig i det skiønne Aasyn. Den lille Jesus vender sig smilende fra Brystet, idet han griber Moderens Arm. Udstrakt paa Jorden hviler Joseph sig paa en Bylt, foran ham staaer en Krukke; bag ved Maria græsser et Æsel. I det Fierne til Höire sees nogle

Bygninger, foran hvilke et Vandsted; til Venstre en Tykning af Træer. Mesterens sædvanlige Fortrin, en fuldendt Tegning, og kraftfulde Farver vise sig ogsaa i dette Stykke. (West's Catalog S. 297-298.)

86. Nedtagelsen af Korset.

Paa Lærred. 20½ T. h., 16½ T. br.

Joseph af Arimathæa staaer paa en Stige, lænende sig over Korset for at nedhidse Christi Legeme i et Klæde. Johannes og en anden af Apostlerne understøtte det synkende Legeme. Maria Magdalena trykker Christi Been op til sin Kind; Jesu Moder ligger hendaanet i Skiödet af den anden Maria, der vender sit bedrövede Ansigt mod den Korsfæstede. Udtryk, Tegning og Colorit vise os her den store Kunstner. (West's Catalog S. 298-300.)

Af Carracciernes Skole.

87. Maria, Jesus og St. Franciscus.

Hele Figurer, ¼ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 33½ T. h., 25½ T. br.

Paa en Slags Trone af Steen sidder den hellige Jomfru med en Bog i den ene Haand og i den anden holdende Christusbarnet paa sit Skiöd. Oven over trække nogle smaae Engle et rödt Gardin til Side; et Par Cheruber nærme sig i Skyerne. Den hellige

Franciscus kysser ærefrygtsfuld Jesu Fod. Nedenfor Tronen sees en Bog, et Crucifix og et Dödningehoved. Anordningen er god og Farven kraftig.

BARTHOLOMEO SCHEDONI.

Födt i Modena 1560, död i Parma 1616; af Græmmelse over Tabet af en betydelig Sum, han i en Nat forspilte. Begyndelsesgrundene erholdt han i den *Carracciske* Skole; men efterlignede omsider *Correggio*.

88. Barmhertigheds - Gierninger.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ. 23 $\frac{1}{2}$ T. h., 16 $\frac{1}{4}$ T. br.

Foran paa venstre Side sidder en fattig Kone paa Jorden, og holder et nögent Barn. En Dreng rækker sig over en lav Muur, for at give Barnet Penge, imedens en anden taler til Moderen. Længere henne staae to unge Folk, hvoraf Pigen holder et Par Duer i sin Kurv; foran dem træder en gammel Mand op ad Trapperne til en prægtig Portal, ved hvis Indgang han kierligen modtages af en gammel Kone. I Forgrunden paa höire Side staaer en Olding med sin Hat og begge Hænder paa Krykkestokken; bag ved ham rækker en munter Dreng Ansigtet frem, idet han klöer Hovedet paa et Lam.

Der findes her en sindrig Sammensætning og megen Sandhed; ved kunstrige Skygger forstaaer Kunst-

neren at lede Öiet til det piqvanteste Lys. Det er en fuldendt Skizze af et Maleri med Figurer i Legemsstørrelse, som findes i Kongen af Neapels Samling paa Capo di monte. Det har tilhört Cardinal Valenti.

89. Maria med Barnet.

Halv Figur paa Træ. 11 T. h., $8\frac{1}{2}$ T. br.

Madonna, der har et guult Slör om Hovedet og en rød Kiøle, støtter sig paa sin höire Haand. I hendes Skiød er paa en rød Pude Jesusbarnet indsovet; dets lyse Lokker ere omgivne af en Glorie. Baade Kraft og Ynde ere forenede i dette Stykke; Lyspunkterne ere dristigen hensatte, Barnets Sövn er mesterlig udtrykt.

90. Almisseuddeling.

Paa Træ. 15 T. h., 11 T. br.

En ung Kone, der synes lidet formuende, og har en barbenet Sön ved Siden, giver et Bröd til en pialtet Dreng, som beder om Almisse for en Blind, hvis Leder han er. Konens Ansigt og yndigt böiede Stilling viser baade Medlidenhed og Undseelse over ei at kunne give mere. Hendes gamle Moder, hvis Hoved bemærkes bag ved, seer paa hende med Deeltagelse. Den Blinde dreier sig bort fra Hovedscenen, og seer ligeud; hans Leder rækker taknemmelig Hat-

ten frem til Giverinden. Dette Stykke fængsler Öiet baade ved det Böielige i alle Bevægelserne og det Kraftige og Harmoniske i Coloriten. (West's Catalog S. 306-308.)

91. En Pige med et Fibelbræt.

Heel Figur, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ. 22 T. h., 14 T. br.

En ung Pige holder i venstre Haand sit Fibelbræt omvendt paa Skiödet, paa det læses Bogstavrækken og neden under Begyndelsen af Fadervor paa Latin. Pegefingern paa venstre Haand løfter hun i Veiret, ligesom for at tysse paa den Dreng, der bag ved berører hendes Skulder. Paa Skiödet ligger et Gevandt; hun er klædt i blaae Kiole uden Ærmer, saa at den höire Arm viser hendes Linned. Ved Siden staaer hendes Syekurv. Om Hovedet har hun bundet et Törklæde. I Baggrunden bemærkes et Par Fruentimmer igiennem en Colonnade. Paa dette nydelige Stykke er især Hovedet fortræffeligt; det mesterlige Udtryk af barnlig Uskyld og skalkagtig Munterhed giver det en eiendommelig Ynde. (West's Catalog S. 308-310.)

MICHEL ANGELO AMERIGHI eller

MERIGI,

kaldet

DA CARRAVAGGIO.

Födt 1569 i Carravaggio, en Flække i Mailand, död 1609 paa Reisen fra Neapel til Rom. Han arbeidede nogen Tid hos

Cavaliere Arpino i Roen, men dannede sig en egen Maneer, der var ganske det Modsatte af hiin Mesters.

92. Spillerne.

Knæstykke, overnaturlig Størrelse.

Paa Lærred. 54½ T. h., 89 T. br.

Omkring et Bord sees syv Personer, hvoraf de fire til höire Side spille Kort. Den der sidder paa hin Side af Bordet, et ungt Menneske, som troer sig bedraget af en falsk Spiller, er, fuld af Forbittrelse, sprunget op. Han gör et Udraab, griber den, der i bare Skiorte sidder lige over for ham, og har den største Pengestabel for sig, i Haaret, imedens han hæver Dolken i den höire Haand, for at giennembores ham. Denne skriger endnu höiere end hiin, vil med sin ene Haand standse den andens Arm, men holder dog med den anden Haand stedse fast paa sine fire gode Kort. De tvende Medspillende yttre deres Bestyrtelse over, at den Tabende er bleven saa hidsig. Af de tre Personer ved Bordets höire Side synes de to, der spille *Trictac*, saavel som den unge let klædte Bondepige, at være vante til slige Optrin, og ere kun opmærksomme paa, hvorvidt det vil gaae. Mere Deeltagelse viser den aldrende Kriger ved Bordenden.

Denne Scene er en af den berömte Mesters bedste Arbeider. Den er godt sammensat, Stillingerne ere fulde af Liv, Hovedernes Udtryk ere stærke, og

have en høi Grad af Sandhed. Lysfordelingen gör en piqvant Virkning.

93. Judæ Forræderi.

Et Natstykke.

Halve Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $54\frac{1}{2}$ T. h., $65\frac{1}{2}$ T. br.

Judas har forraadt Herren med et Kys, og holder ham endnu omfavnet. Soldaterne ere traadte til, en af dem har kastet et Reeb om Christi Hals, og holder fast ved det; tre andre have Stænger i Hænderne. Alle Ansigterne ere stærkt belyste af en Fakkell midt imellem dem, hvilken for Tilskuerne skiules af Soldaterne i Baggrunden. Omendskiöndt Farverne ere brunede efter, viser dog dette Stykke Mesterens store Indsigt i at anbringe Lyseffect.

94. Christus for Pilatus.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred, 73 T. h., 54 T. br.

Midt paa Stykket sees Christus i et blaatt Gevandt med Hænderne sammenbundne ved et Toug, som en hosstaaende Soldat holder. Pilatus seer lige mod Tilskuerne, idet han peger hen til Christus. Hans Dragt er phantastisk, han har en Turban med Fier paa Hovedet, en rød Kappe slæber efter ham. Bag

ved sees en Kriger og en Dreng. Stykket, der synes at være fra den Tid Michel Angelo opholdt sig i Rom under Josepino, er malt med Kiækhed og gör Effect. Dette Billede er 1736 bleven her i Landet virket i Uld af en duelig Kunstner ved Navn Leger.

Efter Michel Angelo da Carravaggio.

95. Christi Gravlæggelse.

Hele Figurer, $\frac{3}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 60 T. h., 41 T. br.

Joseph af Arimathæa og Johannes böie sig for at lægge Christi Legeme ned i Graven. Christi Moder og den anden Maria staae grædende derhos, bag ved oplöfter Maria Magdalena sine Öine mod Himlen. Dette Stykke er vel en Copi, men en saare udmærket Copi, forfærdiget af en gammel Kunstner efter den beröimte Original i Kirken St. Maria in Valicella eller Chiesa nuova i Rom.

BARTHOLOMEO MANFREDI.

Födt i Mantua, kom ung til Rom, hvor han först efterlignede *il Cavalier Pomerancio*, men siden *Michel Angelo da Carravaggio*, hvis Stil han og naaede i en höi Grad. Han döde i en ung Alder i Rom, omtrent 1615.

96. En Vagtstue.

Næsten hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 54 T. h., 72 T. br.

En Zigeunerinde spaaer en Soldat i Haanden, imedens en Skielm bag ved lister en Hane ud af

hendes Kappe, og synes ret at gotte sig over sin Behændighed. Paa venstre Side sees tvende Personer, hvoraf den ene rækker Konen et Glas Viin, den anden spiller paa Guitarre.

97. En Vagtstue.

Sidestykke til Foregaaende.

Paa Lærred. 54 T. h., 72 T. br.

Tvende Krigsmænd sidde ved et Bord og drikke; den ene har næsten udtömt sit Glas, den anden fylder et. En ung Pige staaer hos, og slaaer paa Tambourin. Paa Bordet sidder een, der spiller paa Violin, ved Siden af ham sees en Flöiteblæser.

Disse tvende Vagtstuescener ere udmærkede. Tegningen er correct; Hovederne er fulde af Udtryk, Farverne kraftige, og det Klardunkle frembringer en skuffende Virkning.

GUIDO RENI.

Födt i Calvenzano nær ved Bologna 1575, död sammesteds 1642. Blev sat i *Dionysius Calvarts* Skole, hvorfra han snart gik over til *Carraccis*;

98. Giganternes Fald.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 54 $\frac{1}{2}$ T. h., 43 $\frac{1}{2}$ T. br.

Da Jupiter, saa fortæller den græske Mythe, havde indsluttet Titanerne, Jordens Börn, i Tar-

tarus, prøvede deres Sønner Giganterne et nyt Angreb mod Himlens Konge. Kunstneren har fremstillet dette efter Ovids Skildring.

Överst oppe sees Jupiter i en skinnende Skye med Lynstraalen i Haanden. De af Giganterne mod Himlen optaarnede Fielde ere adsplittede. Nogle Klippestykker have allerede næsten bedækket de Nedstyrtende, andre rulle ned og rive de faldende Himmelstormere med sig. Koloriten er kraftig, Anstrøget fuld af Lethed.

99. En Madonna.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 24 T. h., 20 T. br.

Maria har et guulagtigt Slør over det brune til Siderne glat nedkæmte Haar, og et blaaligt Gewandt over sin røde Kiole. Hun slaaer Öinene ned, idet hun andægtigen har lagt Hænderne sammen. Udtrykket er blidt og ædelt, Penselen let og flydende.

100. Den bodfærdige Magdalena.

Paa Lærred. 20 T. h., 17 T. br.

Den bodfærdige Skiønne holder Hovedet lidt til Siden, og seer op til Himlen. De lyse Lokker bölge ned over den halvblottede Barm. Et rødt

Gevandt bedækker den ene Skulder. Stykket er i Mesterens bedste Maneer. Det blide yndefulde Ansigt er malet med en övet og smeltende Pensel. Carnationen er ypperlig.

101. Troen.

Knæstykke, lidt over naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 47 T. h., 39½ T. br.

Det er en ung Qvinde med tilbundne Öine. Hendes Dragt er hvid; hun bærer et Kyrads og paa Hovedet en Hielm. (Venteligen med Hensyn til Pauli Ord Eph. 6, 14-17.) I höire Haand holder hun Bægeret med Hostien, i venstre, som hun rækker i Veiret, har hun et Hierte, hvorpaa staaer et antændt Lys. Paa den ene Side sees en Bog, paa den anden Lovens Tavler og et Lam.

Dette Stykke er malt i Kunstnerens sidste Maneer, da han var hengiven til Spil, og skyndte sig med sine Arbeider, for at erstatte de lidte Tab.

102. Christus som Lærer.

Brystbilled, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 23 T. h., 19½ T. br.

Et kort kröllet Skiæg omgiver Hagen, det gulbrune Haar falder i Lokker ned paa Skuldrene. Over en lyseröd Underkiortel er kastet en blaae

Kappe, som Christus holder op med den venstre Haand, imedens han belærende opløfter den höire. Et med lette Penselströg frembragt Billede, der er endeel forvasket. (West's Catalog S. 318-319)

FRANCESCO ALBANI.

Födt i Bologna 1578, hvor han döde 1660. Discipel af *Denis Calvart* og den *Carracciske* Skole.

103. Hvilen i Ægypten.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 24 T. h., 30 T. br.

Den hellige Moder i rød Dragt med et blaåt fra Hovedet tilbagekastet Slör, sidder i Forgrunden af et Landskab, og holder Jesusbarnet diende ved Brystet. Ved hende sidder Joseph; han har en opslaaet Bog for sig, seer op fra Bogen, og fæster Blikket paa Barnet og dets Moder, idet han grundende lægger Fingeren paa Panden. Bag ved udtrykke tvende tilbedende Engle deres Beundring. Paa höire Side leder en tredie Engel det Dyr til Vandstedet, som havde baaret den hellige Moder. Under et Palmetræ svæve tvende Engle; tæt ved vise sig tre Cherubshoveder, til Höire sees trende Smaaengle at synge og spille. Giennem Forgrundens Træer aabner Udsigten sig til et vidt og skiönt Landskab, der ender sig i fierne Bierge. Dette

Stykke hörer til denne af sin fortryllende Pensel og sin Phantasies Ynde beröimte Mesters fortrinlige Arbeider. (West's Catalog S. 322-323.)

104. Christi Daab.

Paa Lærred. 17½ T. h., 25 T. br. Ovalt.

Christus er nedsteget i Jordan; Johannes, som har sin Stav i den venstre Arm, löfter med den höire Haand en Skaal i Veiret, for at overgyde Herren med Daabens Vand. En Engel knæler med sammenlagte Hænder imellem dem; tvende andre ligge paa Knæ bag ved Johannes. Fire Cherubshoveder svæve over Christus. Oppe i Skyerne öines Gud Fader fra hvem Duen nedflyver. I Baggrunden sees et Landskab. Denne smukke og saare rigtignen tegnede Gruppe er udfört med en let og kraftig Pensel.

105. Hvilen i Ægypten.

Paa Lærred. 26½ T. h., 33¼ T. br.

I Forgrunden af et Landskab sees Barnet Jesus sovende paa den hellige Moders Skiöd, der imidlertid forklarer et Stykke af Bibelen, som Joseph holder opslaaet for hende. Paa venstre Side holde tvende Engle en Vase, i hvis Indre skimtes Lidelsens Redskaber, som betegnende Gjenstanden

for Barnets Drømme. Foran paa den höire Side knæle to nydelige Smaaengle, og folde deres Hænder; længere henne vander en Engel Eslet, hvorpaa den hellige Moder havde siddet; fire Engle svæve i Luften. I dem alle gienkiender man Albanos Ynde, om end ikke Stykket henhörer til denne Mesters bedste Arbeider. Landskabet har eftermörknet.

DOMINICO ZAMPIERI,
kaldet
DOMINICHINO.

Födt i Bologna 1581, död i Neapel 1641. Skolar af *Denis Calvart* og *Carracci*.

106. Den hellige Hieronymus.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 37 T. h., 28 T. br.

Oldingen har et rödt Gevandt kastet over den venstre Skulder, den halve Deel af Kroppen er blottet; han holder sine foldede Hænder paa et Dödningehoved, idet han hæver sine taarefyldte Öine mod Himlen. Haar og Skieg er hvidt, Panden dybt furet. Munden aabner sig som til Bön. Den Hellige er her af langt ædlere Character end i denne Mesters beröimte Altertavle i Kirken St. Girolamo della Carità i Rom.

F

107. Pave Paul den Femte.

Paa Kobber. 11 T. h., 8 T. br.

Paven sidder i Pontificaldragt med Flöiels Bonnet paa Hovedet i en Lænestol. Det snilde Hoved seer lige ud for sig, og begge Armene hvile paa Stolens Læner. I den venstre Haand sees et Papir, hvorpaa staaer S. D. N. Paul V. Under Födderne har hans Hellighed en rød Flöiels Skammel. Et rödt optrukket Gardin sees til Venstre. Dette smukke Stykke er udfört med megen Flid og behagelig Farve.

108. Cardinal Borgheses Portrait.

Paa Kobber. 11 T. h., 8 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Cardinalen sidder i sin Cardinalsdragt med den firkantede Hue paa Hovedet i en Lænestol, hvorpaa han læner begge Armene. I den venstre Haand holder han et hvidt Papir. Et rödt optrukket Gardin sees til Höire.

109. Mariæ Kroning.

Skizze paa Kobber, rundt, $11\frac{1}{2}$ T. i Giennemsnit.

Legenden beretter, at da den hellige Moder skulde forlade Jorden, nedsteg den Herre Christus til hende med Skarer af Engle, Patriarker og Martyrer, der

sang lifligen for hende, til hun opgav Aanden. Tredie Dagen efter blev ogsaa hendes Legeme optaget til Himlen, og hun hilsedes som Himmeriges Dronning. Denne Mening om Mariæ Himmelfart blev bekræftet ved den hellige Elisabeths Syner og ved hendes Himmelfarts Fest. Den helligholdtes den 15 August og kaldes endnu hos os vor Frues Dag. Da Mariæ Dyrkelse saa meget tiltog i den catholske Kirke, og af alle hendes Festsdage vor Frues Dag ansaaes for den vigtigste, blev denne en af Aarets største Festsdage, og en Anledning for Malerne til ofte at behandle dens Gienstand, hvilken desuden i sig selv frembød et rigt Stof for deres Indbildning.

Maria forestilles her som den Himmelfarne der krones i Skyerne af Gud Fader og Gud Søn, hvilke hver med sin höire Haand holde Stiernekronen over hendes Hoved. Oven over sees den Helligaand, omgivet af Cheruber, hvis Vingehoveder ogsaa vise sig under Faderens og Sönnens Födder. Neden under danne spillende og syngende Engle skiönne Groupper. Det er en rig og stor Sammensætning, udfört med Flid og Ynde. Stykket er retoucheret.

110. Pyramus og Thisbe.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 23 T. h., 28 T. br.

Oftere have Kunstnerne fremstilt dette i Ovids Forvandlinger fortalte ulykkelige Stevnemöde, hvor

Elskeren, som troede at finde Spor til at hans Elskte var sönderrevet af en Lövinde, fortvivlende giennemborer sig, og Elskerinden, som seer hans Liig, dræber sig med hans Sværd. Paa Forgrunden af et Landskab sees her Pyramus död udstrakt, og Thisbe knælende ved hans Side at giennembores sig. Til Venstre viser sig Architectur med Colonnade, til Höire et stort Træ med Buskværk, længere henne Bygninger, i Baggrunden Bierge.

Dette Stykke forener stor Simpelhed med en forstandig Plan og en piquant Effect. (West's Catalog S. 327-328.)

GIOVANNI LANFRANCO.

Födt i Parma 1581, död i Rom 1647. Discipel af *Augustin* og *Hannibal Carracci*.

111. Johannes Döberen.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 45½ T. h., 38½ T. br.

Döberen sidder med en Agnus Dei Stav i höire Haand; den venstre hviler paa et ved ham staaende Lam. En sikker Pensel fört med let Haand udgjör dette Stykkes Fortrin.

112. Den lidende Hiob.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 44 T. h., 35½ T. br.

Hiob sidder nögen, med et grovt hvidt Dækken kastet over sin Lend; han læner sig mod en Klippevæg

med Hænderne korsviis over Brystet. Hans Öine og hele Siel er vendt mod Himlen, saa han intet hörer af det, Satan, hvis onskabsfuldt grinende Hoved bag ved stikker frem, vil hviske ham i Öret. Farven er klar og Behandlingen let. Det er stukket i Kobber af Heuer.

113. St. Sebastian.

Heel Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 63 T. h., 41 T. br.

Den Hellige, hvis nøgne, kun om Lenderne med et hvidt Gevandt bedækkede Krop, forestilles bundet med Strikker til en Træbul og giennemboret med Pile, er död af sine blödende Saar. Hovedet hælder ned mod tvende Qvinder, hvilke sees ved Træets Fod. Opfindelse, Tegning og Colorit ere her behandlede med lige Frihed.

114. Christi Forherligelse.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 49 T. h., $36\frac{1}{2}$ T. br.

Den Himmelfarne staaer i Glorie med Seiersfanen i Haanden; fra begge Sider nedsvæve Engle til ham med Krands og Palme. Han er omringet af en stor Skare af mandlige og qvindelige Helgener, hvilke alle i Skyerne ere forsamlede. Neden under sees Havet og Bjergspidser. Det er en rig og vel ordnet Skizze, smukt udfört.

115. Abraham og Hagar.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 34 T. h., 39 T. br.

Hagar er i Begreb med at forlade Abrahams Paulun; hun vender endnu engang det midt i Sorgen skööne Ansigt tilbage, og seer paa den gamle Abraham, der selv bedrövet fremrækker Armen ligesom undskyldende; bag ved sees Sara, som med begge Hænder synes at paaskynde hendes Bortgang. Med venstre Haand löfter Hagar et Klæde, for at aftörre Öinene; den höire Arm har hun slynget om Ismael, som græder höit. Baggrunden er Architectur og Træer. Sandhed i Udtryk og værdige Stillinger ere her forenede med en kraftig Colorit. (West's Catalog S. 513-515.)

GIOVANNI FRANCESCO BARBIERI,

kaldet

GUERCINO DA CENTO.

Födt i Cento 1590, död i Bologna 1666. Discipel af *Benedetto Gemari* og den *Carracciske* Skole.

116. Den forlorne Sön.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 39 T. h., 51 T. br.

Den forlorne Sön er i Færd med at afdrage sin forrevne Skiorte. Faderen holder sin ene Arm om

hans blottede Krop, og griber med den anden en reen Skiorte, hvilken tilligemed flere Klædningsstykker og en med Guldkrampe forsynet Hat, en velklædt Person holder frem for ham. Stykket er udført i Kunstnerens første stærke Maneer, hvor endnu store Lysmasser modsættes dunkle Pletter.

117. Abraham og Hagar.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 48 T. h., 38 T. br.

Hagar er alt reiseferdig, hun er iført et guult Gevandt. I den höire Haand holder hun en stor Vandkrukke, og i den venstre Ismael, der har et Bröd under Armen. Idet hun vil til at gaae, vender hun Hovedet tilbage; Rynkerne paa Panden vise, at hun harmes over den haarde Medfart, men disse vansire ei det skiönne Ansigt. Hun seer paa den gamle Abraham, som, i en Damaskes Kiøle med Belte om Livet, löfter Haanden op, for at önske hende alt Held, idet hans Aasyn tilkiendegiver baade Bekymring og Forlegenhed. Stykket er udført i Mesterens lysere Maneer, hvori en hvis Blödhed i Penselen udmærker sig. Udtrykket er i denne skiönne Gruppe ligesaa mesterligt som Lysfordelingen og Coloriten. Dette Maleri er stukket i Kobber af Lahde.

GIOVANNI BENEDETTO GRE-
GHETTO,

sædvanligen kaldet:

BENEDETTO CASTIGLIONE.

Födt i Genua 1616, död i Mantua 1670. Skolar af *G. B. Paggi*, siden af *G. A. Ferrari*, og tilsidst af *Anton van Dyk*.

118. Landskab.

Paa Lærred. 28 T. h., 34½ T. br.

I Forgrunden staaer et enkelt Træ paa en Bakke. En Bondekone rider paa en hvid Hest ned af den. Paa dens Skraaning vise sig et Par Hyrder med nogle Faar. I Dalen sees et Vand, og paa den anden Side hæver sig en skovbedækt Bakke, mellem hvis Træer öines en Bye; længere hen viser sig et höit Land; i Baggrunden ere Bierge. Det Hele er aandfuldt og let udfört.

119. Rebecca og Elieser.

Hele Figurer, ¼ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 48 T. h., 60 T. br.

Rebecca staaer ved den steensatte Brönd, og holder paa en Vandspand; hendes Piger ere syssel-satte med deres Vandkrukker. Eliesers Kameler ere blevne vandede, een drikker endnu. Han har ta-get sine Smykker frem, griber en Perlerad af Fa-

det, som en Dreng holder, og giver den til sin Herres udkaarede Brud. Paa höire Side sidde et Par halvnögne Hyrder ved en udgaaet Stamme; bag ved sees Hovedet af en hvid Hest. I Baggrunden ere Bierge, og paa venstre Side Skov. Figurerne ere vel udförte og godt grupperede.

GIROLAMO TROPPIA.

Om denne Kunstner vides ikke andet, end at han var Ridder. At han maae have været Discipel af *Guido Reni* vise hans Arbejder, hvoraf en stor Deel findes i Kirkerne i Rom, hvilket lader formode, at han meest opholdt sig i denne Stad.

120. Maria Magdalena.

Brystbilled, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 24½ T. h., 18½ T. br.

Den angrende Magdalena löfter de taarefyldte Öine mod Himlen; de lange Lokker bedække hendes Barm og den höire Haand, som hun andægtig holder for Brystet. Hovedet har en skiön Character og kan sammenlignes med *Guidos* bedste Arbejder.

121. En bodfærdig Magdalena.

Brystbilled, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 22½ T. h., 15 T. br.

Den bodfærdige Synderinde vender de taarefyldte Öine mod Himlen. De lyse Lokker bölge

ned om Halsen. Hænderne ere lagte korsviis over Barmen. Stykket er i Guidos Maneer og denne Kunstner ikke uværdig.

122. Mercur og Argus.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $36\frac{1}{2}$ T. h., $50\frac{1}{4}$ T. br.

Ovid fortæller efter en græsk Mythe, at Io, Inachi Datter, blev elsket af Jupiter, som, for at unddrage hende Junos Mistanke, omskabte hende til Ko. Juno udbad sig Koen til Foræring, og lod nu denne bevogte af den stærke Argus, der havde hundrede Öine, hvoraf kun tvende ad Gangen vare lukkede. For at befrie Io, gaaer Mercur i en Hyrdes Skikkelse til Argus, og snakker og spiller saa længe for ham, indtil han endeligen falder i Sövn, hvorpaa Mercur afhugger hans Hoved, og bortfører Io.

Argus er her faldet i Sövn under nogle Træer. Hyrdestaven ligger i hans Arm. Mercur har nærmet sig ham, og løfter just Sværdet for at ville klöve hans Hoved. I Baggrunden af Landskabet sees Mercur at före Koen bort.

123. Marsyas og Apol.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $36\frac{1}{2}$ T. h., $50\frac{1}{4}$ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Den græske Fabel fortæller, at Marsyas fandt Flöiten, som Minerva havde kastet bort, fordi hun mærkede, at det vansirede hendes Ansigt at blæse den. Marsyas övede sig flittigen, og blev saa stor en Mester, at han vovede at udæske Apol til Vædekamp. Muserne skulde dömmе. Disse tilkiendte Apol Prisen. Marsyas blev til Straf for sin Uforskammenhed af Apol bundet og levende flaaet. Alerede de gamle Kunstnere have hyppigen behandlet dette Æmne.

Marsyas har Hænderne bundne til et Træ, hans Overkrop er nögen; om Lenden har han et Belte af Viinranker og et blaat Gevandt; nedenfor sees Bukkefödderne. Apol i Skikkelse af en endnu ikke udvoxen Yngling staaer med det höire Knæ støttet paa en Steen, og griber Marsyas med den ene Haand i Huden oppe ved Skulderen, for at flaae ham med Kniven, som han holder i den anden. Rundt omkring sees lövrige Træstammer.

Begge disse Stykker ere malede med en bred og let Pensel.

CARLO CIGNANI.

Födt i Bologna 1628, död i Forli 1719. Discipel af G. B. Cairo og F. Albano.

124. Den hellige Familie.

Knæstykke, lidt over naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 52½ T. h., 41½ T. br.

Den hellige Jomfru sidder med det sovende Jesusbarn paa Skiödet; hun har borttaget Klædet, der bedækkede Barnet, og seer mildt hen til Joseph, der synes at tale til hende. Hendes Kiole er brun, derover et blaat Gevandt. Dette Stykke har en skiön Colorit, og Penselens Behandling er blöd og angenem.

125. Josephs Kydskhed.

Hele Figurer, overnaturlig Størrelse.

Paa Lærred. 100 T. h., 74 T. br.

Den skiönne Qvinde er afklædt sprunget op af Sengen, hun holder den ene Haand paa Josephs Skulder, og griber med den anden i hans röde Kappe, idet hun længselfuldt seer paa ham. Joseph, der vender sit Blik mod Himlen, stræber at vikle sig lös, og lader Kappen falde. Paa Sengen er anbragt, som Ornament, en Amor med Fakkelt og tilbundne Öine.

Leone Pascoli beretter (vite dei pittori, T. I. p. 161) at Cignani meget ofte har behandlet dette Æmne. Nærværende Stykke; der saavel fra Udførelsens som Størrelsens Side fortjener fortrinlig Opmærksomhed, er i Kunstnerens levende Live bleven kiøbt af Frederik den Fierde under denne Konges Ophold i Italien. Det er stukket i Kobber af J. Frey.

126. Romulus og Remus med deres Pleieforældre.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 55 T. h., 75 T. br.

Ifølge et romersk Sagn vare Tvillingbrødrene Romulus og Remus kort efter Födselen blevne paa deres Morfaders Befaling udsatte i Tiberfloden, hvor Hyrden Faustulus skal have fundet dem, og bragt dem til sin Kone Larentia, der opföde dem. I Forgrunden, under Ly af Træer og en Klippe, ligger en qvindelig Skabning, der synes at være denne Pleiemoder, bedækket blot over Lenderne med et Skind; hendes flettede Haar hænger ned i Lokker paa hendes Skulde. Med den höire Haand omfatter hun det ene Barn, som lægger Haanden paa hendes Bryst; den venstre hviler paa Skulderen af den stærkere Dreng, der læner sig paa sin Moder, og viser et Æble, paa hvilket deres Opmærksom-

hed især synes henvendt. Bag ved i Skyggen sidder en Hyrde med et Skind om Livet og en Stav i Haanden. Muligen kan og Kunstneren her have villet fremstille de første Forældre med Cain og Abel som smaae Börn. Til Höire en Udsigt over Mark og Bierg. Stykket er udført med en kraftig Pensel. (West's Catalog S. 335-337.)

127. Vertumnus og Pomona.

Paa Lærred. 11 T. h., 9 T. br.

Ved et Bassin sidder Pomona, Frugternes Gudinde, med en Seglstok i Haanden, ved hendes Födder ligge adskillige Frugter, med hvilke en Amor spöger. Vertumnus, Aarstidernes Genius, som, efter at have under tre forskiellige Forklædninger forgiaeves sögt Adgang til Pomonas Have, endelig som gammel Kone er kommen ind, sidder foran hende; han har just taget Masken af, og Amor blotter hans hele Gestalt. Han tilbyder hende sin Kierlighed, som hun endnu synes at forkaste. Over deres Hoveder flaggre et Par Genier med Vandkander. Omridsene ere yndige, Drapperierne kastede med megen Lethed, Coloriten kraftfuld.

128. Tarquinius og Lucretia.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 28 $\frac{1}{2}$ T. h., 22 T. br., oval.

Lucretia ligger paa Sengen, den yngre Tarquin staaer for hende, griber hendes Arm med sin

venstre Haand, og løfter i den höire Dolken imod hende.

Denne med megen Varme udförte Skizze har Kong Frederik den Fierde selv medbragt fra Italien.

129. Joseph og Potiphars Hustrue.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 34 T. h., 43 T. br.

Potiphars Hustrue sidder her med blottet Barm i viide Ærmer, for Resten bedækket med et blaadt Gevandt. Öinene og de blussende Kinder vidne om hendes Lidenskab. Med den höire Haand griber hun i Josephs Kappe, medens hun rækker den venstre i Veiret, som for at overtale. I Josephs Ansigt er udtrykt Forfærdelse og Frygt. (West's Catalog S. 334-335.)

MARCO ANTONIO FRANCESCHINI.

Födt i Bologna 1648, död 1729. Skolar af *Giovanni Maria Galli de Bibiena* og *Carlo Cignani*.

130. Diana.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 38 T. h., 26 T. br.

Rask og kraftfuld viser sig her Jagtens Gudinde; hendes Aasyn er alvorligt, dog godhedsfuldt.

Paa hendes lysebrune Haar hæver sig Halvmaanen; den venstre Arm er udstrakt for at holde Buen, den høire Haand fører hun op over Skulderen for at fremtage en Piil af Koggeret, som hænger i et Belte paa hendes Axel. Det høire Bryst er blottet, det venstre er bedækket med et Dyreskind i Form af en Tröie. Carracciernes Skoles Kraft og en denne Kunstner særegen Farveblanding udmærke Stykket. (West's Catalog S. 358-359.)

DEN
VENETIANSKE SKOLE.

GIOVANNI BELLINI.

Født 1422 eller 1424 i Venedig, død 1514. Han var Lærling af hans Fader *Giacomo*, Læremester for *Giorgione* og *Tizian*.

131. Kongernes Tilbedelse.

Halve Figurer, $\frac{1}{2}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ. 19 T. h., 21 $\frac{1}{2}$ T. br.

Den hellige Moder i rødt Gevandt med hvidt Slør holder Barnet Jesus paa sit Skiød. Af de tre Konger sees ikkun Hovederne, det ene er skaldet, det andet bedækket med en Turban, det tredie bærer en Krone. Baggrunden skal forestille et Landskab. Coloriten er god, Hovederne mangle ikke Udtryk, og man mærker, at Bellini begyndte at forlade de gamle Mesterses tørre Maneer. (West's Catalog S. 250.)

En Ubekjendt af den Venetianske Skole.

132. Johannes Döberens Halshuggelse.

Hele Figurer, $\frac{1}{2}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 50 T. h., $47\frac{1}{2}$ T. br.

Döberen knæler i Forgrunden, Böddelen holder ham med den venstre Haand ved Haarene, og vil med Sværdet i den höire Haand til at afhugge hans Hoved. Paa den ene Side sees tre Mennesker, hvoraf een holder en Skaal, for deri at frembære den hellige Mands Hoved. Paa den anden Side staaer et Bord, ved Enden af hvilket Herodes og Herodias sidde.

TIZIANO VECELLI.

Födt i Cadore 1477, död 1576 af Pesten i Venedig. Discipel af *Giovanni Bellini*.

133. Maria, Jesus og Johannes.

Knæstykke, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ. $18\frac{1}{2}$ T. h., $26\frac{1}{2}$ T. br.

Madonna holder med begge Hænder paa Jesusbarnet, der giver den lille Johannes, som tilbedende løfter Hænderne imod ham, et Baand, hvorpaa læses Ordene: *ecce agnus Dei*. Paa venstre Side er et Forhæng, paa höire Udsigt til et Landskab.

Dette i Tizians første Smag forfærdigede Maleri röber allerede den store Colorist.

134. Maria med Barnet og den hellige Franciscus.

Halve Figurer, $\frac{1}{2}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 24 T. h., 17 T. br.

Den hellige Moder, i rød Kiole med blaåt Gevandt, ligesom hun vilde til at reise sig, rækker Barnet Jesus til den bag ved hende staaende hellige Franciscus. Barnet holder et Kors med begge Hænder, og spræller med Benene, efter at være bleven löftet af Moderens Skiöd. Hendes Hoved synes at være Portrait. Drapperierne ere vel kastede; Stykket er i Kunstnerens første Maneer.

135. En Venus.

Heel Figur, lidt mindre end naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 44 $\frac{1}{2}$ T. h., 63 $\frac{1}{2}$ T. br.

Hun ligger henstrakt paa en Seng, hvis röde Bolstre ere bedækkede med et hvidt Lagen. Den höire Haand hviler paa Hovedpuden og holder purröde Roser. Det skiönne Hoved, hvis brune Öime fæste sig paa Tilskueren, viser en blid Rolighed; den venstre Haand er skiödeslöst henkastet

over Lenden. En lille Hund sover paa hendes Leie. I Baggrunden sees Ryggen af et Fruentimmer, der aabner en Kiste.

Stillingen er den samme, som Tizian saa ofte har gientaget; men Hovedet, der er Portrait, er mærkeligen forskielligt saavel fra Tizians egen, som fra Hertugens af Ferraras Elskerindes. Dette Billede giver et tilstrækkeligt Beviis paa, til hvor høi en Grad denne store Kunstner bragte det i Coloriten, hvori han ei har havt sin Lige.

136. Danae og Guldregnen.

Heel Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 66 T. h., 89 T. br.

Danae, Datter af Acrisius, Konge i Argos, blev efter den græske Mythe indspærret fra sin Ungdom i et Kobbertaarn af Faderen, hvem et Orakel havde spaæet, at han skulde miste Livet ved sin Dattersöns Haand. Jupiter forelskede sig i Danae, forvandlede sig til Guldregn, og nedfaldt saaledes i hendes Skiöd. Danae blev Moder til Perseus, der af Vanvare dræbte Morfaderen med sin Discus.

Danae sees liggende paa dæt hvide Bolster; ikkun over det höire Knæ, som hun trækker til sig, er kastet et hvidt Gevandt. Den höire Arm hviler skiödeslöst paa Pudén. Hun seer med Ömhed i Veiret efter den mod hendes Skiöd nedfaldende Guld-

regn. En lille Amor, der staaer ved hendes Födder, yttre sin Forbauselse.

Det er den samme tillokkende Stilling, hvori Tizian oftere har malet Danae. Coloriten er uforlignelig skiön, Kiödet blödt og rundt. Hist og her bemærker man nogle Retoucher.

137. Et Mandsportrait.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Træ. 26 T. h., 20 T. br.

Af Hovedet sees to Trediedele. Det stærke brune Haar bedækker Panden, og falder ned over Skuldrene. Manden har en mørk Dragt, og derover en Ordenskiøde, hvori han holder med venstre Haand.

Stykket er betegnet med Mesterens Navn, og Aarstallet 1571.

138. Portrait af en venetiansk Raads-herre.

Halv Figur, Legemsstörrelse.

Paa Lærred. 39 T. h., 31½ T. br.

Raadsherren har sort Haar; Knebelsbart og et stærkt Skiæg af samme Farve omgiver Munden og skiuler Hagen. Hans Dragt er en sort vatret Moers Samarie; i den höire Haand har han et Törklæde;

den venstre Haand, som holder en Bog, hviler paa Bordet, hvorpaa der staaer et Uhr. Uagtet Stykket er meget forvasket, gienkiendes endnu i samme Sporene af den store Mesters Colorit. (West's Catalog S. 258-259.)

GIORGIO BARBARELLI,
kaldet
GIORGIONE.

Födt i Castelfranco 1478, död i Venedig 1511. Discipel af *Giovanni Bellini*.

139. David.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 36 T. h., 28½ T. br.

David staaer i fuld Harnisk og støtter den ene Haand paa et Bord. Bag ved sees en Vaabendrager. Foran ligger Goliaths Hoved. Ventelig er Stykket et Portrait; det er med faa, men velvalgte Farver paa det Kraftfuldelste udfört.

140. En Hyrde.

Paa Lærred. 16½ T. h., 12 T. br.

I Forgrunden sidder en Hyrde i rød Tröie og hvide Beenklæder ved Roden af et Træ, en Hund ligger ved hans Side. Længere henne græsser hans

Hiord i Skoven. I Baggrunden bemærkes landlige Bygninger. Stykket har en kraftig Colorit.

FRANCESCO TORBIDO,
kaldet
DEL MORO.

Fra Verona, Discipel af *Giorgione* og *Liberale*, hvilken sidste antog ham i Søns Sted og indsatte ham til Arving.

141 Et Mandspportrait.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred, 33½ T. h., 24½ T. br.

En Mand med sort Haar og Skiæg, i en sort Dragt, sidder og spiller paa en Viol di Gamba. Det er et aandfuldt Hoved, let og skiönt behandlet.

SEBASTIAN DEL PIOMBO,
kaldet
VENEZIANO.

Födt i Venedig 1485, död i Rom 1547. Han studerede under *Bellino* og *Giorgione*, var i Rom *Michelangelos* Veu, og *Raphaels* Avindsmand. Tilnavnet *fratel del Piombo*, erholdt han af den Tieneste han beklædte som Opbevarer af Blyseglet i Kancelliet.

142. Portrait af Hertug Carl den Dristige.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 33 T. h., 24 T. br.

Hertug Carl sidder ved et Marmorbord, klædt i et Staalharnisk; han har tilbagekastet sin Kaabe, hvoraf den ene Flig endnu er viklet om hans Arm. Den venstre Haand hviler med udspilede Fingre paa Staalhielmen, den höire trykker han mod Bordet. Om Halsen hænger det gyldne Skind. Haaret er sort og krøllet, under den lave Pande stirre et Par brune Öine. Over Mund og Hage viser sig et let Skiæg. Saavel Tegning som Colorit hiemle Stykkets Mester en höi Rang mellem Portraitmalerne. (West's Catalog S. 127-129.)

GIACOMO DA PONTI,

kaldet

BASSANO.

Födt i Bassano 1510, död 1592. Efter at have lært de første Grunde af sin Fader, blev han sendt til Venedig til *Bonifacio Veneziano's* Skole.

143. Christi Bespottelse.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 43 T. h., 37 T. br.

Christus sidder med Tornekronen paa Hovedet og bundne Hænder. En gammel Soldat giver ham

et Rör i Haanden, en anden, der holder en Hellebard, er i Færd med at paahænge ham en Purpurkappe.

Den rolige Hengivenhed er herlig udtrykt i Christi Aasyn, hans Legeme har en skiön Carnation, og hele Stykket gör megen Virkning. Det er bleven köbt af Kong Frederik den Fierde paa hans Udenlandsreise.

144. Engels Aabenbarelse for Hyrderne.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 48 T. h., 64 T. br.

I et mørkt Landskab, hvor nogle Træer, Klipper og Glimt af Maanen i Horizonten vise sig, aabenbares en Engel i Luften, der udbreder en himmelsk Glands, idet han forkynder at en Frelser er födt. Tvende Hyrder vedblive at sove, trende synes bedövede ved det himmelske Syn, tvende stirre op dertil. Imellem dem sees Hiordens Qvæg, hvilket ligesaavel som Hyrderne bestraales af det himmelske Lys. Stykket er udfört med en dristig Pensel, og er fuldt af Sandhed og Harmonie. (West's Catalog S. 264-265.)

GIACOMO ROBUSTI,

kaldet

TINTORETTO.

Födt i Venedig 1511, död sammesteds 1594. Han var ikkun kort Tid Skolar af *Tizian*, og sögte omsider at forene denne Kunstners Colorit med *Michel Angelos* Tegning. Tilnavnet *Tintoretto* erholdt han fordi hans Fader var Farver, og formedelst den Hurtighed hvormed han arbeidede, kaldte man ham *il furioso, il fulmine di penello*.

145. Bryllupet i Cana.

Paa Lærred. $15\frac{3}{4}$ T. h., $21\frac{1}{4}$ T. br.

I en stor, festligen prydet Sal, sidder Jesus ved Enden af Bordet; paa den ene Side deraf Mændene, paa den anden Qvinderne. Desuden sees Opvartere og et stort Skiænkebord.

Dette aandfuldt udkastede Maleri er Skizzen til det store Stykke, som Tintoretto malede for Refectoriet i Klosteret de Crocicchieri i Venedig, hvilket siden hang i Sacristiet af Kirken Sta. Maria della Salute sammesteds. Salen er en nöiagig Aftegning af bemeldte Refectorium. V. Fialetti har stukket det i Kobber.

146. Kunstnerens eget Portrait.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. $43\frac{1}{2}$ T. h., $36\frac{1}{2}$ T. br.

Han sees ligefor, i en sort Dragt. Han har kun lidt Haar og et kort Skiæg; den venstre Haand

holder han paa en Bog, som ligger over en Ridsepen paa et Bord. Stykket er et af denne Mesters kiekkeste Arbeider.

GIULIO LICINIO,

kaldet

PORDENONE DEN YNGRE.

Han var Discipel af hans Onkel *Giovanni Antonio Licinio* og døde i Augsburg 1561.

147. Fruentimmer-Portrait.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 24 $\frac{1}{4}$ T. h., 17 T. br.

Dette Fruentimmer seer ned paa en med Haar besat Hovedskal, som hun indslutter i sine Arme; en Rosenkrands nedhænger fra hendes venstre Haand. Hendes Dragt er guul med et hvidt Halstörklæde. Hovedets Behandling er let og aandfuld. Det har tilhørt Cardinal Valenti.

PAOLO CALIARI,

kaldet

PAUL VERONESE.

Födt i Verona 1532, död i Venedig 1588. Discipel af *Antonio Badile*, og efter *Vasari*, af *Giovanni Carotto*.

148. En Venus og Cupido.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 71 T. h., 39 T. br.

Gudinden sees ligefor og aldeles nøgen, hun holder den venstre Haand for Brystet. Med den höire Haand tager hun i et Slör, under hvilket Cupido fremtræder. Ved hendes Födder ligge Kogger og Buc. Paa venstre Side er et Postament, hvorpaa sees en Vase og en Deel af Slöret. Paa höire Side er Udsigt til et Landskab. Hovedet synes at være Portrait. Det er et sieldent Billede, men som er meget retoucheret.

149. Den hellige Catharinas Trolovelse.

Paa Kobber. 11 T. h., 16 T. br.

Den hellige Moder sidder ved Roden af et Træ med Jesusbarnet paa sit Skiöd. Den hellige Catharina, med en Krone paa sit Haar, knæler og modtager Trolovelsesringen af den lille Jesus. Bag ved dem staaer en Engel, holdende en Palmegreen, til Höire en Stridsmand med en knortet Spydstage i Haanden og en Sabel ved Siden. I Forbindelse med Grouppen skal denne Stridsmand maaskee betegne en Fyrste ved Navn Maxentius, som efter Legenden skal have beilet til den hellige Catharina. Stykket er udfört med en hos denne Mester sielden Flid. (West's Catalog S. 268-269.)

CARLO CALIARI,

med Tilnavn:

CARLETTO VERONESE.

Födt i Venedig 1572, död 1596. Hans Fader *Paolo*, hvis Maneer han temmelig nøie fulgte, sendte ham til *Bassano*, for først at studere Kunsten i *Giacomo da Pontis* Skole.

150. Christi Opstandelse.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.Paa Lærred. 50 T. h., $39\frac{1}{2}$ T. br., ottekantet Form.

I Midten staaer Christi Grav, en Steen-Sarkophag; bag ved den et rødt Telt. Den Opstandne svæver op i et rødligt Gevandt, med Seiersfanen i sin Haand. Omkring Graven sees nogle Soldater forbitrede at gribe deres Vaaben, to ere betagne af Rædsel.

Stykket bærer Præg af Kunstnerens Faders, Paul Veroneses Maneer.

ALEXANDER VAROTARI,

med Tilnavn:

IL PADOANINO.

Födt i Verona 1590, död i Padua 1650. Skolar af sin Fader *Darius Varotari*.

151. De tre Gratier.

Hele Figurer, lidt under naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $56\frac{1}{2}$ T. h., $36\frac{1}{4}$ T. br.

De tre Gratier omfavne hinanden staaende, den ene sees paa Ryggen, de tvende andre fra Siden.

Ikkun Lenderne ere bedækkede med lette Drapperier af violet, rød og grøn Farve. Stykket er malet med en bred og kiek Pensel. V. D. Preisler har stukket dette Maleri i den sorte Kunst og tillagt det Salvator Rosa.

PIETRO DELLA VECCHIA.

Födt i Venedig 1605, död sammesteds 1678. Discipel af *Alexander Varotari*. Navnet *della Vecchia* erholdt han fra at restaurere gamle Malerier.

152. En gammel Kone og en Yngling.

Natstykke.

Halve Figurer, overnaturlig Størrelse.

Paa Lærred. 44 T. h., 38 T. br.

Foran en brændende Lampe sidder en gammel Kone med Ansigtet fuldt af Rynker; hun holder med begge Hænder paa en Sölvvase, der sees foran hende paa Bordet. Ved Siden af hende staaer et ungt Menneske med Hat paa Hovedet. Et Billede fuldt af Ild og Character udført med en varm Pensel.

GIOVANNI CARLO LOTH,

kaldet

CARLOTT.

Födt efter Nogle i München, efter Andre i Venedig 1632, död i sidstnævnte Stad 1689. Discipel af sin Fader *Johan Ulrich*, der döde i Venedig 1660.

153. Jupiter dier Geden Amalthea.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 92 T. h., 112 T. br.

Efter et græsk Sagn havde Rhea overdraget til Døttrene af den cretensiske Konge Melisseus at opføde den spæde Jupiter. Disse opammede ham i en Hule ved Melk af Geden Amalthea.

I Midten af en rummelig Hule holder en Karl Geden ved Hornene; tvende Nympher ere sysselsatte med den spæde Jupiter for at lade ham die. Foran sidder en Mand paa Jorden med bekrandet Hoved og en Rörflöite i Haanden. Bag ved ham staaer en Olding med Hyrdestav; en Hund stikker Hovedet frem. Til venstre Side staae tvende Nympher, der see paa BARNET. Igiennem Hulens Aabning bemærkes et Par Hyrder. Stykket hörer til denne Mesters bedste Arbeider; det har en varm og kraftig Colorit.

154. Den yngre Catos Död.

Knæstykke, lidt over naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 45 T. h., 36½ T. br.

Marcus Porcius Cato havde længe modsat sig Julius Cæsars ærgierrige Planer, og efter Pompeius's Nederlag fortsat Krigen i Afrika. Da han der saae Cæsar seirende og sig selv indsluttet i Utica, meente han ikke at kunne leve længere uden at blive sine Grund-

sætninger utro, og giennemborede sig med sit eget Sværd.

Cato sidder her nøgen indtil Beltestedet paa en Seng. Han har alt stukket sig. Med den venstre Haand bedækker han Saaret, med den höire Haand holder han Dolken. Smerte er tegnet i det kraftfulde Ansigt, hvis Öine, dog ikke uden Ængstelighed, ere vendte mod Himlen. Bagdelen af Hovedet er bedækket med et blaat Gevandt.

Carnationen af dette med en bred Pensel udförte Billede er yderst kraftig. Heuer har stukket det i Kobber.

SEBASTIAN RICCI.

Födt i Belluno 1659, död i Venedig 1726. Skolar af en maadelig Maler gik han i sit tyvende Aar til Rom, Florenz og Bologna, hvor han studerede de berömtaste Kunstværker.

155. Johannes den Döber.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 41 T. h., 37 T. br.

Johannes sees blottet indtil Beltestedet; i den höire Haand har han sin Stav, den venstre holder han mod Brystet, idet han skuer op til Himlen. Den hellige Mands Character er ædel og sand; i Udförelsen hersker en let Pensel.

LUCA CARLEVARIS,

kaldet

DA CA ZENOBRIO.

Født i Udine 1665, død i Venedig 1729.

156. En Regatta i Venedig til Ære for Kong Frederik den Fierde Aar 1708.

Paa Lærred. 51½ T. h., 99 T. br.

Man seer ud over Rio Alto lige til Broen; paa begge Sider Huse. Floden er opfyldt med en Mængde phantastisk udsirede Gondoler. I en af de forreste sidder Kong Frederik den Fierde og Geheimeraad Walther; de roes af otte guult klædte Gondolierer. Alle Stykkets mangfoldige brogede Figurer ere tegnede med megen Nöiagtighed og god Holdning, saa at den hele Vrimmel af Mennesker og Gondoler i Forbindelse med det rigtigen iagttagne Perspectiv forener sig til at frembringe en skön Effekt.

GIACOMO AMIGONI.

Født i Venedig 1675, død i Madrid 1752. Opholdt sig nogle Aar i London.

157. Salomo offrende til Afguderne.

Hele Figurer, ¼ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 35½ T. h., 48 T. br.

Foran en Venusstatue med Æblet i Haanden knæler Salomo, og en af hans Hustruer ved Siden;

en anden peger hen til Billedet; trende staae bag ved og yttre deres Velbehag over Kongens Adfærd. Giennem Colonner, der forestilles at høre til Templet, sees et Landskab. Stykket er udført i en blid men forkielet Maneer.

GIOVANNI BATTISTA PIAZETTA.

Født i Venedig 1682; død sammesteds 1754. Skolar af *Antonio Molinari* og studerede omsider i Bologna efter *Carracci* og *Guercino*.

158. Drengehoved.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 23 T. h., 17 T. br.

En Dreng, i lila Kiøle besat med Guld, holder en Kurv med Frugter i den ene Haand, og tager deraf et Æble med den anden. Stykket er malet med en rask Pensel.

159. Pigehead.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 23 T. h., 17 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

En ung Pige, med blottet Bryst og Foerværk om Halsen, holder en Höne i den venstre Arm.

GIOVANNI BATTISTA TIEPOLO.

Født i Venedig 1693, død i Madrid 1770. Discipel af *Gregorio Lazarini*.

160. Den hellige Nadveres Indstiftelse.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.Paa Lærred. $37\frac{1}{2}$ T. h., $32\frac{1}{2}$ T. br.

I en hvælvet Gang staaer Frelseren i en rød Kiortel med blaat Gevandt, og holder en Skaal i Haanden, hvoraf han uddeler Brödet til elleve Disciple, hvilke i forskiellig Dragt og Stilling modtage samme; lidet længere hen til höire Side knæler den Tolvte. Ved Enden af Gangen sees Spisebordet.

Sammensætningen i dette Stykke er ny og sindrig, Hovedernes Karakterer have megen Forskiellighed; Farveblandingen er klar og af megen Effekt.

DEN
FLAMSKKE SKOLE.

JOHAN VAN EYCK.

Födt i Maaseyk 1370, opfandt at male med Oliefarver, døde i Brügge 1441.

161. Portrait af Jacobe af Bayern,
Grevinde af Holland.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 23 T. h., 16½ T. br.

Paa Hovedet har Grevinden en oven til flad Hue, fra hvilken udgaae til Siderne tvende Horn, der holde det nedhængende Slør ud fra Ansigtet. Kiolen er sort, foret med Hermelin, Ærmerne paa hendes Tröie ere rudrede. I höire Haand holder hun en rød Neglike. Paa den antike Ramme staaer: *Dame Jacobe de Baviere comtesse d'Hollande obiit 1436.* Maleriet hörer til de förste, som ere malte i Olie, og viser sig endnu mat og kridtagtigt. Det er bleven stukket i Kobber.

JOHAN VAN EYCK
og
ANTONIUS VAN DYCK.

162. Den hellige Families Tilbedelse.

Paa tvende sammensatte Stykker Træ. 22½ T. h., 25½ T. br.

Den venstre, af van Eyck malede Halvdeel, forestiller den ved sin Klokke kiendelige Helgen Antonius, der staaer og holder den ene Haand paa en rödklædt Person, som knæler med foldede Hænder. Begges Stilling gör det rimeligt, at van Eyck lader dem see hen til en foran dem værende hellig Gienstand, til hvem dem Knælende, maaskee Herre til Slottet, som sees i Baggrunden, lod sig anbefale af den hellige Antonius. Stykkets anden Halvdeel udtrykker saaledes vel van Eycks Idee, men er dog først malet to hundrede Aar senere af van Dyck, og fremstiller i en yndig Gruppe: Maria med Jesus paa sit Skiöd, den lille Johannes ved den ene Side, Vuggen ved den anden, og Joseph bag ved. Farvernes Livlighed og Natursandhed, deres Saftfuldhed, samt en höi Grad af Fuldendthed have her forenet sig til at gøre dette sieldne Stykke til et skiönt Heelt.

HENRIK DE BLES eller
HERRI MET DE BLES,

kaldet

CIVETTA.

Födt i Bouine ved Dinant, levede i Enden af det femtende og Begyndelsen af det sextende Aarhundrede.

163. Landskab.

Paa Kobber. $4\frac{3}{4}$ T. h., $6\frac{1}{4}$ T. br.

Man seer et Vand imellem höie Træer, en Træstub er anbragt i Forgrunden. Lövkastet er behandlet med en overordentlig Flid og i en lys Tone.

164. Landskab.

Paa Kobber. $4\frac{3}{4}$ T. h., $6\frac{1}{4}$ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Foran Tykningen af en Skov sees et Par Bønder; den ene har kastet sin Byldt, for at hvile sig i Græsset; den anden læner sig paa sin Stay, for at tale med ham. Til venstre Side sees et Vand omgivet af Træer.

MICHEL COXCIE.

Födt i Mecheln 1497, en Discipel af *van Orley*, døde i Antwerpen 1592.

165. Oberst Berchem og Kone i Portrait.

Knæstykke, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrølse.

Paa Træ. 23 T. h., 17 T. br.

En skaldet Olding, klædt i Harnisk, med en spansk Krave om Halsen, staaer ved et Bord med oprakte, sammenlagte Hænder. I samme Silling, vendt mod ham, staaer hans Hustrue, klædt i Sort, med en Kappe paa Hovedet og en Krave om Halsen; ved hendes Side sidder hendes Mops. Paa Bordet ligge tvende Spændebøger. Med en let Pensel er alt her fremstilt i stor Sandhed og Simpelt. (West's Catalog S. 123-124.)

FRANS VAN VRIENDT,

kaldet

FLORIS.

Født i Antwerpen 1520, døde 1570. Discipel af Lambert Sutermaun.

166. Juda og Thamar.

Hele Figurer, $\frac{3}{4}$ naturlig Størrølse.

Paa Træ. 32 $\frac{1}{2}$ T. h., 50 T. br.

I 1 Mosebog, Cap. 38, fortælles, hvorledes Enken Thamar vidste ukiendt at indtage sin Sviger-

fader Juda. Dette Æmne er med liden Finess blevet behandlet af den gamle Kunstner. Han har valgt det Moment, hvor Juda har mödt Tamar og fundet Behag i hende; han har alt givet hende sin Stok, som hun holder i sin Haand, og ytrer hende med Varme sine Kiertegn. Farven mangler Kraft og Harmonie.

167. En Oldings Hoved!

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 18 T. h., 11 T. br.

En Olding med kraftigt Ansigt, fuldt af stærke Rynker, seer ned for sig. Han har graat Haar, det stærke Skiæg skiuler Mund og Hage. Af hans røde Kappe sees lidet. Stykket er udført med en kiæk Pensel og i en kraftig Colorit.

GILLIS MOSTART.

Födt i Hulst, lærte hos *Johan Madijn*, döde 1601 i en höi Alder.

168. Christus paa Korset.

Paa Træ. 12½ T. h., 9½ T. br.

Korset, til hvilket Christus er naglet, staaer paa Spidsen af en Höi. Et Dödninghoved ligger derved. Længere borte sees hen over Jerusalem.

Christi Legeme er nydelig tegnet, og udført med den fineste Pensel. Mesterens Navn staaer paa Stykket.

MARTIN DE VOS.

Født i Antwerpen 1520, lærte hos sin Fader, siden hos *F. Floris* og *Tintoret*, døde 1604.

169. Soldaterne, der kives om Christi Kiortel.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 62 $\frac{3}{4}$ T. h., 39 $\frac{1}{2}$ T. br.

Et graat Klædebon ligger paa Jorden, tvende Soldater have kastet sig derover, hvoraf den ene synes med sit Sværd at have villet sønderskiære det. En bag ved staaende Kriger trækker ham stærkt i hans røde Kappe, løfter Dolken i Veiret, og vil med Foden støde den anden paa Knæ liggende Soldat bort; den fiende synes at gjøre fælleds Sag med ham, idet han stikker efter den, der holder med sin Haand paa Sværdet. I Baggrunden sees Jerusalem. Man mærker paa dette Maleri at Kunstneren fornemmeligen har dannet sig efter den Vene-tianske Skole.

170. De hellige tre Kongers Tilbedelse.

Paa Træ. 12 $\frac{1}{2}$ T. h., 17 T. br.

De tre Konger, hvoraf den ene, som sædvanlig, er sort, den anden er klædt i spansk Dragt

og den ældste bærer en Kappe foret med Hermelin, nedknæle for den hellige Moder; hun holder paa sit Skiöd den lille Jesus, der lægger Haanden velsignende paa Oldingens Isse. Joseph er hensiunken i Betragtning over dette Syn; trende af Kongernes Følge tale ivrigen derom med hinanden i Baggrunden. Stykket er udført med Lethed. (West's Catalog S. 129-130.)

PETER BREUGHEL DEN ÆLDRE.

Födt ved Breda omtrent 1530, lærte hos *Peter Koeck*, og levede i Brüssel ved 1590.

171. Et Vinterstykke.

Paa Kobber. 6½ T. h., 9½ T. br.

En frossen Flod gaaer igiennem en Landsby, hvis Bygninger med deres snebedækkede Tage sees paa begge Sider. En Deel Mennesker more sig med at løbe paa Sköiter. I Forgrunden sees enkelte Træer, i Baggrunden en stor By.

LUCAS DE HEER.

Födt i Gent 1534, lærte hos *F. Floris*, døde 1584.

172. De kloge og de daarlige Jomfruer.

Paa Træ. 24 T. h., 24 T. br.

I Forgrunden til venstre Side sees fire af de kloge Jomfruer, meget pyntede, omkring et Bord,

hvorpaa ligger en opslaaet Bog med Indskrift: *verbum Dei*; de holde alle deres brændende Lamper i Hænderne. Den femte sidder paa Jorden og gyder Olie i sin Lampe. Omkring dem sees Strikketöi, Teen og Knipplepude, et Lam staaer hos. Til höire Side sidde fire af de daarlige Jomfruer omkring et Spisebord; en femte ligger paa Jorden og er faldet i Sövn ved Siden af en Viinkrukke, et væltet Bæger og et Bretspil. Ved Bordet har en Buk lagt sig. De Vaagende ere blevne bestyrtede over Engelen, der med Basunen svæver over dem, og række forgiæves deres tomme Lamper hen til de Andre. Paa anden Plan adskiller en Hyrde Faarene fra Bukkene; til höire Side viser sig en By. Paa tredie Plan til venstre Side staaer Christus i en Portal, der har til Overskrift: *Via, Veritas et Vita*. Engle svæve rundt om; de fire kloge Jomfruer ere komne ind; Christus giver Haanden til den femte; men nedenfor staae de fem daarlige Jomfruer, og udstrække forgiæves deres Hænder.

Neden under læses et latinsk Vers af fire Hexametre, Kunstnerens Monogram og 1570. Dette Stykke har i det Enkelte store Skiönheder, det er vel tegnet, har en glimrende Farvegivning og et kosteligt Penselströg.

FRANS PORBUS.

Födt i Brügge 1540, lærte hos *Frans Floris*, døde 1580.

173. En Mands Portrait.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Lærred sat paa Træ. 15 T. h., 12 T. br.

Portraitet viser en middelaldrende Mand med sortegraae Haar og et langt Skiæg, han har en hvid Pibekrave om Halsen, og en sort Dragt stafferet med Flöiel. Alting paa dette Stykke er udtrykt med største Sandhed fra det Skarpe i Öiet til hvert Haar i Skiægget. Til venstre findes oventil Kunstnerens Monogram og Aarstallet 1573. (West's Catalog S. 131-132.)

FRANS FRANCK DEN ÆLDRE.

Födt omtrent 1540 i Herrendahl, död i Antwerpen 1606.
Discipel af *Frans Floris*.

174. Selskabsstykke.

Paa Kobber. 12 T. h., 13 T. br.

Trende Par i pyntelig nederlandsk Dragt sidde om et velbesat Bord, den ene Herre kysser sin Dame, den anden seer med sin i et Speil, idet han lægger Haanden paa hendes Hals; den tredie Dame lugter til en Neglike, imedens hendes Cavaleer hol-

der et Fad i Haanden. En Herre spiller paa Guittarre for dem. Et flittigen udført Stykke, hvori dog Skyggerne falde temmeligen i det Sorte.

AMBROSIUS FRANCK.

Födt i Herrendahl 1544, lærte hos *Frans Floris*.

175. Selskabsstykke.

Paa Træ. 20 T. h., 31 T. br.

Omkring et Bord, besat med Östers og Ærteskokker, sidde fem rigt klædte Personer i gammel nederlandsk Dragt. En ung Dame credentser en ung Herre med en Pokal paa en Guldfod, denne takker med megen Höviskhed. Herren sidder for Bordenden, og løfter en Römer i Veiret, for at udbringe en Skaal; to af Giesterne see paa ham. Bag hans Stoel staaer en Pige; en Tiener bringer Viin. Paa den anden Side af Bordet opføres Tafelmusik; et Fruentimmer synger efter Noder, et Mandfolk accompagnerer med en Mandolin. Selskabet holdes i et Lysthuus, hvorfra der er Udsigt til en Have ved et Slot. Dette Stykke udmærker sig blandt denne Francks Arbeider, det er udført med stor Flid, har en levende Colorit og Harmoni i Tonen.

GILLIS CONINXLO.

Födt 1544 i Antwerpen, lærte hos *P. Koek den Yngre* og *L. Kroes*.

176. Jonas, der prædiker for Nini-
viterne.

Hele Figurer

Paa Kobber. 12 T. h., 10 T. br.

Jonas staaer paa en Klippe, og prædiker for en tæt Klynge af Mænd, Koner og Börn; adskillige af dem have Böger i Hænderne; alle ere opmærksomme, en Deel ytre Anger. Paa Stykket staaer Kunstnerens Monogram og 1585. Stykket har en rig Sammensætning, god Farvegivning og en behagelig Tone.

BARTHOLOME SPRANGER.

Födt i Antwerpen 1546, lærte hos *J. Mandyn*, siden hos *F. Mostart* og *K. van Dalen*, døde i Prag i en höi Alderdom.

177. En döende Lucretia.

Heel Figur, $\frac{1}{2}$ naturlig Störrelse.

Paa Træ. 35 T. h., 27 T. br.

Lucretia staaer næsten nøgen ved et Piedestal; med et Sværd i höire Haand giennemborer hun Brystet, i venstre Haand holder hun et hvidt Tørklæde. Omendskiönt baade Stilling og Omrids ere overdrevne, röber Stykket dog Mesterens Genie.

OCTAVIO VAN VEEN.

Födt i Leyden 1556, studerede i Rom under *Frederic Zucchero*, döde i Bryssel 1634.

178. Menneskets Overgang fra Vellyst til Klogskab.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred, 36 T. h., 42 T. br.

Det unge Menneske ligger udtömt af Nydelser, men Venus er nedsteget til ham i sin Vogu, ledsaget af sit Fölge: Cupido klapper ham, idet han ömt seer om til Moderen, der aabner en Straale fra sit Bryst mod den synkende Yngling. Medlidende sees Ceres bag ved at oplöfte den advarende Finger. En gammel Satyr med Hænderne fulde af Druer ynker det kraftlöse Menneske, en ung Bacchant understötter hans Been, og byder ham en Dru eclase, medens Armoden, der er kröben frem langs med Jorden, udstrækker Armen for at frarive ham Skiorten. Dog Tiden med sin Lee holder Venus tilbage; Minerva har nærmet sig, ledsaget af trende Genier, der bære Palmer og Laurbær. Skarpt seer hun paa Venus, afböder med sin höire Haand Straalen af hendes Melk, at den ikke skal naae Ynglingens Mund, idet hun griber ham om Armen for at löfte ham op og före ham til Dydens og Ærens Templer, som ligge ved höire Side paa

steile Klipper. For at tydeliggjøre Allegorien har Kunstneren nedenunder tilføiet et flamsk Vers paa otte Linier, under Titel: Ungdommens almindelige Billede. Dette Stykke, der endnu bevarer en sielden Friskhed, og hvor man i Masserne af Lys og Skygge gienkiender Rubens's duelige Lærer, kan ansees for et af de skønneste af hans Arbeider. Det er i hin Tid stukket i Kobber. (West's Catalog S. 134-135.)

HEINRICH VAN BALEN.

Födt 1560 i Antwerpen, död sammesteds 1632. Discipel af van Oort.

179. Apelles malende Roxane.

Paa Træ. 28 T. h., 23 T. br.
Apelles sidder ved sit Staffeli og maler paa en Roxane omringet af Genier; hun sidder selv for ham; Alexander staaer hos med Turban og i Harnisk; han har et Scepter i Haanden og er ifört en röd Kappe foret med Hermelin. Dette Stykke er indfattet med otte en camayeux malede Basreliefs, forestillende Scener af Alexanders Historie. Det er et Billede med varme Farver, skiondt udmalt.

PETER BREUGHEL DEN YNGRE.

kaldet

HELVED-BREUGHEL.

Födt i Brüssel 1569, hvor han döde 1625.

180. Dommedag.

Paa Kobber. 10½ T. h., 13¾ T. br.

I Skyerne sidder den Herre Christus med Verdenskuglen til Fodskammel; paa den ene Side knæler Moder Maria, paa den anden Johannes Döberen. Skarer af Engle og Hellige sees paa begge Sider. Nedenunder svæve Basunengle. Elementerne ere i Oprör, og Gravene aabne sig. Til venstre Side hæve de Fromme sig mod Himlen, understøttede af en Engel; til höire Side jager en anden Engel de Fordöimte til Helvede, og en Deel Diævle slæbe flere derhen. De mange Figurer ere udförte med megen Flid.

CHRISTOPHER JAN VAN DER
LAENEN.

Födt i Antwerpen, samtidig med *Rubens*.

181. Et nederlandsk Bal.

Paa Træ. 26½ T. h., 37 T. br.

I en stor Sal med tredobbelte Vinduër paa begge Sider, hvor de med Guldlæder tapisserede Vægge ere behængte med elleve Malerier, Gulvøt er lagt i Fliser og en Camin optager det meste af Endevæggen, sees et Selskab af Damer og Cavallerer, sexten i Tallet, hvoraf en Cavaleer i spansk

Dragt figurerer i Menuet for sin Dame, under Musik af en Violin og en Violoncel, spilt af Maleren selv. Til Höire sees fem Damer og tre Cavalerer opmærksomme paa de Dandsende, den forreste Cavaleer undtaget, der synes at sige sin Dame smukke Ting. Bag de Dandsende staaer atter et Par i Samtale; en Opvarterske gaaer ud af Dören, og paa det med Östers og Capunsteg dækkede Bord tager en Dreng et Bæger. Alle de enkelte Dele ere mesterligen behandlede, og udförte med beundringsværdig Fiinhed, uden at derfor det Hele er bleven koldt. (West's Catalog S. 168-169.)

PETER SCHAUBRUCK.

En Nederländer, Discipel af *Johan Breughel*, levede i sidste Halvdeel af det sextende Aarhundrede.

182. Landskab.

Paa Kobber. $9\frac{1}{2}$ T. h., 14 T. br.

Paa höire Side gaaer en Trappe op til nogle Bänderhuse, der ere byggede paa Ruiner. Adskillige Mænd og Koner ere sysselsatte med deres Arbeider. Til venstre Side driver en Hyrde sin Hiord. Stykket er flittigen malt. Baggrundens Farve har forandret sig. Kunstnerens Navn og 1597 staaer paa Stykket.

ROLAND SAVARY.

Födt i Courtray 1576, lærte hos sin Fader *Jacob*, siden hos *Paul Brill*, døde i Utrecht 1639.

183. Tyroler Egn.

Paa Træ. 10 T. h., 13½ T. br.

Paa höire Side er antydet en Udsigt i det Fierne, men den övrige Deel af Stykket indtage steile Klipper, paa hvilke enkelte Naaetræer vise sig. Foran er en Bonde i Færd med at fælde et Træ, tæt ved gaaer en Kone over en svag Bro. Til venstre vandre adskillige Bønder op imellem Klipperne ad en smal Vei, som med Tømmerstokke er befæstet. Paa den ene Klippetinde ligger et Kloster. Klipperne ere holdte i en klar og harmonisk Tone.

PAUL VAN SOMER.

Födt 1576 i Antwerpen, död 1621 i London.

184. Carl den Förste som Prinds.

Heel Figur, naturlig Störrelse.

Paa Læred. 84 T. h., 68 T. br.

Den unge Prinds, der neppe synes at være over sexten Aar, sidder paa en gylden Throne under en prægtig Baldaquin, ifört en rød med Hermelin foret Kaabe. Hans höire Haand hviler paa en af

Thronens Arme, i den venstre holder han en forgyldt Stav. En lille Hund sidder paa Teppet foran hans Födder. Paa venstre Side staaer et Bord bedækket med grönt guldbremmet Flöiel, paa Bordet ligger en opslaaet Bog, en Grundteguing og en Capsel. Bag ved aabner sig Udsigten til en Gaard, omringet af Colonnader. Mesteren synes med Forzierlighed at have udfört dette kostelige Billede.

PETER PAUL RUBENS.

Födt i Cöln 1577, lærte hos *T. Verhaegt*, *A. van Oort* og *O. van Ween*, döde i Antwerpen 1640.

185. Salomons Dom.

Hele Figurer, noget over naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 89 T. h., 115½ T. br.

Ved venstre Side sidder Salomon i en röd guldbroderet Kappe, paa en gylden Trone. Ved dens Trin staae Oldinge og Soldater. Foran ham har en Karl grebet det omtvistede Barn ved Foden, og löftet Sværdet for at dele det; men den sande Moder, der i en gul Silkeiole knæler med Ryggen vendt mod Tilskuerne, har anraabt Kongen om Naade for Barnet, og frafaldet sin Paastand. Idet den anden Moder ligegyldig holder sit Forklæde frem for at modtage sin Halvdeel, til megen Vel-

behag som det synes for den gamle bag ved staaende Kone, udstrækker Salomon Haanden til den opmærksomme Böddel, og byder ham at standse. Det andet Barn, der var dødt, ligger i Forgrunden paa Gulvet, en stor Hund lugter til det.

Denne store og udtryksfulde Composition er bekiendt af Boetius Boelswerts Kobber.

Omendskiönt Farverne have lidt af Fugtighed, vise dog de kiækt malede Drapperier og det Heles raske Behandling Mesterens Pensel. Til höire staaer med store Bogstaver: *Mons: le Comte Josias Ranzow, Marechal de France*, tilligemed hans Vaaben.

186. Et Crucifix.

$\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Træ. 40 T. h., 28 T. br.

Christus har böiet sit Hoved og opgivet Aanden. Blodet rinder endnu af hans Side, ligeledes af Naglegabene paa Hænder og Födder. I Baggrunden sees Jerusalem. Baade Tegning og det döde Legemes Carnation er beundringsværdig.

Det er stukket i Kobber af Boelswert.

187. Kierlighedens Have.

Paa Træ. 28 T. h., 39 $\frac{1}{2}$ T. br.

I Nærheden af en Portal, ved Indgangen til en Grotte, hvor et stort Vandspring udbreder Kjö-

lighed, sees et Selskab, over hvem Amor svæver med opspændt Bue; Amoriner flagre i Vandspringet og Buskene. Foran paa venstre Side staaer et Par, hvem en Amorin sammenføier; det skal efter Sagnet være Rubens's Broder og dennes Kiereste. Tæt ved sidder van Dyck paa Jorden og hvisker til Rubens's Syster, der lyttende stötter Albuen paa hans Knæ. I Midten er en Gruppe af flere Personer, siddende, liggende og staaende, over dem alle er udbredt en vellystfuld Roe, en Hensynken i söde Drömmier. De höre knap paa Citharspilleren, skiönt en lille Amor synger med ham. En af Damerne er opmærksom, thi en Amorin nærmer sig hendes Öre, og fremdrager en skiult Piil; paa en anden Dames Skiöd har en Amorin henkastet sig. Rubens selv, hans tvende Koner og et Par Hunde træde ned af nogle Trappetrin, for at nærme sig Selskabet.

Dette Stykke er ligesaavel som de trende fölgende stukket i Kobber. Disse fire skiönne Malerier udgiöre en Foræring, Kong Frederik den Fierde erholdt paa sin italienske Reise af en Cardinal, i hvis Familie de fra Rubens's Tid havde været bevarede. I dem alle er Landskabet let henmalt, derimod ere Figurerne paa det Omhyggeligste colorede med den for denne Mester egne Varme.

188. Landligt Spög.

Sidestykke til det Foregaaende.

Paa Træ. 28 T. h., 39½ T. br.

I Forgrunden af et Landskab sees adskillige Mandfolk og Fruentimmer, der spöge med hinanden; i Baggrunden Rubens's eget Slot, der hedte Steen og laae i Nærheden af Mecheln.

189. En Bondedands.

Paa Træ. 28 T. h., 39½ T. br.

Sexten Karle og Piger danse en Kehraus paa Marken. To Par holde i Törklæder, de andre löbe derunder. Alt aander vild Glæde. Den lette Pensel har kraftigen udtrykt de raske Svingninger. I et Træ sidder Spillemanden og blæser sin Flöite; i Baggrunden sees en Landsbykirke.

190. En landlig Scene.

Paa Træ. 28 T. h., 39½ T. br.

Man seer et stort og rigt Landskab, der ender sig i höie Bierge, over hvilke en Regnbue viser sig. I Forgrunden sidder en Flöitespiller ved Roden af et Træ, bag ved ham folder en Bondkone Hænderne over Spillet; en Person træder til og griber hende om Livet. Foran dem ere et Par

unge Folk henkastede paa Græsset; tæt ved gaavtvende Faar.

191. Abbed van der Sterren.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 43½ T. h., 37½ T. br.

Dette Portrait, malet i Kunstnerens kraftfuldeste Alder, strax efter hans Tilbagekomst fra Italien, kan ansees som en Prøve paa hvad han i Coloritten formaaede. Prælaten, der vender sit Hoved til höire, og holder begge Hænder oprettede i en bedende Stilling, er klædt i Præmonstratensernes hvide Ordensdragt, har sin Mitra liggende paa Bordet og Krumstaven staaende derhos. Grunden er stærk Lakröd. Ikkun Rubens turde vove, at give et kraftigen coloreret Hoved en endnu stærkere Grund til Modsætning, uden at Kiödfarven derved lider. Ligesaalidet skader det hvide Skiæg, det hvide Linned og den hvide Ordensdragt hinanden indbyrdes. Det Fuldendte i enhver Biting viser, hvormeget Kunstneren har bestræbt sig for at giöre dette Arbeide udmærket. Andledningen til Stykkets Forfærdigelse fortælles i Historische Lebensbeschryving van P. P. Rubens by J. Smit 1774, p. 91. (West's Catalog S. 141-144.)

192. Salome bringer Johannes's Hoved.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 66 T. h., 91 T. br.

Ved Enden af et opdækket Bord sidde Herodes og Herodias. Salome klædt i mørkerødt Atlask, bringer Johannes den Döbers Hoved mellem tvende Sølvfade, og har just løftet det överste op. Den festlige smykkede Herodias seer veltilfreds til sin Gemal, idet hun med sin Gaffel berører Hovedets Mund. Hos Herodes viser sig Angerens Forførelse. En af Hoffets Piger, der staaer bag ved Dronningen, og et tykt Fruentimmer ved hendes Side synes at deeltage i hendes Fölelse. De övrige Giester vise Studsen. Bag ved Bordet sees et Par Soldater og Tienere, der bære Mad. Dette med alle de denne Mesters Arbeider særegne Fortrin udsmykkede Stykke er af S. Bolswert stukket i Kobber.

193. Fruentimmerhoved.

Hoved, naturlig Størrelse.

Paa Lærred sat paa Træ. 12 T. h., 11 T. br.

Fruentimmeret sees i Profil, de lyse Haar ere opfæstede med Perler. Dette Hoved, der bærer kiendeligt Præg af Rubens's Pensel, synes skaaret ud af et större Stykke.

194. Apostelen Peder.

Brystbilled, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 17 T. h., 14½ T. br.

Apostelen sees i Profil, hans Ansigt er brunt, hans Haar hvidt ligesom hans Skiæg. Det er malt i den Maneer, Rubens brugte i Italien.

195. Paris's Dom.

Paa Træ. 6½ T. h., 24½ T. br.

Malt Graat i Graat

Mercur holder Guldæblet frem tæt ved Paris, der sidder paa en Steen med Haanden under Hagen, og betragter nøie de tre Gudinder, som afklæde sig for hans Öine; hans Hyrdehund ligger foran ham, og er ligeledes opmærksom. Uglen flyver bort fra Minerva, Cupido omfavner Venus, Paa-fuglen sidder paa et Træ og strækker Halsen ud imod Juno. Til höire ligger en Flodgud og et Par Nympher. Yderst paa venstre Side sees Jupiter, der giver en bevinget Victoria Befaling at bringe Seierskrandsen. Denne aandrige Composition er anordnet i Form af et Basrelief.

196. Landskab.

Paa Træ. 20½ T. h., 16 T. br.

I Forgrunden sees klart Vand imellem Træer og grönt Siv paa den ene Side og en skovbevokset

Bakke paa den anden. I Vandet vise sig Omridsene af Bakkens Træer. I Baggrunden aabnes en Udsigt til det Fierne. Foran lægger en Jæger an paa en Hiort, som drikker. Stykket er let henmalt, men de tynde Farver frembringe stor Virkning. (West's Catalog S. 138.)

197. Portrait af Hertug Frants den Første.

Paa Træ. 11 T. h., 8½ T. br.

Hertugen af Toscana, Fader til Maria af Medicis, staaer inden for et rødt Gardin i et Galleri med Udsigt til Marken. Han hviler den höire Haand paa sin Stok, den venstre er skiult under hans korte, med Hermelin forede Kappe. Ved dristige og visse Penselströg synes denne Skizze i en Frastand at være et fuldendt Maleri. Det findes udfört i det Store i Luxembourgs Gallerie i Paris. (West's Catalog S. 139-140.)

198. Portrait af Johanna af Österrig.

Sidestykke til det Foregaaende.

Paa Lærred. 11 T. h., 8 T. br.

Den toscanske Hertugs Gemalinde, Moder til Marie de Medicis, har en sort Hue paa Hovedet,

og er iført en prægtig Klædning. Dette Stykke er som det Foregaaende en Skizze udført i Luxembourg's Galleri. (West's Catalog S. 140-141.)

199. Et Mands-Portrait.

Paa Træ. 21 T. h., 17 T. br.

Det aldrende Hoved sees her ligefor. Haar og Skiæg er kort. En hvid Krave er bøiet ned over den sorte Kappe, som holdes sammen med Mandens höire Haand. Paafaldende Sandhed og let Behandling udgiøre dette Stykkes Fortrin.

DAVID VINKEBOOM.

Født i Mecheln 1578, lærte hos sin Fader *Philip*.

200. Den hellige Antonii Fristelse.

Paa Træ. 21 T. h., 29 T. br.

I Baggrunden brænder en By, Ilden sees igienem en Ruin, i hvis Hvælvinger hænge döde Kroppe. Fra en af Muurspidserne nedstyrtes Mennesker over en smal Bro, under hvilken et Vandmøllehiul maller dem smaae. Ved Broens Ende er en Galge. Nogle springe derigienem, andre hænges op. Neden for Ruinen staaer en bevinget Dreng, der sprøiter Vand paa en Verdenskugle; denne ligger i en

Baad, i hvis ene Ende en Bande Musikantere opfører Musik, i den anden træder Döden frem. Baaden er sat paa Hiul, og omringet af en Vrimmel af Gestalter, nögne og i Munkedragt, til Hest og til Fods. I Forgrunden træder Hovmoden frem som en stolt Jomfru i hvid guldbroderet Adrienne med Vifte i Haanden, hende følger Forfængeligheden, en rödklædt Cavaleer med Paafugl i den ene Haand og Speil i den anden, ridende paa en Helhest, der med et grönt Klæde bedækket, skrider frem paa Knæerne. Grinende viser en Kierling denne Stads til den hellige Antonius, men denne fæster Öinene i sin Bog, og lader sig lige saa lidt forstyrre ved alt dette, som ved den Stöi Diævlene göre bag ved ham, hvoraf nogle true med Dolk og Ild, andre blæse i Trompet med Næsen; een agerer Helgen og har sat sig ned med en Bog foran sig o. s. v. Foran den Hellige staaer hans Svin med Klokken om Halsen. Dette phantastiske Stykke er udfört med Flid, men uden Holdning.

201. Landskab.

Paa Kobber. 17½ T. h., 23½ T. br.

I en tyk Skov sees paa venstre Side en Slags Allee, i hvis Forgrund vise sig tre Personer, hvilke see ud, som det var Abraham, der gav Hagar sin Afsked, og Ismael, der sad ved et Træ. I Midten af Stykket skimter man et Möllehiul og Bygnin-

ger mellem Træerne. Til höire Side er Skoven end mørkere; en Jæger staaer i Forgrunden. Lövkastet er udført med stor Omhyggelighed, men er i en alt for grønlig Tone og mangler Holdning.

202. Jagtstykke.

Paa Kobber. 19 T. h., 27 T. br.

I Forgrunden under nogle store Træer sees en Herre og en Dame til Hest, som, tilligemed en Jæger til Fods og nogle Hunde, give Agt paa Hiorten, hvilken et Stykke derfra Hundene forfølge ud i Floden. Paa den anden Bredde sees et Par Jægere i Skoven, flere paa den frie Mark. Figurer og Træer ere vel udførte, men det Hele mangler Harmonie.

203. Vinterstykke.

Paa Kobber. 19 T. h., 27 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Paa venstre Side sees Enden af en Skov, mellem hvis gamle med Snee bedækkede Træer, adskillige Bønder sanke Grenebrænde. En Jæger sigter efter en Fugl. Til höire er et frossent Vand, hvor adskillige løbe paa Sköiter, paa den anden Side er en Landsby.

PETER NEEF.

Födt i Antwerpen , levede i Enden af det sextende og Begyndelsen af det syttende Aarhundrede. Discipel af *Hend. Heenwyk*.

204. Det Indvendige af en Kirke.

Paa Træ. 18 T. h. , 24 T. br.

Kirken er mørk , men tvende Capeller i Baggrunden ere oplyste ved Altarlýsenes Skin. Paa venstre Side holder en Tiener Fakkelen for et Par Personer , der gaae ud af Kirken. I den mørke Deel af Kirken bemærkes adskillige Mennesker. Lysfordelingen gör en fortryllende Virkning. Kunstnerens Navn læses paa Stykket.

205. Det Indvendige af en Kirke.

Paa Træ. $9\frac{1}{2}$ T. h. , $11\frac{3}{4}$ T. br.

Man seer den hele Længde af en stor catholsk Kirke , lige indtil Höialteret i Choret , hvor Præsten messer ; adskillige Personer knæle i Forgrunden.

206. Engelen der befrier Peder.

Paa Træ. $8\frac{1}{2}$ T. h. , 13 T. br.

Man seer ind i en lang Række af Hvælvinger , oplyste af enkelte Lamper og en Lygte i Midten ;

Gulvet er belagt med Fliser. Paa höire Side sidde nogle af Vagten og sove. Engelen holder Peder ved Haanden, og er i Begreb med at ledsage ham ud af Fængslet. Det er en smuk og slittigen udfört Architectur.

B. VAN DER AST.

207. Frugtstykke.

Paa Træ. 8 T. h., 11 T. br.

I en Porcelains Terrine, fuld af Frugt, er sat en Tallerken med Viindruer, Æbler og Kirsebær; flere Frugter ligge ved Siden af paa samme Hylde, og nedenfor. Foran sidde et Par Papagoier paa en Green. Neden under læses: *B. van der Ast fecit 1603.* Udfört med megen Flid, endskiönt med liden Farve uagtet det er temmelig broget.

FRANS SNEYDERS.

Födt i Antwerpen 1579, lærte hos *Heinrich van Balen*, døde 1657.

208. Et Kiökkenstykke.

Paa Lærred. 47 T. h., 92 T. br.

Paa et stort Bord ligge tvende Paafugle, et Raadyr og en Hummer paa Fad; ved Siden heraf

Havesager, en Melon og Jordbær i en Porcelains Kumme. Et Par Haner sidde ved Udkanten. Nedenfor rækker en stor Hund Snuden frem, for at lugte til det nedhængende Dyr. Paa den venstre Side staaer en Kurv, topfuld af Viindruer, Blommer og Ferskener, paa en Bænk ved Siden ligger en Hare og Smaafugle. Bag ved bringer en Kok et Vildsvinehoved paa Fad til Bordet, og vil sætte det derpaa. Denne Figur synes at være malt af Rubens. Den hele rige Sammensætning er udført med dristige Penselstrøg og glødende Farver; det hörer til denne Mesters fortrinligste Stykker.

209. Frugtstykke.

Paa Lærred. 46 T. h., 68 T. br.

Paa höire Side af et Bord, der indtager Stykkets Brede, staaer en stor Kurv fyldt med Qvæder og Blommer, nogle deraf ere faldne ned paa Bordet. Paa den venstre Side sees en endnu større Kurv, topfuld af Viindruer. Mellem disse tvende sees mindre Kurve, Kummer og Fade med Morbær, Ferskener, Nödder og Jordbær. Nogle Stilke med Ribs hænge ned af Bordet. Frugterne ere grupperede med megen Kunst og udförte med en höi Grad af Sandhed, friske Farver, en bred og marvfuld Pensel.

210. Stilleben.

Paa Lærred. 40 T. h., 55 T. br.

Paa et Bord, der for største Delen er bedækket med en Dug, sees Meloner, Ferskenes, Morskær, halvfylde Glas, Bröd, Salt o. s. v. Paa venstre Side ligger en Kurv fuld med Frugter, paa höire Side staaer et Porcelains Vaskefad. Alle disse Ting ere udförte med stor Nöiagtighed. Stykket er betegnet med Mesterens Navn.

AMBROSIUS BREUGHEL.

Directeur ved Maleracademiet i Antwerpen 1653.

211. Blomsterstykke.

Paa Kobber. 21 T. h., 15 T. br.

Tulipaner, Roser, Negliker og flere Blomster ere satte i et Glas, der staaer i en Nische; paa dets ene Side ligger en gul Rose, paa hvilken en Sommerfugl har sat sig, paa den anden Side sees tvende Conchylier. Dette net malte Stykke seer ud, som det nyligen var kommet fra Mesterens Haand, men det mangler Holdning. Kunstnerens Monogram og 1618 staaer derpaa.

PETER VAN MOL.

Födt i Antwerpen 1580, lærte hos *P. P. Rubens* og *Arthus Volfart*, döde i Paris 1650.

212. Johannes den Döbers Hoved.

Paa Træ. 14½ T. h., 15½ T. br.

Paa et Sølvsfad, bedækket med et hvidt foldet Klæde, ligger Döberens afhugne Hoved; nogle Blodpletter sees paa Klædet. Rolighed og Fromhed er udbredt over hvert et Træk. Det kröllede Hovedhaar, det korte Skiæg ere, saavelsom den nyligen Dödes Kiödfarve, behandlede med höieste Kunstforstandighed. (West's Catalog S. 155-157.)

JOOST MOMPER,

kaldet

EERVRUGT.

Födt i Antwerpen 1580.

213. Landskab.

Paa Træ. 20 T. h., 29½ T. br.

Forgrunden er en Lyngegn, paa den ene Side to Træer, paa den anden Steile og Hiul, hvoromkring Ravnene flyve. En Hyrde græsser sin Faareflok paa samme Bakke. Nedenfor gaaer en Vei, paa hvilken sees Ryttere, Bönderkoner og Fragtvoerne. Langt borte ligger en Kirke paa en skovbevokset Bakke, i Baggrunden er en Biergegn antydet. Stykket er malt med lette og giennemsigtige Farver, og hörer til denne Kunstners bedste Arbejder. Figureerne ere smukt udförte af Breughel.

214. Landskab.

Paa Træ. 17 T. h., 28 T. br.

Man seer en Sö i en dyb Dal, omringet af höie og bratte Klipper; til venstre Side i Forgrunden komme Reisende med belæssede Muulæsler ned mellem Træerne af en Fjeldvei. Figurerne ere malte af Breughel.

Saavel dette, som de følgende Landskaber af denne Mester ere udkastede og udførte med Letthed, men Farverne synes at have lidt nogen Forandring.

215. Landskab.

Paa Træ. 13 $\frac{1}{4}$ T. h., 36 $\frac{3}{4}$ T. br.

En Sö omringet af höie Bierge. Midt paa Forgrunden gaar en Vei derhen, hvorpaa sees adskillige Mennesker til Hest og til Fods. Figurerne ere malede af Breughel.

216. Landskab.

Paa Træ. 13 $\frac{1}{4}$ T. h., 36 $\frac{3}{4}$ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Paa venstre Side en Fieldegn, hvor en Vei sees at snøe sig omkring Klipperne, nedenfor en Bro, og allerforrest nogle Grupper af Mennesker; paa

höire Side en Flod mellem Klipperne; i Baggrunden tabes Udsigten i en rig Skovegn.

ADRIAN STALBENT.

Födt i Antwerpen 1580, döde i England i en höi Alder.

217. Udsigt af Antwerpen.

Paa Træ. 12½ T. h., 20¼ T. br.

I Forgrunden sees en Canal hvorover der gaaer en Bro af een Bue, som forbinder de store Bygninger paa begge Sider med hinanden. Fra Slottet paa höire Side stiger et Herskab ned i en Baad. Inde i Landsbyen paa venstre Side sees Bönder og Reisende. Hen over et fladt Land, der ved et bugtet Dige beskyttes for Scheldefloden, viser sig Antwerpen med alle dens Bygninger. Paa hün Side taber Öiet sig paa en flad Landstrækning, som Floden giennemskiærer. De enkelte Gienstande ere udförte med beundringsværdig Fühed, men det Hele mangler Harmonie.

GASPARD DE CRAYER.

Födt i Antwerpen 1582, lærte hos *R. Coxie*, döde i Gent 1669.

218. Christi Omskiærelse.

Halve Figurer, naturlig Störelse.

Paa Lærred. 42 T. h., 59 T. br.

Den hellige Moder holder paa Jesusbarnet, der har noget Linned om sig. Det udstrækker Ar-

mene, og rækker Hovedet tilbage, for smilende at see paa Moderen, ligesom for at berolige hende. En Mand i blaa Kiøle og rödt guldbræmmede Gæjvandt nærmer sig med Kniven. En Carmeliter-Munk holder Sölvdaasen, en Carmer er Tilskuer, begge i deres Ordensdragt. Paa den anden Side holder en bevinget Engel et Fad frem, for deri at opsamle det hellige Blod, der maatte flyde; en anden har en Vase med Vand tilrede. Stykket er componeret med Kraft i en ædel Stil; de trede Munke ere især fortræffelige. (West's Catalog S. 165-167.)

219. Cleopatra.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 38 T. h., 32 T. br.

Ægyptens sidste Dronning forestilles som hun, for at overbevise Antonius om at hun kunde give ham et Maaltid, der var kostbarere end det, hvormed han havde beværtet hende, kaster en overmaade kostbar Perle i et Glas Eddike, for, naar den var opløst, at tömme det. Hendes Blik, der ikke er den ungdommelige Skiønheds, viser, at hun veed hun har seiret. Carnationen er behandlet med megen Sandhed og Kraft. (West's Catalog S. 167-168.)

FRANS HALS.

Födt i Mecheln 1584, lærte hos den ældre *K. v. Mandern*, døde 1666.

220. David med Goliaths Hoved.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $31\frac{1}{2}$ T. h., $25\frac{1}{2}$ T. br.

Hovedet har kastaniebrune Lokker; Bryst og höire Skulder ere blottede; Skiorten bedækker en Deel af Kroppen, en graalig Kappe det Övrige. Figuren holder et Goliaths Hoved i Haanden. Det er sandsynligviis Portrait af en Hollænder, der har ladet sig male som en David. Flydende Contourer og en kraftig Colorit udmærke Stykket.

WILHELM VAN NIEULANT.

Födt i Antwerpen 1584, lærte hos *Roland Savary*, døde i Amsterdam 1635.

221. Landskab.

Paa Kobber. 9 T. h., 13 T. br.

Til venstre Side sees et Stykke af campo vacino i Rom, med Mennesker og Qvæg i Forgrunden. Paa Höire aabner Udsigten sig over en Deel af Byen til Coliseum. Stykket er betegnet med Kunstnerens Navn og 1609. I dette ellers smukt udförte Stykke harmonerer Tonen i Baggrunden ikke med Forgrunden.

ANTON MIROU.

En Nederländer, levede i den første Halvdeel af det syttende Aarhundrede.

222. Landskab.

Paa Kobber. 14½ T. h., 19¾ T. br.

Paa höire Side er en Egeskov, giennem hvilken en Flod löber, paa venstre Side en Landsby. I Forgrunden giver en Rytter Almisse til nogle Kröblinge.

DIRCH HALS.

Levede i første Halvdeel af det syttende Aarhundrede og döde i Aaret 1656.

223. Et Selskabsstykke.

Paa Træ. 19 T. h., 24 T. br.

Sex lystige Par sees i en Stue, hvor der staaer et Spisebord og en Seng. I forskellige Stillinger yttre Herrerne deres Kiertegn for Damerne. Paa Stykket staaer Mesterens Navn og Aarstallet 1622. Det er mere udfört end denne Mesters Arbeider pleie at være.

JAN BREUGHEL,

der kaldtes Flöiels-Breughel, fordi han om Vinteren gik i Flöiels Klæder, födtes i Bryssel 1589, döde i Antwerpen 1642.

224. Rubens's Galleri i Antwerpen.

Paa Træ. 22 T. h., 33 T. br.

Man seer ind i en Sal, hvor Kunstværker ere samlede. Væggen er bedækket med Buster og Statter, der staae langs med Hylderne. Överst oppe hænger en Række af Rubens's og hans Samtidiges Malerier. Adskillige af disse ere ogsaa hensatte paa Gulvet, som desuden er fuldt af Tegninger, Instrumenter, Conchylier, Kostbarheder og Medailler. Paa et Bord, belagt med rödt Klæde, staaer adskillige Guldpcaler; paa et andet, bedækket med sort Flöiel, ligge endeel qvindelige Smykker. Mellem Bordene staaer et Fruentimmer kun lidet bedækt af et smalt Gevandt. Ligesom det var Forfængelighedens Billede, holder hun et Speil for sig, idet en Genius viser hende et andet. Paa venstre Side seer man ind i et hvælvet Sideværse, fuldt af Kunstværker; paa höire Side öiner man giennem en aaben Colonnade Antwerpen og Scheldefloden. Maaskee altsaa Maleren har villet afbilde Rubens's derværende rigt besatte Kunstcabinet. De mangfoldige Gienstande paa dette Stykke ere behandlede med stor Flid, men uden Holdning. Den qvindelige Figur samt Antikerne ere malte af Rottenhammer. (West's Catalog S. 158-159.)

225. Gudernes Giestebud.

Paa Kobber. 13 T. h., 18 T. br.

Forgrunden indtager en Slags Grotte, hvis Vægge for en Deel ere beklædte med Buskværk. Fra dens Midte aabner Udsigten sig til et skovrigt Landskab. I Grotten sidde Jupiter og Juno, Neptun, Venus, Mars, Mercur og Ceres omkring et Bord, besat med Östers, Hummer, Marcipan o. s. v. Apoll og Muserne spille for dem paa Violin, Lire og Mandolin. Minerva staaer ved dem. I Forgrunden ligge nogle Genier mellem Guldkar, Frugter og Vaaben. Nympherne varte op. Genier svæve med Blomster over Bordet. Figurerne ere malte af van Balen. Den flittige Udförelse og den glimrende Farvegivning göre dette Stykke til et saare fortrinligt Arbeide.

226. Calisto i Dianas Bad.

Paa Træ. 9½ T. h., 13½ T. br.

Ved Foden af nogle Træer i Nærheden af en Ruin göre Dianas Nympher sig færdige at gaae i Bad. Nogle Nympher blotte den modstrøbende Calisto; Diana bliver hendes Tilstand vaer og viser hende bort. Hele Grouppen bestaaer af ni Figurer, malte af Rottenhammer i dennes ældre Maneer. (West's Catalog S. 160.)

GERHARD SEGHERS.

Födt 1589, en Broder til *Daniel Seghers*, lærte hos *Heinrich van Balen* og *Abraham Jansen*, döde 1651.

227. Den hellige Nadvere.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 65 T. h., 83 T. br.

Midt for Bordet sidder den Herre Jesus. Sex af Disciplene sees paa hver Side. Herren skuer op til Himlen, og har i den venstre Haand Brödet, som han vil til at velsigne. Johannes og en anden af Apostlene see paa Herren; de övrige tale med hinanden indbyrdes. Bordet er bedækket med en hvid Dug, hvorpaa sees Steeg, Hvedebröd og Tintöi. Stykket er malt med kraftige Farver i Michel Angelo da Caravaggios Maneer.

ISAAC FRIES.

228. Et Giæstebud.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 96 T. h., 118 T. br.

Bag ved en Balustrade er et dækket Bord, for hvis Midte en Dronning sees at sidde under en röd Baldaqvin; ligeover for hende sidder en Konge i orien-

talsk Dragt, med hvidt Skiæg; adskillige Giæster af begge Kiön ere desuden ved Bordet. Imellem tvende Colonner bemærkes höiere oppe en Trop Musikantere, der give Taffelmusik. Til Venstre træder en rödklædt Dreng op til et Skiænkebord. Af de mellem Colonnerne staaende Tilskuere er der een, som holder en lille Abe i et Baand. Neden for Balustraden er anbragt et Skiænkebord, hvorpaa staae en Deel Guldkar, Glas og et Porcelains Fad. En Dreng tager en Guldskaal fra Bordet, en Tjener, med hvidt Klæde over Skulderen, kommer op af Trappen med en Ret, og seer op til Herren i den grønne Kappe foret med Hermelin, der staaer oven for, og giver ham sin Befaling. Paa en Söile læses: *Isaac Fries fecit ANTWERPEN 1624.* Dette prægtige Stykke er aldeles i Paul Veroneses Maneer, og kan sættes ved Siden af denne beröimte Kunstners Arbeider. Hovederne synes at være Portraiter. Hvis Kunstneren har villet forestille Dronningen af Saba, der bevæertes af Salomon, saa har han ogsaa deri lignet Paul Veronese, at han ei har taget Hensyn til Costumet. Dragten er deels orientalsk deels venetiansk.

CORNELIUS SCHUT.

Födt i Antwerpen 1590, lærte hos *P. P. Rubens*, döde 1676.

229. Bacchus, Ceres og Venus.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. $40\frac{1}{2}$ T. h., $28\frac{3}{4}$ T. br.

Bacchus sidder med en Krands af Viinlöv om Hovedet, og holder med venstre Haand en Skaal i Veiret. Ligeover for ham sidder Ceres med Frugter i Haanden. I Midten sees Venus, som med den ene Haand bedækker Brystet, med den anden holder Tvistens Æble. Bag ved Bacchus stikker en Faun Hovedet frem. I Carnationen nærmer Kunstneren sig sin Lærer Rubens; men Gudinderne synes at være nederlandske Portraiter.

230. Den hellige Jomfrues Himmelfart.

Paa Lærred. $22\frac{1}{4}$ T. h., 17 T. br.

Midt i Skyerne troner den hellige Jomfru med foldede Hænder. Gud Fader og den Herre Kristus holde en Krone over hendes Hoved, over denne svæver den Helligaand i en Dues Skikkelse. Paa begge Sider i Skyerne sees Engle, af hvilke een synes at nedsvæve til en Skare af mandlige og kvindelige Helgener. Det er en udført kraftfuld Skizze af en stor og rig Sammensætning.

DANIEL SEGHERS.

Födt i Antwerpen 1590, lærte hos *J. Breughel*, blev Jesuit, döde 1660.

231. Blomsterstykke.

Paa Lærred, 38 T. h., 27 T. br,

Til en Cartouche ere Blomster bundne, som dele sig i trede Grupper, en oven til og tvende ved Siderne. Hvide og røde Roser ere sammenflettede med Markblomster og Tidsler. De ere udførte med en livlig Pensel og godt grupperte. Paa Stykket læses: *Daniel Seghers soc. Jesu.*

A. BOSMAN.

Levede i Midten af det syttende Aarhundrede.

232. Blomsterstykke.

Paa Lærred, 37 T. h., 28 T. br.

En Deel Blomster ere fæstede til en Cartouche, nogle for oven, de fleste neden til. Midt paa Cartouchen sees et barnligt Christushoved med Glorie over, malt Graat i Graat. De enkelte Blomster ere godt udførte, men Grupperingen er maadelig. Paa Stykket læses: *A. Bosman Canonicus St. Jacobi f. 1659.*

JACOB JORDAENS.

Födt i Antwerpen 1594, lærte hos sin Svigerfader *Adam van Oort*, döde 1678.

233. Nymphes fylde Amaltheas Horn.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 93 T. h., 119 T. br.

Efter en gammel græsk Mythe havde Hercules kæmpet med Flodguden Achelous, og da denne havde forvandlet sig til en Tyr, afrevet hans ene Horn. Najaderne, fortæller Ovid, fyldte dette med Frugter og vellugtende Blomster og helligede det til at være Overflödighedens Talisman og Symbol.

Et Par nøgne Najader sidde her paa Jorden, og have Overflödighedshornet imellem sig; en tredje Najade brækker en Green af et Træ; dermed beskæftige sig og adskillige Fauner, hvoraf nogle ere krøbne op i Træet. Ved Siden af dem staaer en halvdrapperet Nympe og seer ned paa de andre. Længere hen til Höire støtter Herkules sig paa sin Kölle. Tyren med det ene Horn staaer ved hans Side. Ved dens Födder ligge Frugter og Haveurter.

Stykket er betegnet med Mesterens Navn og Aarstalles 1649. Det hörer til et af denne Kunstners meest udmærkede Arbejder, og er et af de Stykker Kong Christian den Fierde bestilte hos ham. Sandrart omtaler det med megen Berømmelse.

234. Christus velsigner de smaa Börn.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 97 T. h., 106 T. br.

En stor Steentrappe med tilhørende Rækværk indtager Stykkets Bredde. Denne gaaer op til en Porticus, hvor Jesus sidder. Ved den venstre Side staae fire af hans Disciple, paa de nederste Trin sees en Gruppe af sex Mödre og ti Börn, som yttre Lyst til at komme Jesum nærmere. Höiere paa Trappen ere tre Disciple, hvoraf den ene synes at tale til Mödrene, for at stille dem tilfreds, den anden rækker sin Haand imod dem, idet han saavel som den tredie see op til Jesum, hvis hele Stilling viser, at han ikke formener Børnene at komme til sig. Paa begge Sider bag ved Trappen sees lurende Pharisæer; et Par Nysgierrige ere krøbne op paa Colonnaden ved höire Side; paa venstre Side sidder en stor Hund i Forgrunden. Stykket er fuldt af Sandhed og Kraft; dets Anordning er ganske i Paul Veroneses Stil.

235. Susanna i Badet.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 58½ T. h., 77½ T. br.

Susanna sidder nøgen paa det överste Trin af et Bad, og holder den ene Fod op, for at vaske

den. Foran paa Kanten af Badet sees en lille Hund, et Messingfad, Fruentimmerpynt og en stor Kande. Hunden giöer af de Carricaturer, der vise sig i Baggrunden. Det er de tvende Oldinge, hvis faunagtige Ansigter yttre deres Glæde over Synet, og hvoraf den ene giör sig rede at stige ind. Sussannas Aasyn röber mere Spot end Undseelse.

Neden under er skrevet: *Jac. Jord. fecit 1653.* Dette Stykke er vel ikke malt i nogen ædel Stül, men forener kraftig Colorit med megen Harmonie og röber en övet Pensel.

THEODOR ROMBOUT.

Födt i Antwerpen 1597, lærte hos *Abraham Janssens*, døde 1637.

236. Kampen i Pisa paa Marmorbroen over Arno.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 93 T. h., 116 T. br.

Almuen i tvende Qvarterer af Pisa holder efter en fra Middelalderen nedarvet Skik, hvert tredje Aar i Juni Maaned en Væddekamp paa Ponte mezzo. Tolv Kompagnier, hvert paa 60 Mand, kæmpe i tre Qvarter imod hinanden om hvem der kan drive Modstanderne tilbage. Kunstneren som vilde frem-

stille denne Kamp har dog ikke ladet de Stridende fremtræde med de Harnisker og Trækøller, hvoraf de betiene sig, men idealiserer Kampen.

Midt paa Stykket sees en Bro hvælvet over Arnofloden; paa Broen brydes en Deel nøgne unge Karle, nogle ere ved at falde, andre styrte ned i Vandet, andre ere krøbne op igien, og have sat sig paa Bredden. Ved Broens Ende sidder Kampdommeren paa et ophöiet Sæde. Giennem Broens Hvælving sees Bygninger. Stykket er mærket med Kunstnerens Monogram og 1622. Ifølge Aarstallet har Kunstneren malt dette Stykke under sit Ophold i Italien, og sandsynligviis er det bleven bestilt hos ham af Kong Christian den Fierde. Æmnet frembyder især en Leilighed til at gruppere academiske Figurer, hvilken Kunstneren godt har benyttet.

ANTON VAN DYCK.

Födt i Antwerpen 1599, Discipel af *P. P. Rubens*, död i London 1641.

237. Den hellige Catharinas Trolovelse.

Knæstykke, lidt under naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 56 T. h., 45½ T. br.

Den hellige Moder sidder i en rød Kiole med et bruunt Gevandt, paa Skiödet har hun et blaat

Klæde, hvorpaa Jesusbarnet sidder, der i den ene af sine smaae Hænder holder en Ring, med den anden tager den hellige Catharinas Haand. Hun er iført en mørk Dragt med guulbruunt Gevandt, holder en Palmegreen, og støtter sig paa det afbrudte Hiul, hendes sædvanlige Attribut. Hovederne ere smukke, og det Hele er malt med meget klare Farver.

238. St. Sebastian.

Heel Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 72 T. h., 50 T. br.

Den hellige Sebastian er bleven truffet af en dødelig Pii. Han er segnet tilbage, den höire Haand er fastbundet til Grenen af et Træ. Om Lenderne er kastet et hvidt Gevandt. Et bevinget Englebarn træder til for at tage Pilen ud; bag ved ham sees Hovedet og de udstrakte Hænder af en anden Engel. Carnationen er udmærket, især af Helgenens Overkrop, der er holdt i halv Skygge.

239. Portrait af Kong Carl den Förste i Engelland.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 50 T. h., 39 T. br.

Kongen har om Halsen en bred Kniplingskræve, derunder et blaat Baand med en Orden.

Paa hans sorte Kappe er en stor Stjerne broderet. Den höire Haand hviler paa et med Guldbrocade bedækket Bord, i den venstre Haand holder han et Par Handsker. Kongen har i dette fortreffelige Billede det indtagende melancholske Træk, som van Dyck ene blandt hans Malere forstod at treffe.

240. Portrait af Dronning Henriette, Kong Carl den Förstes Gemalinde.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Sidestykke til Foregaaende.

Paa Lærred. 50 T. h., 39 T. br.

Dronningen sidder i en Lænestol, i en blaa Silkekiøle, den höire Haand hviler paa et Bord, hvorpaa ligger en Krone, med den venstre holder hun nogle Roser.

Saavel dette som det foregaaende Portrait ere Foræringer til Kong Christian den Fierde.

241. En engelsk Dame.

Halv Figur, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 38 T. h., 31 T. br.

Stykket er Portrait af et ungt Fruentimmer, seet i tre Fierdedeel. Hun har sit Haar i skiödesløse Lokker, prydede med Blomster. Med den höire Haand berører hun et Rosentræ, plantet i en

foran staaende Vase, og med den venstre synes hun at holde sin Robe op. Den er hvidt og lila Atlask, besat med Juveler. Den friske Carnation, Hændernes fine Tegning og de let hensatte Farvers bløde Sammensmeltning gjøre Stykket til et Product af Kunstnerens skiønneste Maneer. (West's Catalog S. 146-147.)

242. Barnet Jesus, den hellige Jomfru og den hellige Franciscus.

Paa Lærred. 22 T. h., 17½ T. br.

Den hellige Franciscus holder knælende Jesusbarnet, som ligger i et hvidt Drapperi paa en Bog. I Skyerne sees den hellige Jomfru, baaren af Engle, hvoraf een sætter en Blomsterkrands paa Helgenens Hoved. Det er en med Aand men hurtigen udkastet Skizze.

243. Christi Gravlæggelse.

Paa Træ. 12 T. h., 17¼ T. br.

Et med en flygtig Pensel malt Stykke, hvis hele Maneer viser, at det er van Dycks Arbeide, copieret efter Titians berømte Maleri i Venedig forestillende Christi Gravlæggelse.

Af van Dycks Skole.

244. Mandsportrait.

Hoved, naturlig Størrelse.

Paa Træ. 15½ T. h., 11½ T. br.

Manden er middelaldrende, har sorte nedhængende Haar og Knebelsbart, om Halsen bærer han en bred nedhængende Krave. Det er et godt, kraftigen malt Hoved.

245. Portrait af en Mathematiker.

Halv Figur, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 32½ T. h., 24 T. br.

Han har mørkt Haar, Knebelsbart og Fipskiæg. En bred hvid Krave ligger ud over den sorte Silkekiøle, over hvilken atter er kastet en sort Kappe. Han seer hen paa Tilskueren, idet han med venstre Haand peger til en mathematisk Figur, som han med höire Haand har afcirklet. Stykket bærer Præg af en Mesterhaand, men er indmalt.

ROBERT WALKER.

Döde 1658 i Engelland. Studerede *Anthou van Dyck*.

246. Cromwell.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 50 T. h., 42 T. br.

Protectoren sees i et Staalharnisk, med den höire Haand holdende Kommandostaven, med den

venstre Haand hvilende paa Kaarden. En Page, klædt i rödt Flöiel, er ifærd med at hefte hans hvide Skierf. I dette Billede erkjender man den tro Efterligner af van Dyck.

247. Thomas Fairfax.

Knæstykke, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 39 T. h., 35 T. br.

Generalen har et Brystharnisk af Staal over en gulagtig Kollert, hvis Ærmer ere indvirkede med Sölv, et Silkeskiærf bærer han over Skulderen. I den höire Haand holder han Kommandostaven, den venstre hviler paa hans Hielm. Kunstneren har bestræbt sig for at give en tro og aandrig Fremstilling.

JAN MIEL.

Födt i Flandern 1599, lærte hos *Gerard Seghers*, siden hos *Andrea Sacchi*, døde i Turin 1664.

248. Italienske Bønder.

Paa Lærred. 16½ T. h., 13 T. br.

En gammelagtig Bonde med langt Skiæg og en Skindkiøle ligger sovende udstrakt paa Jorden i Nærheden af en antik Ruin. Hans Kone, der havde sat sig ved ham med Haanden under Kind,

er ogsaa indsovet. Madkurv og Vandringsstav sees hos dem. Ved Siden staaer en ung Hyrde, lænende sig paa sin Stav, og smiler over det sovende Par. En Böffel græsser tæt derved. Den lave Natur er udtrykt med megen Sandhed og en kraftfuld Pensel.

249. Den italienske Barbeer.

Paa Lærred. 21 T. h., 25 T. br.

Paa venstre Side bliver en Mands Skiæg raget af en pialtet Barbeer, der med sin ene Haand holder paa hans Hoved. Paa höire Side sees en Hytte, foran hvilken Bondekonen spinder af sin Haandteen, idet hun vender Ansigtet mod et Menneske, som rider bort med et skrydende Æsel. Længere til Höire faaer en hvid Hest at drikke. Ved Konen staaer en Pige, ved Siden af hende leger et Barn; bag ved sees et Par Köer, og Udsigten aabner sig til et solbart Landskab. Udtryksfulde Ansigter og en blöd harmonisk Colorit udmærke Stykket. (West's Catalog S. 172-173.)

ADRIAN VAN UTRECHT.

Födt i Antwerpen 1599, döde 1651.

250. Frugtstykke.

Paa Lærred. 44 T. h., 65 T. br.

Paa et Bord, bedækket med store Pærer og Æbler, med Citroner, Pomerantser, Granatæbler,

Figener og en Melon, staaer en Kumme, hvori ogsaa en Deel Frugter ere lagte. Paa hist og her fremragende Frugtgrene hoppe Smaafugle; ved høire Side sidder et Egern paa Bordet. Oven til staaer skrevet: *Adrian van Utrecht fe. An. 1647.* Tonen er mørk, men Frugterne udførte med megen Kraft.

JAN VAN HOECK.

Født 1600 i Antwerpen, Discipel af *Rubens*, døde 1650.

251. Den hellige Familie.

Hele Figurer, lidt under naturlig Størrelse.

Paa Læred. 40 T. h., 33½ T. br.

Den hellige Moder sidder paa en Bænk, i en rød Kiole med sorte Ærmer; hun seer med Æmhed paa Jesusbarnet, der kierlighedsfuld lægger sig til hendes Bryst, og vil omfavne hende. Bag ved staaer Elisabeth, hvilende sig paa en Vugge. Den lille Johannes er tyet hen til den hellige Moder og fæster Öinene paa Jesus. Bag ved sees Joseph, der rækker Haanden mod Lammet, hvis ene Fod Johannes holder. Stykket er udført efter en Composition af *Rubens*, Kunstnerens Lærer. (*West's Catalog S. 148-149.*)

JOHAN COSZIER.

Født i Antwerpen 1603, lærte hos *Cornelius de Vos*, var 1639 Directeur ved Academiet i Antwerpen.

252. Semiramis, der modtager et Budskab.

Knæstykke, overnaturlig Størrelse.

Paa Lærred. 45 T. h., 66 T. br.

En gammel Krieger med Hielmen i sin Haand bringer Semiramis et Budskab; hun er ved Pyntebordet, og holder Haarfletningen endnu i sine Hænder, idet hun uddeler sine Befalinger. I Baggrunden bemærkes et Par Soldater. Kunstneren har sigtet til det Træk af Semiramis, som Polyæn beretter (8, 26): at hun nemlig ved Rygtet om et Oprør strax uden at ordne sit Haar var draget i Striden. Stykket er udført med en bred Pensel og har en god Farvegivning.

THEODORUS VAN THULDEN.

Født i Herzogenbusch 1607, lærte hos *P. P. Rubens*, døde i sin Fødeby.

253. Christi Aabenbarelse for sin Moder.

Paa Kobber. 34½ T. h., 24½ T. br.

Maria har reist sig pludseligen fra sit qvindelige Arbeide, Fligen af hendes blaae Gevandt hviler endnu paa Stolen; hos hende ligge paa Gulvet Minderne om Christi Lidelse, Tornekronen og Nag-

lerne, Svampen og Lügklædet. Hun nedknæler for Christus, der er steget ned fra Skyerne, og udstrækker Armene imod hende. Smaaengle træde frem ved den ene Side, ved den anden planter en Erkeengel Seierens Fane. En Skare af Helgene følge ham, langs op ad Skyerne sees Englebörn, og spillende Engle i mangehaande Groupper. Denne saare poetiske Composition er meget omhyggeligen udført i et ætherisk Lys. (West's Catalog 150-151.)

VINCENT MALO.

Født i Cambray, lærte hos *David Teniers den Ældre* og *P. P. Rubens*, døde i Rom i sit 45 Aar.

254. Sabinerindernes Rov.

Paa Træ. 21 T. h., 31 T. br.

Romulus staaer paa en Forhöining med sine Lictores; han har givet Signalet, det unge Mandskab er styrtet frem mellem de sabinske Piger, og Alt paa den store Plads er i den største Forvirring. I Forgrunden adskille Groupperne sig med sindrig Afvexling. Længere tilbage sees blot en Menne-skevrimmel, bag denne for at betegne Stedet en Triumphbue, der har Lighed med Constantins. Ved Siden ere sirlige Bygninger. (West's Catalog S. 134.)

PETER VAN LINT.

Födt i Antwerpen 1609, hvor han døde.

255. Hyrdernes Tilbedelse.

Hele Figurer, lidt under naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 42 T. h., 70 T. br.

Knælende løfter den hellige Moder Linnedet op, for at vise den Nyfödde, bag ved hende staaer Joseph. Omkring Krybben knæle tvende Engle med sammenföiede Hænder. Bag ved komme Hyrderne ind i Stalden; i Forgrunden ligger et bundet Lam, bragt til Gave. Paa et Muurstykke har Kunstneren skrevet sit Navn. Stykket er udfört i en god Stil med kraftige Farver. (West's Catalog S. 174.)

ADRIAN NIEULANDT.

Florerede i 1650. Han lærte hos *Peter Isaacs*.

256. Christi Indridelse i Jerusalem.

Paa Træ. 33 T. h., 43 T. br.

Christus rider ned af en skovbevoxet Bakke, bag ved ham gaer en stor Mængde Folk, der tabe sig mellem Træerne. Oppe paa Bakken, paa den ene Side af Veien; sidder en Klynge, der til-

raaber ham sit Hosianna. Nedenfor staaer en anden Hob, og venter hans Komme. Paa den anden Side ere Mennesker sysselsatte med at hugge Grene af Træerne og bære dem hen paa Veien. I Forgrunden sees Grupper af Gamle og Unge, som yttre deres Forundring. En Pharisæer træder hen til Herren. Foran er en Skare i Begreb med at udbrede sine Klæder. Et Par Pharisæer vise deres Bestyrtelse, men fra det i Baggrunden liggende Jerusalem kommer en heel Skare med Palmer i Hænderne. Paa en Steen læses: *Adrian Nieulandt fecit An. 1655.* En overordentlig Mangfoldighed af Gienstande, en saare behagelig Farvetone og en omhyggelig Pensel udmærke dette Stykke fremfor alle Kunstnerens övrige Arbeider.

257. Propheten Elisa og den Sunamitiske Qvinde.

Hele Figurer

Paa Lærred. 48 T. h., 35 T. br.

Propheten staaer i en blaae Kiortel med rödt Gevandt, og taler venligen til Qvinden, som har en guul Kiøle paa med graat Overtræk. Hun hörer paa hans Tale med Taknemlighed, idet hun har lagt sig paa sine Knæ, for at opsamle nogle Grene, som hun giver sin hosstaaende Sön at bære. Det synes, at Kunstneren har tænkt det Moment,

hvor Elisa raader Moderen, hvis Sön han havde gjort levende, at drage ud af Landet, for at undgaae en truende Hungersnöd. Historien læses i 1 Kongernes Bog 8 Kap. De med en mönsterværdig Pensel skiönt paasatte Farver have fortræffelig Klarhed og Kraft.

258. Bacchi Triumph.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 61 T. h., 77 T. br.

Fra Tykningen af en Skov kommer Bacchus i en Triumphvogn med Forspand af Tigre, der köres af en Satyr. Tigrene dreie om ad en Aabning i Skoven, hvorigiennem sees et Tempel. Ved Siden af Triumphvognen bæres den indsovede Silen; foran ham gaae Bacchantinder og Börn med en Gedebuk imellem sig. Oppe under Træernes Hvælvinger svæve smaa Genier, i Baggrunden og paa Siderne sees en stor Skare af Bacchanter og Bacchantinder. Den rige Sammensætning fortiener Roes baade fra den poetiske og maleriske Side, den er udfört med en övet Pensel og en heldig Behandling af det Klardunkle; men Tegningen er ikke correct. Kunstnerens Navn staaer paa Stykket.

JAN VAN BOCKHORST,

kaldet

LANGHEN JAN.

Födt i Münster 1610, en Discipel af *J. Jordaens*.

259. Hyrdernes Tilbedelse.

Hele Figurer, $\frac{1}{2}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 46 T. h., 58 T. br.

Mellem nogle Colonner sidder den hellige Moder ved en Krybbe belagt med Straae, hvorover et Klæde er udbredt. Paa dette hviler Barnet, som fremvises af Moderen. Bag hende staaer Joseph, foran Krybben nærmer sig paa Knæ en gammel Mand, klædt i Skind; ved ham staaer en Hyrdinde, trækkende sin frygtsomme Søn frem for at see den nyfödde Frelser, medens en Tredie paa Knæ meddeler hende sin Henrykkelse. Paa venstre Side fremtræde Hovederne af et Asen og en Oxe. Stykket udmærker sig ved en let og dristig Pensel. (West's Catalog S. 188-189.)

DAVID TENIERS DEN UNGE.

Födt i Antwerpen 1610, lærte hos sin Fader den ældre *David Teniers*, siden hos *Adrian Brouwer*, döde 1690.

260. Kuglespillerne.

Paa Kobber. $5\frac{1}{2}$ T. h., $7\frac{1}{2}$ T. br.

Fem Bønder ere sysselsatte med et Kuglespil. Den Ene, i sin hvide Skiorte med den venstre Haand paa Knæet, sigter med Kuglen i sin höire, medens en anden med udstrakte Arme bevidner sin Frygt for Spillerens Færdighed. De andre tre vise megen Opmærksomhed. Tæt ved sees et Bondehuus med et gammelt Plankeværk. Fra Loftslugen kiger en gammel Kielling ned paa de Spillende. Dette Stykke er udført i Kunstnerens flittigste Maaner. (West's Catalog S. 177-178.)

261. En Hauge.

Paa Træ. $16\frac{1}{2}$ T. h., 24 T. br.

Den største Deel af Stykket indtager en Hauge udlagt paa hollandsk Viis, med snorrette indhegnede Blomsterquarterer, og omgivet af en stor nys klippet Hække. Adskillige Folk gaae i Haven. I Baggrunden fremtræder Lystslottet. Til höire seer man ud over Hækken til en By, længere henne ere Höider. Stykket er retoucheret, men baade Lövkast, Figurer og Luft bære kiendelige Præg af Mesterens Haand. (West's Catalog S. 178.)

262. Erkehertug Leopold.

Paa Lærred. 16 T. h., 11½ T. br.

Denne, Kunstnerens fortrinlige Beskytter, er malt i Medaillon, holdende Kommandostaven i den höire Haand, og klædt i Harnisk. Medaillonen er anbragt paa et Skiold med Krone over, som en svævende Fama holder. Tvende blæsende Tritoner, hvoraf enhver har en Genius i Haanden, omgive Medaillonen neden til. Stykket er udført med en kiæk Pensel. (West's Catalog S. 183.)

263. Allegorie paa Carl den Andens Kroning.

Paa Lærred. 9½ T. h., 15½ T. br.

I en Sal prydet med Buer og en Colonnade sidder den unge Kong Carl den Anden af Spanien med Scepter og Krone. Foran ham sees de fire Cardinaldyder, Viisdommen, Retfærdigheden, Afholdenheden og Tapperheden. Dette Stykke hörer til de sieldnere Compositioner fra denne udmærkede Mesters Haand, og er forsynet med hans Underskrift og Aarstallet 1678. (West's Catalog S. 179-182.)

264. Amor der smelter Penge.

Paa Træ. 14 T. h., 11½ T. br.

Amor har kastet Kogger og Pile, staaer ved et med grönt Klæde betrukket Bord, og prøver

nogle Guldpenge paa en Probeersteen. Henne ved Essen sidde tvende Amoriner og smelte Penge; den ene puster til Ilden med en Puster, den anden kaster Pengene i Smeltediglen. Under Loftet hænger en Glaskugle. Foran til høire er en Træbænk, hvorpaa en Flaske og et hvidt Klæde. Om end Teniers her har villet efterligne Rubens, röber han sig dog ved den sølvklare Tone og Tegningen. (West's Catalog S. 184.)

265. En Krostue.

Paa Træ. 14 T. h., 19 T. br.

I Forgrunden sidder en gammel Bonde og tænder sin Pibe, en anden sidder hos og lægger Armen paa en Tönde, hvorpaa sees et Fyrfad og et Brev; bag ved dem staaer en Kone i Dören. Henne ved Ilden ere nogle Bönder sysselsatte med at spille Terninger ved et Bord. Kunstnerens Monogram læses paa dette ypperlige Stykke, som er udført med den yderste Sandhed og en mesterlig Paasætning af Farver.

266. Det Indvendige af et Bondehuus.

Paa Træ. 9½ T. h., 13½ T. br.

En gammel Kone sidder og skræller Æbler. De hun har skrællet ere lagte i en Leerskaal, som

staaer foran hende, de övrige ligge paa Gulvet. I Baggrunden sees nogle Bänder, hvilke sidde om et Bord ved Skorstenen. Kunstnerens Navn staaer paa Stykket.

JAN ASSELYN,

med Tilnavn:

CRABETJE.

Født i Antwerpen 1610, död i Amsterdam 1660. En Discipel af *J. Miel* og *E. van der Velde*.

267. Krebsefangst om Natten.

Paa Lærred. 22½ T. h., 19 T. br.

Paa Skyerne sees nogle Gienskin af Maanen, men kun lidet oplyser denne det mørke Landskab, hvor nogle Fiskere ere sysselsatte med at fange Krebs i en Flod; een holder det blussende Straae, de to andre ere ifærd med at gribe Krebsene. Et Par andre Figurer bemærkes i Forgrunden; begge Flodbredderne ere besatte med Træer. Figurerne ere især fortræffeligen udførte. Stykket er mærket med Kunstnerens Monogram.

268. Vesuvs Brand 1631.

Paa Lærred. 19 T. h., 27 T. br.

Midt paa Forgrunden sees Broen Nuntiata, den er opfyldt med Gods, Dyr og Mennesker, som ile

at komme frem. Nogle have Fakler, de andre oplyses svagt af Vesuvs Ild. Bag dem brænder den nedstyrtede Lava ved Biergets Fod. Længere til venstre Side vise sig nogle Bygninger, og Flygtende vade ved en Fakkels Skin over Floden. Det Meste af Baggrunden indtager Biergets sorte Masse, hvis ene afbrudte Spidse er det ildsprudende Krater. Røgskyer langs ned af Siden vise, at en Deel Lava er udflydt, det brænder endnu ved Biergets Fod, og Vandet paa höire Side giver Gienskin af Ilden. Den rædsfulde Scene gior stor Virkning; uagtet den mørke Tone fremtræde dog Forgrundens Figurer med Klarhed.

269. Landskab.

Paa Lærred. 40 T. h., 64 T. br.

I Skyggen af en höi Bygning ved et Vand-spring sidder en Bondefamilie, et opsadlet Æsel og en lille Hiord græsser tæt derved, langs Bredden af en Flod, hvorover gaer en Bro med hvælvede Buer. Paa hiin Side Floden sees en Borg, bag ved denne hæver sig en grøn Bakke, og i Baggrunden et Bierg. Stykket er mærket med Kunstnerens Monogram. Det har en skiön Farve og fortræffelig Harmonie.

PETER GYZEN, eller GYSELS.

Födt i Antwerpen. Discipel af *Johan Breughel*.

270. Landskab.

Paa Træ. $7\frac{1}{2}$ T. h., 9 T. br.

Til höire sees en Canal med Huse og Træer paa begge Sider, i Baggrunden gaar en Bro over den. Foran ligge adskillige Baade ved den venstre Bredde. Nogle Folk ere komne i Land fra Fartöierne, andre ere ifærd med at stige i dem. Et lidet Stykke fra Landingsstedet vise sig adskillige Bygninger, uden for hvilke Mennesker ere forsamlede. Alle Figurerne ere udarbejdede med stor Flid i Breughels Maneer.

271. Frugter og döde Fugle.

Paa Træ. $14\frac{3}{4}$ T. h., 17 T. br.

Paa Gulvet staaer en Messing Torvespand fyldt med Frugter. Rundt omkring den ligge Ærteskoker, Agurker, Æbler, Ferskener, en slagtet Höne Snepper og andre Smaafugle, samt en Krebs. Disse Gjenstande ere meget omhyggeligen udförte med en fin Pensel.

ABSHOVEN.

En Discipel af *D. Teniers den Yngre*.

272. Chemistens Laboratorium.

Paa Lærred. 24 T. h., 30 T. br.

Giennem et gothisk Vindue falder Lyset ind i Værkstedet, hvor den gamle Chemist staaer og puster til sin Ild. Baade Arnested og Bord, Gulv og Vægge ere fulde af Destilleerhatte, Kar, Krukker, Præparater og Böger, alt i lærd Forvirring. Til höire sees tre Medhielpere, hver ved sit Arbeide, foran ligger en lille Hund. Under Loftet hænger et udstoppet Fuirbeen og gennem en Luge kiger en Mand ind. Alle disse Gienstande ere udförte med megen Flid og en skiön Lysfordeling. (West's Catalog S. 186-187.)

273. Flandersk Bondefamilie.

Paa Lærred. 22½ T. h., 26 T. br.

En Bondekone sidder uden for Huset ved sin Rok, og giver gode Raad til Manden, der med Spade paa Nakken og Kruus i Haanden gaaer sin Vei, fulgt af sin lille Hund. Foran Konen sees allehaande Smaacreature, Havesager og Kiökkentöi. En Pige seer ud af Huset gennem et aabent Vindue. I Baggrunden er over et Plankeværk Udsigt til en Landsbykirke mellem nogle Træer i det Fierne. Baade Sandhed, Tegning og let Pensel ere en Te-

niers Discipel værdige. (West's Catalog S. 185-186.)

MATTHÆUS VAN HELMONT.

Født i Brüssel. Discipel af *David Teniers den Yngre*.

274. Et Laboratorium.

Paa Lærred. 36 T. h., 48 T. br.

Midt paa Stykket sidder Alchymisten ved et Bord, fuldt af Flasker og Böger; han holder i den ene Haand en Flaske og vender med den anden et Blad om i en foran ham opslaaet Bog. En gammel Mand staaer bag ved med Hatten i Armen, og hører ærbødigen paa hvad han siger. Paa begge Sider og bag ved sees chemiske Ovne; disse saavel som Gulvet i Forgrunden og Væggene ere bedækkede af en utallig Mængde Flasker, Kiedler, Krukker, Potter, Kolber o. s. v.; adskillige Folk ere beskiæftigede i Laboratoriet. Den hele möisommelige Komposition er udført med megen Flid, og kan sammenlignes med Kunstnerens Lærers David Teniers gode Stykker.

JACOB VAN ARTOIS.

Født 1613 i Brüssel.

275. En Egn ved Brüssel.

Paa Lærred. 18½ T. h., 33 T. br.

I Forgrunden sees Jægere med deres Hunde; en af dem lægger an paa nogle Ænder, der svømme i et Vand. Til Höire sees frodige Træer og mellem dem langt borte en Landsbykirke fremragende paa en Bakke. Paa den anden Side af Vandet staaer en Hytte under et stort Træ, foran Huset sysle adskillige Mennesker, længere borte öines en aaben Port mellem Træerne. Til venstre Side er der en viid Udsigt. Stykket hörer til denne Mesters bedre Arbeider. (West's Catalog S. 190-191.)

PETER VERELST.

Födt i Antwerpen omtrent 1614. Levede 1659 i Haag.

276. Det Indvendige af et Bondehuus.

Paa Træ. 21 T. h., 27 T. br.

Ved Siden af Skorstenen sidder en Bondekone, og efterseer Hovedet paa et Barn. Et mindre ligger i Vuggen, og bliver madet af en Dreng; adskilligt Huusgeraad sees paa Væggen og Gulvet. Dagen falder ind af en aaben Luge. Mesterens Navn og Aarstallet 1643 sees paa Rokken. Omendskiöndt Tonen er brunlig, gör dog det gien-

nem et Vindue indfaldende Lys megen Virkning. Figurerne ere middelmaadigen tegnede.

FRANTS WOUTERS.

Født i Lierre 1614, lærte hos *P. P. Rubens*, blev myr-
det ved et Pistolskud 1659.

277. Venus og Adonis.

Paa Træ. 14½ T. h., 23 T. br.

Adonis er død af de Saar, Vildsvinet havde givet ham; Amor løfter den Døde lidet i Veiret. Venus er kommen til; hendes med Svaner forspændte Vogn holder paa den høire Side. Gudinden, blot bedækket med et guulagtigt Gevandt, slaaer Hænderne sammen under de stærkeste Udbrud af Sorg; tre af Adonis's Hunde staae ved hendes Side. Rundt omkring er Skov. Carnationen er liflig, Tegningen ucorrect. Stykket er mærket F. W.

278. Allegorie paa en fyrstelig Formæling.

Paa Træ. 18 T. h., 30 T. br.

Mellem nogle Træer staaer en Ridder, klædt som den hellige Georg med den afbrudte Landse i

venstre Haand. Med sin ene Fod træder han paa Lindormen, om hvis Krop er bundet en rød Snor, som Ridderen holder i sin Haand, og hvis Ende modtages af en Dame, der træder ham imøde med Krone paa Hovedet og et langt Slæb, som bliver baaret efter hende. Bag ved ere Fruentimmer, Heste og Rideknægte af hendes Følge. Bag Ridderen til venstre Side knæle et Par Pager med hans Hielm. Adskillige Personer yttre deres Taknemmelighed over at være blevne befriede for Uhyret. Tvende Engle nedsvæve for at krandsse Helten. Af Mangel paa concentreret Lys er Stykket blevet fladt og koldt. (West's Catalog S. 152-153.)

279. Actæon og Diana.

Paa Træ. $9\frac{1}{2}$ T. h., 13 T. br.

Actæon kiger ind i Grotten til Diana og hendes Nympher, idet disse afklædte ville bade sig. Nogle Nympher vende Ryggen til, andre tye hen til Gudinden, over hvem een vil til at kaste et Gevandt, idet Diana stænker Vand paa Actæon. Stykket er net grupperet, og udført i en varm og kraftig Tone.

BERTHOLET FLAMÆL,

kaldet

BARTHOLETTI.

Født i Lüttich 1614, døde der som Chorherre 1675. Han var en Discipel af *G. Douffleit*.

280. Nedtagelsen af Korset.

Hele Figurer, $\frac{1}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 54 $\frac{1}{2}$ T. h., 43 T. br.

Herrens Legeme er nedtaget og hviler paa den hellige Moders Skiöd. Maria Magdalena tager den ene af hans Hænder for at kysse den, tvende Smaaengle sees ved hans Födder, hvoraf den ene föler paa Tornekronen, idet han seer til den anden. Joseph af Arimathæa kommer med Liigklædet, ved Siden af ham en Hund, bag ved sees Johannes. Höit oppe i den mørke Luft komme to Engle svævende med sammenlagte Hænder. Stykket har en kraftfuld, harmonisk og sand Colorit, og gör en piqvant Virkning.

DAVID RYCKAERT.

Födt i Antwerpen 1615, lærte hos sin Fader af samme Navn; 1651 blev han valgt til Directeur af Academiet i Antwerpen.

281. En Krostue.

Paa Træ. 28 T. h., 39 T. br.

Foran sidder en Skomager i Skiorten med Skiödskind og bare Been; han favner Vertshuskonen, som har et Barn i Skiödet, og giver et fuldt Glas fra sig. En gammel Mand med et Kruus i Haan-

den taler til Konen, et Barn staaer ved Skoemagerens Knæ. Tæt ved spille to Bønder Terninger paa et med grønt Klæde behængt Bord, en tredie seer til. I Baggrunden paa venstre Side sidde Bønder og drikke ved et Bord, paa den høire Side sees nogle Figurer ved Skørstenen. Stykket er betegnet med Kunstnerens Navn. Farverne ere let paasatte; de have megen Kraft og en fortreffelig Klarhed.

282. Et Maaltid.

Paa Lærred, 30 T. h., 36 T. br.

Ved et reenligt Bord, besat med Mad, sidde nogle Haandværksfolk. En gammel Mand, i en grønlig Slobrok med bare Been i Tøflerne, holder et Glas Viin i Veiret, et ungt Menneske og en gammel Kone see paa ham. Bag ved tager en ung Knøs en vakker Pige om Hagen, hun smiser til ham. En gammel Karl holder over hendes Hoved en Pandekage han har snappet af det Fad, der bliver baaret forbi. I Baggrunden sees et kierligt Par. Det er en humoristisk Scene, udført med en rask Pensel i en behagelig Tone. Kunstnerens Navn og 1657 staaer paa Stykket.

283. En Concert.

Paa Træ. 19 T. h., 28 T. br.

Ved Siden af et Bord bedækt med et grønt Klæde, sidder en Herre og spiller paa Mandoline;

hans Spil ledsager en hos ham siddende Dame med sin Sang, en tredje Person, der staaer bag ved, synger med, idet han slaar Takt med Fingeren. Foran staae en Mynde og en Lövehund, bag de Musicerende sees endnu flere Personer. Giennem en aaben Dör er paa venstre Side Udsigt til Haven. Stykket er udfört med behagelig Colorit og giennemsigtige Farver. Kunstnerens Navn staaer derpaa.

284. Krigsfolks Ophold i en Kirke.

Paa Træ. 13 $\frac{3}{4}$ T. h., 19 $\frac{3}{4}$ T. br.

En Kirke er bleven brugt til Indquartering. I Baggrunden sidde Soldaterkoner i Choret og koge Mad. I Forgrunden ere tvende Officerer komne i Selskab med tvende letfærdige Damer. Stykket er meget udfört, og i en lys Tone. Kunstnerens Monogram og 1636 staaer paa Stykket.

GONZALES COQUES.

Födt i Antwerpen 1618, lærte hos den ældre *D. Ryckaert*, döde 1684.

285. En Lærd i sit Studerekammer.

Knæstykke, $\frac{1}{4}$ naturlig Störrelse.

Paa Træ. 21 T. h., 16 T. br.

En Mand i sort Dragt sidder ved et Bord, bedækket med violet Klæde. Paa Bordet sees et

botanisk Værk opslaaet, en Mandolin, et Skiærf, et Uhr, en Globus, Böger o. s. v. Paa Pillen hænge Mandens Kaarde og Kappe. I Skyggen kommer en Dreng med en Blomsterpotte. Dette skionne Stykke har en kraftig harmonisk Farve.

GONZALES COQUES

og

JOHAN VILDENS.

286. Familiescene.

Paa Lærred. 48 T. h., 60 T. br.

I Forgrunden af et Landskab sees en Familie af ti Personer. En Dame i brocheret Silkekiøle med en Guitarre i Haanden seer op til en Mand, der med Geværet under Armen synes at tage Afsked for at gaae paa Jagt. Moderen sidder med det yngste Pigebarn hos sig. Barnepigen leder et andet, tvende ældre skiøtte dem selv, to Drengene lege med en Hund. Alle Figurerne have megen Sandhed og en livelig Colorit. Stykkets Værd forøges af det smukke Landskab, malt af Johan Vildens. (West's Catalog S. 197-198.)

ALBERT VAN DER POEL.

En Nederländer fra Midten af det syttende Aarhundrede.

287. Ildebrandsstykke.

Paa Træ. 17 T. h., 24 T. br.

I Baggrunden en stor Ildebrand, ved Siden af Luerne sees et antikt Tempel og Cypresser. I Forgrunden er en Vrimmel af Krigsfolk til Hest og til Fods, nogle bringe Fanger, andre Bytte. Gien-skinnet af Ildebranden oplyser den mørke Scene. Stykket har en herlig Effect, og er malt med en saftig Pensel. Det er betegnet med Kunstnerens Navn og 1661.

DAVID BECH.

Födt i Delft 1621, död i Haag 1656. Discipel af *Anton van Dyck*.

288. Dronning Christine.

Knæstykke, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 42 T. h., 35 T. br.

Dronningen staaer i en mørk Kiole ved en Balustrade, i höire Haand holder hun et Papir. I Baggrunden sees et Slot. Stykket er uden Tvivl en Foræring fra Dronningen; Coloriten har lidt.

JORRIS VAN SON.

Födt i Antwerpen 1622.

289. Frugter og Blomster.

Paa Lærred. 61 T. h., 41 T. br.

Paa en Cartouche af Steen nedhænge ovenfra Ferskener, Viindruer, Figener, Kirsebær, Blommer, o. s. v., i tvende Hobe. Neden til sees en Mængde Blomster, Roser, Tulipaner, Negliker, o. s. v. i trende store Bouquetter. Disse Gienstande ere malte med en skön Farve og stor Nöiagtighed. Med megen Forstand ere de blevne groupperede. Paa Stykket staaer Kunstnerens Navn og 1665.

290. Blomster og Frugter.

Paa Lærred. 61 T. h., 46 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Til en Cartouche af Steen sees fastbundne foroven tvende store Blomsterbouquetter. For neden sees tvende Hobe af alleslags Frugter. Paa Stykket staaer Kunstnerens Navn og 1666.

JOHAN VAN LOO.

Fra Ecluse (Sluis) i Flandern.

291. En Coralfabrik.

Hele Figurer, naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 62½ T. h., 82 T. br.

Man seer et sort Værksted, paa höire Side staaer Mesteren og taler til en gammel Mand, der

holder en Træstöder med begge Hænder. Paa venstre Side sidder en Svend og borer, længere tilbage sees tre andre Arbeidere, i Baggrunden en Smelte-Ovn. Med forunderlig Sandhed træde disse Figurer frem for hinanden; Ansigterne ere talende, og de kraftige Farver, anvendte med dyb Indsigt, frembringe en stor Effect. Stykket er betegnet med Mesterens Navn.

EGIDIUS VAN TILBORGH.

Födt 1625 i Antwerpen.

292. En Malerstue.

Paa Lærred. 36 T. h., 48 T. br.

Paa höire Side sidder Tilborgh ved sit Stafeli, hvor han maler en Moder med sit Barn. Personerne sidde for ham; bag ved ham staae tvende Mænd, hvoraf den ene tager sig en Priis Tobak; ved Siden ligge hans Malerredskaber paa en Skammel. Længere henne er et Bord, hvorpaa staae en Gibsfigur, en Bronze-Hest og Porcellain. Den övrige og större Deel af Stykket optages af Malerstuens Vægge, der fra överst til nederst ere behængte med Malerier, hvilke, ligesom alt det Övrige paa Stykket, ere udförte med stor Omhyggelighed. Neden til staaer Kunstnerens Navn.

293. Et Familiestykke.

Paa Lærred. 40½ T. h., 59 T. br.

Udenfor et anseeligt Landsted sidder en ærbar Kone med en lille Pige paa Skiödet, en anden staaer hos og holder en Stok i Haanden; længere til Venstre sidder Goldammen med et Svöbelsebarn, og bagved tager Stuepigen Dugen af det med et prægtigt Tæppe beklædte Bord. Ved Siden af Konen staaer hendes Mand, foran ham ligger en halvvoxen Dreng paa Jorden, og spiller paa Flöite; ved ham sees Flasker, et Glas og en Hund. Ved höire Side sidde et Par andre adstadige Folk, hvoraf Manden holder en lille Pige i Haanden, et voxent Fruentimmer staaer ved Siden af dem. Stykkets liden Handling viser, at det er Familiestykke.

294. Skoflikkerens Maaltid.

Paa Lærred. 22 T. h., 27 T. br.

En Skoflikker sidder ved sit Bord og taler, hans Kone hörer efter, idet hun uddeler nogle Pandekager, der ere bragte ind paa et Leerfad. Den ældre Sön tager Glasset, idet han seer hen til Faderen; den yngre Datter har faaet sin Kage paa en Leertallerken hen ved et mindre Bord. Bag ved byder en gammel Kierling noget Söbemad i en Tinskaal til en Mand, der har et Kruus i Haanden,

og ikke synes tilbøielig til at modtage det. Huusgeraad og Grenebrænde ligge paa Gulvet. Stykket er kraftig malt, og har stor Sandhed. Mesterens Navn staaer derpaa.

JOHAN FYT.

Født i Antwerpen 1625.

295. Dyrstykke.

Paa Lærred. 20 T. h., 29 T. br.

En död Agerhöne og et Par Kramsfugle ligge paa Smaastokke under et Slags Jægertaske. Paa höire Side ere et Par Planter anbragte, paa venstre Haand stikker en stor Jagthund Hovedet frem. Stykket har megen Natur og Virkning.

296. Dödt Vildt.

Paa Lærred. 31 T. h., 41 T. br.

En Hund lugter til en skudt Hare, der ligger med sammenbundne Bagbeen; ved Siden Agerhöns og Kramsfugle. Coloriten er levende og Penselströgene raske.

297. Frugt og Vildtstykke.

Paa Lærred. 31 T. h., 42½ T. br.

En Hare, ophængt ved det ene Bagbeen, ligger paa en Stol ved en blaa Flöiels Pude og en

Vildand. Tæt ved paa et Bord sees et Par skudte Fugle og nogle Frugter. Flere af disse, röde og hvide Druer, Ferskener, Pærer o. s. v. ligge i en Kurv. Stykket hörer til de bedre Arbeider af dette Slags. (West's Catalog S. 198.)

A. COOSEMANN.

298. Frugtstykke.

Paa Lærred. 45 T. h., 36 T. br.

I Midten staaer en stor Römer med Rhiuviin, den er omgivet med fire Groupper af alleslags Frugter, som ere malte til stor Fuldkommenhed. Det er betegnet med Mesterens Navn.

JAN VAN KESSEL.

Födt i Antwerpen 1626, lærte hos *David Teniers*, döde i Madrid 1706.

299. En Frugthandlerske

Paa Lærred. 46½ T. h., 65 T. br.

Paa et stort Bord staaer en Mængde Frugter, Ferskener og Jordbær, Blommer og Qvæder, Morbær og Vindruer, Nödder og Blaabær, opstablede

i Fade. Under Bordet ligger en Mængde andre Frugter, Meloner, Agurker, Ærteskokker, Citroner o. s. v. paa Gulvet. En Deel Havesager ligge opdyngede i en Vidiekurv. Imellem alt dette sidder Frugthandlersken, som smilende rækker en Figen til en Jæger, der villigen tager derimod. Neden til læses *J. v. Kessel fecit.* Figureerne ere malte af van Thulden.

300. Fugle.

Paa Kobber. $6\frac{1}{2}$ T. h., $8\frac{3}{4}$ T. br.

En Deel tamme Fugle ere her forsamlede, Paafugle, Svaner, Höns, Phasaner, Duer, Ænder o. s. v. En Örn staaer derhos paa en Steen, beredt til at slaae ned paa nogle af dem. Stykket er udført med Flid, men broget og uden Holdning.

301. Fugle.

Paa Kobber. $6\frac{1}{2}$ T. h., $8\frac{3}{4}$ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

I en Canal sees en heel Deel Svaner og Ænder. Paa Bredden staae Kongefugle, Höns og Kalkuner. Perspektivet er maadeligt.

JOHAN SIBERECHTS.

Levede i Antwerpen i Midten af det syttende Aarhundrede.

302. En huuslig Scene.

Paa Lærred. 23 T. h., 22 T. br.

En Moder sidder og syer ved sit sovende Barns Vugge, hun har en Kurv med Sytöi og en lille Hund ved sig. Paa höire Side sees en halvredt Seng, og en Pige som feier Gulvet. I Midten af Baggrunden er en zirlig Kamin, omkring den hænge Malerier. Der hersker stor Flid og megen Natur i dette Stykke. Paa höire Side læses: *J. Siberechts fecit A. Anvers 1671.*

PIETERSEN.

303. Det Indvendige af en Kirke.

Paa Lærred. 34 T. h., 47 T. br.

Den store prægtige Kirke sees fra den ene Ende til den anden. En Colonnade adskiller Sidegangene, hvis Vægge ere prydede med Malerier, som hænge over de gule Skriftestole. Paa höire Side er Prækestolen anbragt. Paa Kirkegulvet sees en Deel Mennesker af alle Stænder i forskellige Stillinger. Kunstneren synes at have villet fremstille Carmeliterkirken i Mecheln. Hans Navn og Aaret 1675 læses paa Stykket. Saavel Architecturen som Perspectivet ere behandlede med megen Indsigt; Figurerne ere vakkre.

304. Det Indvendige af en gothisk Kirke.

Paa Lærred. 34 T. h., 47 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Man seer en Deel af en meget stor gothisk Kirke, sex Pillere paa hver Side udenfor Choret. Det sparsomt anbragte Lys falder ind fra höire Side. Adskillige Personer sees paa Kirkegulvet. Skiönt i en mörk Tone, ere dog alle de smaae Zirater, der höre til den gothiske Stiil, udförte med megen Nöiagtighed. Kunstnerens Navn og 1675 staaer paa Stykket.

GERHARD LAIRESSE.

Födt i Lüttich 1640, lærte hos sin Fader *Regner*, döde 1711.

305. Antonius og Cleopatra.

Hele Figurer, $\frac{2}{3}$ naturlig Störrelse.

Paa Lærred. 54 T. h., 43 T. br.

Ægyptens skionne Dronning Cleopatra, Ptolomæerstammens sidste Spire, havde saaledes vidst at indtage Triumviren Antonius, at denne, for at hylde hendes Yndigheder, glemte, baade hvad Ære og hvad Fordeel krævede.

Cleopatra sidder her rigt drapperet paa en gylden Trone, Antonius staaer for hende i gyldent Harnisk og nedhængende Purpurkaabe. Han har lagt Hielm og Scepter for hendes Födder, og modtager hendes Haand. En Amor sammenknytter begges Hænder med et Baand. Hymen svæver over dem med en Fakkell i den ene Haand, en Ring i den anden. Neden for en Balustrade sees Citarspillerinder. I Baggrunden Architectur. Det er en skiön og rig Composition i en ædel Stül, udfört med en fortreffelig Colorit.

306. Alexander og Roxane.

Paa Lærred. 30 T. h., 34 T. br.

Da Alexander havde overvundet Darius, ægtede han Roxane, en persisk Satraps Datter. Hun sidder her næsten afklædt paa en Seng, hvis röde Gardiner adskillige smaa Amorer löfte i Veiret. Alexander træder hen til hende, indhyllt i et lila Gevandt. En Amor tager Purpurkaaben af ham. Hymen følger ham med antændt Fakkell. Rundt om i Gemakket spöge Amoriner med Heltens Vaaben. I Baggrunden Architectur. En ædel og skiön Sammensætning, som mesterligen er udfört.

307. Glaucus og Scylla.

Paa Lærred. 13½ T. h., 17 T. br.

Ifølge Ovids Forvandlinger havde Glaucus, en af Havets Guder, fattet Kierlighed til den smukke

Scylla, men forgiæves søgte han at vinde hendes Hierte. Scylla sidder her paa en Klippe med et hvidt Gevandt kastet over Lenderne. Den venstre Fod har hun løftet op paa Sædet; hun udstrækker Haanden mod Glaucus, der i Vandet kommer hen imod hende med höire Haand paa Brystet. I Baggrunden Sø og Skov. Stykket er udført med en blöd Pensel.

308. Jeroboam offerer til Guldkalven.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 56 T. h., 68 T. br.

Israels Konge Jeroboam har oprettet Kalvedyrkelsen ved Bethel, og vil bringe Billedet et stort Offer. Han staaer ved det luende Alters överste Trin, rundt omkring ham sees Offerpræsterne, nogle med Rögelse, andre med Veddet og de hellige Kar; en Dreng leder en Væder frem, en anden holder Öxen. Fra venstre Side kommer Offeroxen i Procession, prydet med rige Tepper, og ledsaget af Stridsmænd. Bag ved sees et Tempel af simpel Architectur og Kalven staaende paa en höi Stötte. Imidlertid er Propheten traadt hen til Kongen og har forkyndt ham det truende Orakel. Jeroboam har udstrakt Haanden for at lade ham gribe, men idet Hövedsmanden kaster sig paa Hesten, for at

udføre Kongens Befaling, er allerede dennes Haand visnet, og de nærmest Omstaaende yttre deres Rædsel. Denne rige Composition er ikke behandlet med den Fiinhed, som findes i andre af denne Kunstners Arbejder, men aandrigen udført med dristige Penselstrøg. Kunstnerens Anagram staaer paa Stykket. (West's Catalog S. 193-196.)

FRANS MILLET,

kaldet

FRANCISQUE.

Født i Antwerpen 1643, døde i Paris 1680.

309. Engelen og Hagar.

Hele Figurer, $\frac{1}{4}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 44 T. h., 62 T. br.

Midt i en skovrig Egn sees Hagar i blaae Kiole med guult Gevandt. Hun seer op til Engelen, som, indhyllet i et hvidt Klædebon, nedsvæver imod hende, og peger hen til Sönnen, der et Stykke fra hende ligger paa Jorden. Figurerne ere udførte i en god Stil, men Drapperierne ere for svære og Coloriten er eensformig.

310. Et arcadisk Landskab.

Paa Lærred. 24 T. h., 39 T. br.

Midten af Forgrunden indtager en Vei, paa hvilken sees adskillige Personer i forskellige Stillinger. Til Höire og Venstre ere Træer. Veien løber mellem et antik Monument, uden for hvilket tvende Popler kneise, og en Dam, hvori den paa Soelsiden liggende Park med Bygninger og Træer speile sig. Længere henne taber Veien sig mellem Træer og Bygninger, bag hvilke en soelbestraalt Klippe rager frem. Soelskinnets kraftige Virkning og det Udtryksfulde i de sköne Figurer vise, at Mesteren heldigen har efterlignet Poussins Stil. (West's Catalog S. 200-201.)

CORNELIUS HUYSMAN.

Födt i Antwerpen 1648, lærte hos *Caspar de Witte* og *J. van Artois*, döde 1727.

311. Landskab.

Paa Lærred. 27 T. h., 32½ T. br.

Den störste Deel af Stykket optager et mørkt Skovparti paa anden Plan, en Bygning skimtes i dens Midte. Foran staaer et Par Mennesker ved en leret Bakke, der stærkt oplyses af Solen. I Bag-

grunden aabnes Udsigten paa höire Side til nogle langt borte liggende Bierge. En kraftig Farvetone viser sig i dette simple Landskab.

312. Landskab.

Paa Træ. 12 $\frac{1}{4}$ T. h., 15 $\frac{1}{2}$ T. br.

En Træbro gaaer over et lidet Vand til en Skov. En Hyrde driver noget Qvæg over Broen. Paa venstre Side aabner Udsigten sig til et flygtigen henkastet Landskab.

313. Landskab.

Paa Lærred. 12 $\frac{1}{2}$ T. h., 15 $\frac{1}{2}$ T. br.

Sidestykke til det Foregaaende.

I Forgrunden sees et Par Ryttere og en Fragt-vogn mellem nogle Træer. En liden Bæk løber ved den höire Side. Længere henne bemærkes nogle enkelte Bygninger, bag dem hæver sig et Bierg.

HENRICH SCHOOCK.

Discipel af *David de Heem*, blomstrede i 1680.

314. Blomsterstykke.

Paa Lærred. 45 T. h., 38 T. br.

En stor Glasvase staaende paa et Marmorbord er fyldt med store Blomster, Roser, Tulipaner,

Pioner o. s. v. En Rose og en Soelsikke ere nedfaldne paa Bordet. Blomsternes Valg og Gruppering samt det Heles Harmonie er meget god. Stykket er betegnet med Mesterens Navn.

H. D. HOOGH.

315. Et Landskab ved Solens Nedgang.

Paa Lærred. 43 T. h., 55 T. br.

Til höire Side sees Roms Mure ved den Pincianske Port. Paa Veien dertil rider en Mand paa en gammel hvid Hest, tvende Muulæsler med deres Drivere følge efter. Paa venstre Side staaer et enkelt Træ i Forgrunden. Længere henne sees flere Træer, Tiberfloden, og Biergene paa den anden Bredde. Den nedgaaende Soel forgylder den gamle Muurs Taarne, og frembringer en overraskende Virkning i dette med megen Harmonie og en let Pensel udførte Stykke. Det er mærket *H. D. Hoogh* 1692.

PETER VAN BLOEMEN.

Født i Antwerpen 1649, død sammesteds 1719.

316. En Leir.

Paa Træ. 28½ T. h., 37 T. br.

Ved Ruinerne af en romersk Vandledning ere nogle Telte opslaaede. Tæt ved sees en forspændt

Fragtvogn, en Rytter, og foran adskillige løse Heste; en hvid Hest bliver ført til Fanesmeden for at skoos. Længere henne sees fire Heste ved en Karre, derefter Telte, som tabe sig i Baggrunden. Sammensætningen er godt udtænkt, og Perspektivet vel iagttaget. Paa Teltet findes hans Monogram og Aarstallet 1705. (West's Catalog S. 204.)

J. F. VAN BLOEMEN,

kaldet

ORIZONTE.

Født i Antwerpen 1656, døde 1740.

317. Landskab.

Paa Lærred. 53 T. h., 38 T. br.

I Forgrunden sees et Fruentimmer med en Vandkrukke ved en Fontaine, et andet sidder ved Flodbredden, tvende have kastet Klæderne og ere gangne ud at bade sig. Höie Træer omgive Fontainen. Længere borte sees en stor muret Bro, der er bygget over en Flod, i Baggrunden Bierge. Lövkastet er godt, men Stykket mangler Harmonie.

318. Arcadisk Landskab.

Paa Lærred. 53 T. h., 38 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

I Forgrunden sidder en Hyrde under en stor Piedestal, der bærer en Steenvase, sired med Bas-

reliefer; hans Hiord ligger omkring ham, og ligeover for ham en Hyrdinde. Tvende Pinier kneise tæt derved. Længere borte sees en Flod, der dannes af et Vandfald, som nedstyrter mellem Klipper, paa hvis Ryg store Bygninger ere opførte. I Baggrunden er Bierge. Compositionen er smuk, men Luftperspectivet er forfeilet.

319. Arcadisk Landskab.

Paa Kobber. $10\frac{1}{2}$ T. h., $7\frac{1}{2}$ T. br.

I Forgrunden sidde tvende Hyrder paa et Par store Stene mellem Buskværk ved Foden af en skovbegroet Bakke, blandt hvis Træer Pinier og Cypresser rage frem. Noget tilbage sees en Flod, paa dens anden Bredde ligge nogle Bygninger, i Baggrunden hæve Bierge sig. Stykket er udført med en let Pensel.

320. Arcadisk Landskab.

Paa Kobber. $10\frac{1}{2}$ T. h., $7\frac{1}{2}$ T. br.

Sidestykke til Foregaende.

I Forgrunden jager en Hyrde sin Faareflok forbi nogle Pinier. Længere henne sees et Par Colonner af et antikt Tempel, og bag en lille Skov hæver sig Røgen af en Offerild. I Baggrunden er Udsigten antydet til en viid Strækning, bestrøet

med Mindesmærker og Bygninger. Det er en vakker Composition, udført med Lethed.

321. Landskab.

Paa Lærred. 52 T. h., 36 T. br.

Paa venstre Side sees Sibyllæ Tempel i Tivoli, liggende høit paa Klippespidsen, en af Cascaderne strømmer ned mellem Klipperifterne; i Midten af Forgrunden sees tvende Personer ved Foden af en Bakke, som hæver sig til Höire; i Mellemgrunden og Baggrunden ere Höider besatte med Bygninger og Fieldstykker. Dette Landskab er ganske i Gaspar Poussins Stil.

GODEFRED MAES.

Födt i Antwerpen 1660, hvor han 1682 blev Directeur for Maleracademiet.

322. Den hellige Familie og Biskop Edmund.

Hele Figurer, $\frac{2}{3}$ naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 37 T. h., 41 T. br.

Paa en gylden Trone sidder Maria med Jesusbarnet paa Armen; foran knæler Biskop Edmund i hvid Munkedragt, med Hænderne foldede over

Bispestaven, en Engel, der synes at have ført ham frem, understøtter ham. Den hellige Moder lader en Straale fra hendes Bryst fremspringe for ham. Bag ved stirrer Joseph med et udtryksfuldt Aasyn paa denne Scene. Stykkets Udførelse viser en Blanding af van Dycks og Rubens's Manerer. (West's Catalog S. 205-206.)

VICTOR HONORAT JANSENS.

Født i Brüssel 1664, lærte hos *Volders*, døde 1739 i sin Fødeby.

323. Venus og Adonis.

Hele Figurer, naturlig Størrelse.

Paa Lærred. 93 T. h., 65 T. br.

Den skønne Adonis ligger død, henstrakt paa et Klippestykke, bedækket med sit blaae Gevandt; den venstre Arm hænger ud over Stenen, Jagtskydet ligger nedenfor. Over ham sees Venus paa en Sky, den halve Overkrop er blottet, den anden Halvdeel indhyllet i et rødt Gevandt. Gudindens Aasyn röber Smerte, den höire Arm er udstrakt; med den venstre Haand river hun sig i sine Lokker. Bag ved hende törrer den grædende Amor Öinene. Paa höire Side seer man Vildsvinet löbe, forfulgt af Hundene. Stykket er betegnet *V. Jansens fecit*. Dette udmærkede Stykke er af Kunst-

directeur K. L. v. Hagedorns Samling , i hvilken det urigtigen blev tillagt Abraham Jansen.

F. RUBENS.

324. Vinterstykke.

Paa Træ. 9 T. h., 12 T. br.

Paa en frossen Havbugt sees en Mængde Mennesker , der løbe paa Sköiter , og kiöre i Kane ; en Deel gaee ind i Telte , der ere opslaaede paa Isen. Paa höire Side sees et Fort , i Baggrunden Bierge. Stykket er meget net udfört. Mesterens Navn staaer derpaa.

325. Et Landskab.

Paa Træ. 9 T. h., 12 T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Uden for en Kro dandse en Deel Bönder i Kreds omkring et Maitræ , længere henne spöge adskillige paa Marken. Henover en viid Landstrækning , hvor endnu et Maitræ bemærkes , seer man en Flod bugte sig. Et med megen Omhyggelighed anlagt Stykke udfört med Lethed. Kunstnerens Navn staaer derpaa.

326. Bataillestykke.

Paa Træ. 5 T. h., 6½ T. br.

I Forgrunden ligger en dræbt Tyrk og tvende styrtede Heste , længere tilbage foregaaer en Caval-

lerifægtning. Paa höire Side er et Taarn, paa venstre Side en viid Udsigt. Kunstnerens Navn staaer paa Stykket.

327. Bataillestykke.

Paa Træ. 5 T. h., 6½ T. br.

Sidestykke til det Foregaende.

Christelige og tyrkiske Cavallerister slaaes med hinanden. I Forgrunden ligger en styrtet Hest og en Tyrk ved Siden. En anden Tyrk falder ned af sin hvide Hest, truffet af et Skud. I Baggrunden paa den venstre Side er et Taarn, paa höire Side en viid Udsigt. Stykket er udført i en klar Tone med en let Pensel. Kunstnerens Navn staaer derpaa.

PHILIP FERDINAND DE HAMILTON.

Født 1664, Søn af *Jacob Hamilton*, døde i Wien 1750.

328. En Löve.

Paa Lærred sat paa Træ. 9¼ T. h., 12¾ T. br.

Det er en ung Löve, seet næsten i Profil. Den viser Tænder. Et Studium efter Naturen. Baggrunden er malt af J. Juel.

329. En Biörn.

Paa Lærred sat paa Træ. $9\frac{1}{4}$ T. h., $12\frac{3}{4}$ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

Biörnen staaer paa et snebedækt Field. Det er et Studium efter Naturen. Landskabet er malt af Juel. Stykket er mærket med Malerens Navn og 1737.

JOHAN GEORG HAMILTON.

Födt 1666. En Skotländer, döde i Berlin 1733.

330. Dödt Vildt.

Paa Lærred. $36\frac{1}{2}$ T. h., $30\frac{1}{2}$ T. br.

En död Hare hænger med opbundne Bagbeen, Hovedet hviler paa et Steenbord, ved Siden er en Vildand ophængt; paa Bordet ligge to Smaafugle. Malerens Navn staaer paa Bordets Kant.

331. Dödt Vildt.

Paa Lærred. $36\frac{1}{2}$ T. h., $30\frac{1}{2}$ T. br.

Sidestykke til Foregaaende.

En död Hare hænger med det ene Bagbeen bundet til en Stang, en Flue sidder paa dens

hvide Bug, paa Bordet og Væggen sees adskillige skudte Fugle. Saavel dette Billede som Sidestykket ere udførte med en kiek Pensel.

CASPAR PETER VERBRUGGHEN.

Födt i Antwerpen 1668, döde der 1720.

332. Blomsterstykke.

Paa Lærred. 22 T. h., 15 T. br.

I en Krands af vel grupperede Blomster, prydet med et Par Sommerfugle og en Guldsmed, fremstiller en Medaillon Johannes den Döber med sit Lam, siddende i et Landskab. Medaillon er malt af Tervesteen, Stykket er undertegnet Caspar P. Verbrugghen. (West's Catalog S. 207-208.)

C. LE BRUN.

Födt i Antwerpen i sidste Halvdeel af det attende Aarhundrede.

333. Landskab.

Paa Træ. 16 T. h., 22 T. br.

Paa höire Side viser sig et gammelt gothisk Slot med Taarne og mange uregelmæssige Tilbygninger, paa venstre Side en straatakt Hytte med

et Par Træer. Mellem begge Boliger er en Mark, hvorpaa Køer og Faar græsse, længere henne bemærkes nogle Mennesker. I den fierne Baggrund öimes Taarnene af en By. Paa Stængerne ved Hytten læses: *C. le Brun fec. Antw. 1784.* Man beundrer det Fine i Udförelsen især af Bygningerne, hvor man kan skielne enhver Muursteen, Kalklinier og Revner. De skiönne Figurer og Qvæget ere malte af van Regemortel 1804. (West's Catalog S. 208-209.)